

EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ

Kierunek: **Psychologia**

Poziom studiów: **studia jednolite magisterskie**

Nazwa zajęć: **Podstawy logiki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawowe kategorie pojęciowe logiki ogólnej.
2. Zna podstawowe typy rozumowań.

w zakresie umiejętności:

1. Buduje poprawne formalnie definicje.
2. Buduje poprawne wyrażenia omawianych języków formalnych.
3. Oblicza wartości logiczne wyrażeń.
4. Przekłada proste wyrażenia języka potocznego na wyrażenia omawianych języków formalnych.
5. Potrafi rozróżnić i ocenić poprawność podstawowych typów rozumowań.
6. Dbą o precyzję formułowanych wypowiedzi.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy konieczności dbania o precyzję formułowanych wypowiedzi.

Treści programowe dla zajęć:

Język jako system znaków
Wyrażenia jako ciągi słów
Nazwy. Definicje i podział logiczny
Wprowadzenie do Klasycznego Rachunku Zdań
Pojęcie wynikania
Klasyfikacja rozumowań
Dowodzenie, sprawdzanie, wyjaśnianie
Elementy pragmatyki

Nazwa zajęć: **Podstawy pomocy psychologicznej: Trening interpersonalny**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Umie nazwać etapy i charakterystyczne zjawiska występujące w przebiegu rozwoju procesu grupowego

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi udzielać i przyjmować informacje zwrotne wykorzystując komunikaty Ja.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umie wyrażać własne emocje w relacji do innych uczestników grupy.
2. Ma większą zdolność do rozpoznawania własnych emocji.
3. Ma większą świadomość charakterystycznego dla siebie sposobu funkcjonowania w grupie i wchodzenia w relacje z innymi.
4. Rozpoznaje własne granice psychologiczne i staje się uważniejszy na granice psychologiczne innych osób.

Treści programowe dla zajęć:

Zawieranie kontraktu regulującego przebieg treningu i funkcjonowania w grupie
Ćwiczenia rozwijające zdolność do nazywania i rozpoznawania własnych i cudzych emocji.
Ćwiczenia rozwijające spójność grupy, monitorujące i podsumowujące zachodzące w trakcie pracy procesy grupowe.
Ćwiczenia ukazujące charakterystyczne sposoby wchodzenia w relację z innymi przez poszczególnych uczestników grupy.
Ćwiczenia pobudzające umiejętności posługiwania się informacją zwrotną.

Nazwa zajęć: **Psychometria**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna podstawową aparaturę pojęciową z zakresu psychometrii
2. Rozumie naturę pomiaru testowego

3. Zna klasyczne kryteria dobroci testów psychologicznych i cechy testu psychologicznego w odróżnieniu od pseudo-testu
4. Zna standardy prawidłowego doboru i stosowania testowych form narzędzi badawczych
5. Zna i rozumie podstawowe zasady i procedury konstrukcji narzędzi psychometrycznych
6. Zna i rozumie podstawowe procedury służące ocenie parametrów konstruowanych narzędzi testowych
7. Ma wiedzę na temat prowadzenia badań testowych z udziałem ludzi
8. Wie, jak dokonywać interpretacji wyników testowych i formułować wnioski diagnostyczne
9. Zna zasady przygotowania raportu z procesu samodzielnego projektowania narzędzia psychometrycznego.

w zakresie umiejętności:

1. Umiejętnie posługuje się podstawową aparaturą pojęciową z zakresu psychometrii
2. Posługuje się wiedzą dotyczącą natury pomiaru testowego
3. Posługuje się wiedzą obejmującą klasyczne kryteria dobroci testów psychologicznych, potrafi odróżnić test psychologiczny od pseudo-testu
4. Korzysta ze zdobytej wiedzy o standardach prawidłowego doboru i stosowania testowych form narzędzi badawczych
5. Stosuje podstawowe zasady i procedury konstrukcji narzędzi psychometrycznych
6. Stosuje podstawowe procedury służące ocenie parametrów konstruowanych narzędzi testowych
7. Wykorzystuje zdobytą wiedzę i umiejętności do prowadzenia badań testowych z udziałem ludzi
8. Umiejętnie dokonuje interpretacji wyników testowych i trafnie oraz refleksyjnie formułuje wnioski diagnostyczne
9. Potrafi przygotować raport z procesu samodzielnego projektowania narzędzia psychometrycznego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma gotowość do posługiwania się w dyskursie społecznym podstawową aparaturą pojęciową z zakresu psychometrii
2. Ma gotowość do dzielenia się wiedzą obejmującą klasyczne kryteria dobroci testów psychologicznych, i do akcentowania odróżniania testów psychologicznych od pseudo-testów
3. Ma gotowość do propagowania wiedzy o standardach prawidłowego doboru i stosowania testowych form narzędzi badawczych
4. Przejawia postawę nacisku na podstawowe zasady i procedury konstrukcji narzędzi psychometrycznych
5. Ma gotowość przestrzegania podstawowych procedur służących ocenie parametrów konstruowanych narzędzi testowych
6. Ma gotowość do prowadzenia badań testowych z udziałem ludzi
7. Z refleksją i krytycznie podchodzi do interpretacji wyników testowych i formułowanych wniosków diagnostycznych
8. Ma gotowość do zespołowego przygotowania raportu z procesu projektowania narzędzia psychometrycznego.

Treści programowe dla zajęć:

Test psychometryczny jako narzędzie pomiaru
Procedura standaryzacji
Obiektywność jako kryterium dobroci testu
Wprowadzenie do teorii rzetelności testów psychologicznych
Trafność testu
Normalizacja
Adaptacja kulturowa i psychometryczna
Konstruowanie testu - podstawowe procedury konstrukcji
Konstruowanie testu - podstawowe procedury analizy
Etyczne i społeczne aspekty badań testowych
Zasady (standardy) tworzenia raportu z badań testowych

Nazwa zajęć: **Język angielski specjalistyczny**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi posługiwać się językiem ogólnym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz językiem specjalistycznym w stopniu umożliwiającym czytanie ze zrozumieniem literatury psychologicznej w języku angielskim;

2. potrafi wyjaśniać i właściwie stosować wybrane terminy fachowe z różnych dziedzin psychologii oraz zna ich polskie odpowiedniki;
3. potrafi czytać ze zrozumieniem anglojęzyczne teksty o charakterze akademickim i humanistycznym, w tym artykuły naukowe związane z psychologią oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
4. potrafi zrozumieć główne treści wykładów i innych wypowiedzi dotyczących zagadnień psychologicznych przedstawionych w formie audio lub wideo i wychwycić niezbędne szczegóły;
5. potrafi odnosić się do omawianych zagadnień, opisywać je, brać udział w dyskusji i wyrażać własne opinie na poruszane tematy;
6. potrafi przygotować na podstawie literatury anglojęzycznej i przedstawić prezentację w języku angielskim dotyczącą wybranego przez siebie zagadnienia lub teorii psychologicznej;
7. potrafi samodzielnie korzystać z anglojęzycznych źródeł informacji w celu poszerzenia wiedzy związanej z kierunkiem studiów oraz uświadamia sobie konieczność ciągłego doskonalenia kompetencji językowych.

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane słownictwo psychologiczne dotyczące takich tematów jak np.: komunikacja niewerbalna, niektóre zaburzenia psychiczne i zaburzenia osobowości, rodzaje psychoterapii, podstawowe pojęcia i problemy badane przez psychologię społeczną, znane eksperymenty psychologii społecznej, fizjologia i psychologia uzależnienia oraz tematy samodzielnie wybrane przez studentów do prezentacji.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularnonaukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 1.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 1.

Tłumaczenie wybranych fragmentów artykułów z dziedziny psychologii; uwrażliwianie Studentów/ek na niektóre problemy związane z przekładem tekstów anglojęzycznych na język polski.

Analiza i dyskusja oparta o teksty naukowe i popularnonaukowe dotyczące tematyki określonej w treści 1.

Omówienie aspektów dobrej prezentacji w języku angielskim na temat związany z psychologią - jej struktury oraz elementów werbalnych i niewerbalnych.

Nazwa zajęć: **Organizacja środowiska uczenia się a specyficzne problemy uczenia się - ćwiczenia terenowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna zasady doboru i stosowania metod diagnozowania gotowości edukacyjnej
2. Zna zadania i organizację placówki oświatowej

w zakresie umiejętności:

1. Umie skonstruować program zmian w środowisku uczenia się z uwzględnieniem specyficznych potrzeb edukacyjnych jednostki
2. Umie zastosować wybrane metody diagnozy i interwencji psychologicznej w placówkach oświatowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa/ów do współpracy z innymi specjalistami pracującymi w placówce oświatowej w zakresie postępowania diagnostycznego oraz planowania i wdrażania modyfikacji środowiska uczenia

Treści programowe dla zajęć:

Analiza przypadków na podstawie dokumentacji psychologiczno-pedagogicznej

Konstruowanie eksperymentalnych prób diagnostycznych w celu uzupełnienia informacji o zakresie gotowości edukacyjnej

Badanie gotowości edukacyjnej

Formułowanie wniosków diagnostycznych dotyczących specyficznych potrzeb edukacyjnych z uwzględnieniem specyfiki wymagań na danym etapie uczenia się

Formułowanie zaleceń do pracy usprawniającej funkcjonowanie psychiczne oraz do zmian w fizycznym i społecznym środowisku uczenia się

Analiza własnych doświadczeń z ćwiczeń terenowych

Zadania i organizacja placówki oświatowej

Nazwa zajęć: **Determinanty typowego i nietypowego rozwoju seksualnego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna holistyczne ujęcie rozwoju seksualny człowieka jako procesu ciągły oraz powiązanego z innymi sferami życia
2. zna wybrane teoretyczne modele rozwoju seksualności człowieka
3. rozumie problemy społeczne związane ze sferą seksualności człowieka
4. zna specyfikę pomocy psychologicznej w obszarze seksualności dzieci i młodzieży

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyjaśniać mechanizmy kształtowania się poszczególnych zaburzeń seksualnych poprzez odwołanie się do czynników związanych z przebiegiem rozwoju seksualnego
2. potrafi świadomie stosować wybrane ujęcia teoretyczne do analizy zachowań seksualnych dzieci i młodzieży oraz projektowania oddziaływań edukacyjnych i interwencyjnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/a do refleksji na temat własnych preferencji i ograniczeń w zakresie podejmowania pracy w obszarze seksuologii

Treści programowe dla zajęć:

Badanie rozwoju seksualnego człowieka - wyzwania metodologiczne

Miejsce seksualności w rozwoju człowieka w cyklu życia

Wykorzystanie koncepcji psychologii rozwoju lifespan i koncepcji holistycznych dla wyjaśnienia przebiegu i zróżnicowania treści rozwoju seksualnego człowieka

Społeczne konteksty rozwoju seksualnego człowieka. Znaczenie wpływów rodzinnych, rówieśniczych, instytucji i społeczności lokalnych, kultury masowej

Rozwój autoidentyfikacji seksualnej człowieka w kolejnych fazach życia

Rozwój seksualny: okres preedypalny, edypalny, latentny, okres dorastania. Zmiany struktur intrapsychicznych oraz ekspresji seksualnej

Norma i patologia zachowań seksualnych dzieci i młodzieży

Ryzykowne zachowania seksualne dzieci i młodzieży

Wykorzystanie seksualne dziecka: definicje, rozpowszechnienie zjawiska, konsekwencje, wykorzystanie seksualne w rodzinie i poza rodziną, czynniki ryzyka powstania traumy, rozwojowe i zaburzone mechanizmy uruchamiane przez ofiary wykorzystania.

Wychowanie i edukacja seksualna

Interwencja psychologiczna w obszarze seksualności dzieci i młodzieży: poradnictwo, terapia

Nazwa zajęć: **Seksuologia kliniczna 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna wybrane ujęcia teoretyczne opisujące rozwój psychoseksualny i wyjaśniające zachowania seksualne dzieci, młodzieży i dorosłych
2. opisuje biopsychospołeczne uwarunkowania i konsekwencje trudności seksualnych osoby

w zakresie umiejętności:

1. używa uznane klasyfikacje diagnostyczne zaburzeń (DSM, ICD) do oceny trudności seksualnych pacjentów
2. ocenić funkcjonowanie psychoseksualne osoby w kontekście jej ogólnego stanu zdrowia
3. wyjaśnić kontrowersje wokół kryteriów normy seksuologicznej związane z kontekstem kulturowym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/a do identyfikowania zagrożeń dla zdrowia seksualnego osób na różnych etapach życia oraz ich potrzeb w tym zakresie
2. jest gotów/a do refleksji na temat własnych preferencji i ograniczeń w zakresie podejmowania pracy w obszarze seksuologii

Treści programowe dla zajęć:

Historyczne i współczesne modele seksualności człowieka. Teoretyczne modele seksualności a rozumienie normy i zaburzeń seksualnych

Biologiczne uwarunkowania normatywnego i zaburzonego funkcjonowania seksualnego.

Psychospołeczne uwarunkowania normatywnego i zaburzonego funkcjonowania seksualnego.

Uwarunkowanie funkcjonowania osób przynależących do mniejszości seksualnych lub marginalizowanych.

Funkcjonowanie seksualne w kontekście zdrowia somatycznego i psychicznego. Bio-psycho-społeczne uwarunkowania funkcjonowania seksualnego. Relacje między zaburzeniami w różnych sferach funkcjonowania człowieka.

Charakterystyka funkcjonowania seksualnego człowieka na różnych etapach życia: dzieciństwo – dorastanie - wczesna i późna dorosłość

Kryteria normy i patologii funkcjonowania seksualnego.

Podstawowe kontrowersje w rozumieniu istoty zaburzeń seksualnych.

Obraz kliniczny zaburzeń seksualnych (zaburzenia tożsamości płciowej, preferencji seksualnych, dysfunkcje seksualne).

Etyka zawodu seksuologa.

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do psychologii edukacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Rozpoznaje i definiuje główne elementy składowe procesu edukacji
2. Zna i rozumie założenia głównych modeli edukacji
3. Zna czynniki wpływające na przebieg procesu edukacji
4. Zna i rozumie główne założenia i pojęcia kulturowo-historycznej teorii Lwa S. Wygotskiego
5. Zna cechy i kolejność pojawiania się typowych środowisk edukacyjnych w cyklu życia człowieka

w zakresie umiejętności:

1. Umie zidentyfikować główne założenia wybranych systemów edukacji
2. Potrafi wyjaśnić konsekwencje stosowania odmiennych modeli edukacji
3. Umie zidentyfikować czynniki wpływające na przebieg procesu edukacji oraz oszacować zakres ich działania
4. Potrafi wskazać źródła indywidualnego zróżnicowania przebiegu procesów edukacji wykorzystując główne założenia i pojęcia kulturowo-historycznej teorii Lwa S. Wygotskiego
5. Potrafi dokonać analizy i oceny jakości typowych środowisk edukacyjnych w cyklu życia człowieka
6. Umie ocenić potencjalny zakres wpływu zachowania własnego i innych ludzi na jakość prowadzonego procesu edukacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wykazuje się docieklivością i uważnością w rozpoznawaniu wszystkich potencjalnych źródeł problemów edukacyjnych osoby w roli ucznia
2. Jest otwarty/a na wprowadzanie innowacyjnych metod oddziaływania na środowiska edukacyjne
3. Jest wrażliwy/a na potrzeby, zasoby i ograniczenia osoby w roli ucznia

Treści programowe dla zajęć:

Teoretyczne modele procesu edukacji

Rola osób znaczących w procesie socjalizacji i edukacji

Zmienność środowiska socjalizacyjnego i edukacyjnego w kolejnych okresach życia człowieka

Edukacja jako interwencja bezpośrednia i pośrednia

Ideologia edukacji a interakcja edukacyjna – przedmiotowa i podmiotowa

Dopasowanie oferty edukacyjnej do potrzeb adresata

Historyczno-kulturowa koncepcja zmian rozwojowych i wychowawczych

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do stosowanej psychologii społecznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi zdefiniować problem społeczny i odróżnić go od problemu poznawczego, dylematu i konfliktu.
2. potrafi określić na czym polega społeczny charakter problemu i opisać etapy diagnozy i interwencji środowiskowej w kontekście działań indywidualnych i kolektywnych.
3. potrafi odróżnić działania neutralizujące problem od działań rozwiązujących problem oraz podać psychologiczne konsekwencje problemów społecznych.
4. potrafi zaprojektować diagnozę i interwencję środowiskową z wykorzystaniem technik obserwacyjnych, metod kwestionariuszowych i eksperymentalnych.
5. potrafi zastosować wiedzę teoretyczną do diagnozy: wybranych problemów o charakterze interpersonalnym jak przemoc w sferze publicznej i prywatnej, wykluczenie społeczne, stereotypy i uprzedzenia, deficytów w zakresie umiejętności społecznych i tworzenia satysfakcjonujących relacji.
6. potrafi zastosować wiedzę teoretyczną do diagnozy wybranych problemów o charakterze globalnym jak terroryzm, akulturacja, globalizacja, konsumpcjonizm; zaproponować możliwe sposoby interwencji i podjąć dyskusję nad ich skutecznością.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zdefiniować problem społeczny i odróżnić go od problemu poznawczego, dylematu i konfliktu.

2. potrafi opisać model wewnętrznych i zewnętrznych zasobów i deficytów umiejętności społecznych; przedstawić etapy diagnozy i treningu umiejętności społecznych warunkujących efektywność radzenia sobie w sytuacjach intymnych, wymagających asertywności i ekspozycji społecznej w ich aspekcie poznawczym, motywacyjnym i behawioralnym.

3. potrafi odróżnić działania neutralizujące problem od działań rozwiązujących problem oraz podać psychologiczne konsekwencje problemów społecznych.

4. potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę wybranej umiejętności społecznej przy użyciu wywiadu, metod kwestionariuszowych, obserwacji i symulacji zachowania, sporządzić raport z tejże diagnozy.

5. potrafi zaproponować możliwe sposoby interwencji i podjąć dyskusję nad ich skutecznością oraz wskazać czynniki warunkujące jej efektywność.

6. potrafi zastosować wiedzę teoretyczną do diagnozy wybranych problemów o charakterze globalnym jak terrorizm, akulturacja, globalizacja, konsumpcjonizm; zaproponować możliwe sposoby interwencji i podjąć dyskusję nad ich skutecznością.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi zaplanować i przeprowadzić diagnozę wybranej umiejętności społecznej przy użyciu wywiadu, metod kwestionariuszowych, obserwacji i symulacji zachowania, sporządzić raport z tejże diagnozy.

2. potrafi zaproponować możliwe sposoby interwencji i podjąć dyskusję nad ich skutecznością oraz wskazać czynniki warunkujące jej efektywność.

3. potrafi zastosować wiedzę teoretyczną do diagnozy wybranych problemów o charakterze globalnym jak terrorizm, akulturacja, globalizacja, konsumpcjonizm; zaproponować możliwe sposoby interwencji i podjąć dyskusję nad ich skutecznością.

Treści programowe dla zajęć:

Problem społeczny: definicja, diagnoza, interwencja na przykładzie problemów pokolenia Y

Przemoc w sferze publicznej i prywatnej, wykluczenie i psychologia piętna: bezrobocie, starość, choroba psychiczna

Przemoc z pobudek politycznych: terrorizm

Problemy funkcjonowania instytucji społecznych: szkoła, szpital, więzienie

Ekologia i ochrona środowiska

Kultura narcyzmu i kryzys męskości

Konsumpcjonizm jako problem społeczny

Psychologia międzykulturowa: akulturacja i globalizacja jako problem społeczny

Sprawiedliwość społeczna i jej uwarunkowania

Modele teoretyczne umiejętności społecznych

Diagnoza umiejętności społecznych

Trening umiejętności społecznych

Analiza wybranych umiejętności społecznych

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do studiowania**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę na temat poznawczych i pozapoznawczych uwarunkowań uczenia się oraz rozwija umiejętności wspierające efektywne uczenie się

w zakresie umiejętności:

1. potrafi identyfikować zasoby i ograniczenia, własne oraz otoczenia, wspierające i utrudniające studiowanie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. podejmuje refleksję nad znaczeniem samodzielnego, odpowiedzialnego i zaangażowanego studiowania oraz kształtowania własnej ścieżki edukacyjnej i zawodowej

2. potrafi identyfikować sytuacje trudne w trakcie studiowania oraz poszukuje adaptacyjnych strategii radzenia z nimi.

3. rozumie wartości, cele i założenia kształcenia na UAM i WPIK UAM

4. jest gotów wykorzystywać wiedzę na temat możliwości rozwoju w ramach obowiązkowej i fakultatywnej oferty UAM, WPIK, inicjatyw studenckich, angażuje się świadomie w interesujące go działania

Treści programowe dla zajęć:

Studiowanie – nowe wyzwanie, jak mu sprostać. Podstawowe umiejętności niezbędne w procesie rozpoznawania swoich potrzeb, pasji, zainteresowań i zasobów. Rozpoznawanie zasobów otoczenia.

Poznawcze i pozapoznawcze uwarunkowania procesu uczenia się i nauczania (strategie poznawcze, metapoznawcze, motywacyjne, zarządzanie zasobami). Samoregulacja w procesie uczenia się.

Czynniki ryzyka i wspierające w procesie studiowania, sytuacje trudne i radzenie sobie z nimi, stres i wypalenie zawodowe studentów: obciążenia (związane ze studiowaniem), adaptacja (adaptacyjne radzenie sobie), zasoby (co pomaga przystosować się do sytuacji studiowania).

Formalno-organizacyjno-prawne aspekty studiowania (niezbędnik studenta pierwszego roku).
Obligatoryjna i fakultatywna oferta UAM, WPIK, inicjatywy studenckie, koła naukowe, wolontariaty

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do psychologii i historii myśli psychologicznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę i podejmuje refleksję nad przedmiotem i metodami oraz procesem poznania (w psychologii)
2. Zna i rozumie korzenie i główne założenia podstawowych nurtów psychologicznych
3. Rozumie główne pytania i problemy współczesnej psychologii
4. Zna dokonania polskiej psychologii na tle psychologii światowej i europejskiej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać kontekst historyczno-kulturowy genezy i rozwoju koncepcji psychologicznych
2. Deszyfruje i analizuje podstawowe metafory człowieka w psychologii
3. Potrafi prowadzić dyskusję wokół statusu i tożsamości psychologii jako nauki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy praw i obowiązków związanych z wykonywaniem zawodu psychologa

Treści programowe dla zajęć:

Wybrane problemy filozofii nauki a historia psychologii

Tożsamość psychologii: psychologia jako nauka i jej przedmiot badania, siła i zagrożenia oraz źródła krytyki/słabości psychologii

Zmiany w podejściu i interpretacji zjawisk psychicznych na przestrzeni dziejów

Specyfika poznania psychologicznego

Metody badawcze psychologii jako nauki empirycznej i jako nauki humanistycznej

Wielkie pytania i podstawowe problemy psychologii

Metafory człowieka w psychologii (koncepcje psychologiczne)

Polska psychologia na tle psychologii europejskiej i światowej

Formy działalności oraz standardy etyczne psychologa wg kodeksu etyczno-zawodowego

Nazwa zajęć: Seminarium magisterskie 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna wyniki badań prowadzonych z obszarze projektowanych badań własnych
2. Zna i rozumie wyniki badań z obszarów pokrewnych w stosunku do projektowanych badań własnych
3. Rozumie etyczne uwarunkowania planowanych badań
4. Zna oprogramowania służące do statystycznej obróbki danych w projektowanych badaniach

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje koncepcje psychologiczne będące podstawą projektu badań własnych
2. Potrafi stworzyć model badawczy z określeniem zmiennych wyjaśnianych, wyjaśniających i zmiennych ubocznych
3. Planuje procedurę przebiegu badań własnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów poszerzać swoją wiedzę dotyczącą obszaru projektowanej pracy magisterskiej
2. Jest gotów przyjąć krytykę promotora w zakresie układu zmiennych i wybranych narzędzi badawczych oraz procedury badań własnych
3. Wykazuje wrażliwość na etyczne aspekty projektowanych badań własnych

Treści programowe dla zajęć:

Analiza literatury przedmiotu w zakresie problematyki badań własnych

Struktura części teoretycznej i wewnętrznej logiki poszczególnych rozdziałów

Analiza koncepcji i teorii psychologicznych oraz wyników badań empirycznych prowadzonych w obszarze tematyki pracy

Najważniejsze tezy modelu badań własnych na tle konkluzji poczynionych w części teoretycznej pracy

Struktura zmiennej wyjaśnianej (zależnej) i wyjaśniających (niezależnych) i wskazanie na możliwość operacjonalizacji w świetle analizy literatury przedstawionej w części teoretycznej

Nazwa zajęć: Psychoterapia zaburzeń psychicznych 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Rozumie i ocenia klasyczną i współczesną wiedzę o różnych formach pomocy psychologicznej i psychoterapeutycznej dla osób cierpiących na różne zaburzenia psychiczne.
2. Rozumie i ocenia wiedzę o wpływie koncepcji psychologicznych wyjaśniających mechanizmy kształtowania się zaburzeń psychicznych na założenia o modelach leczenia systemów psychoterapeutycznych.
3. Wyjaśnia i opisuje procedury i strategie terapeutyczne wykorzystywane w terapii psychodynamicznej, poznawczo-behawioralnej, humanistycznej i systemowej.
4. Rozumie złożoność procesów i mechanizmów zamiany zachodzących podczas stosowania różnych interwencji terapeutycznych w terapii psychodynamicznej, poznawczo-behawioralnej i humanistycznej.
5. Rozpoznaje, jaki rodzaj strategii terapeutycznej: pośredni czy bezpośredni powinien być stosowany w zależności od rodzaju zgłaszanego problemu i możliwości współpracy z systemem rodzinnym
6. Znać założenia teoretyczne i strategie terapeutyczne najważniejszych szkół i terapii rodzin i par (komunikacyjno-interakcyjne, strategiczne, strukturalne, narracyjne).
7. Rozpoznaje potencjalne zagrożenia w realizacji celów grupowych.
8. Identyfikuje czynniki modyfikujące przebieg procesów grupowych.

w zakresie umiejętności:

1. Stosuje klasyczną i współczesną wiedzę o różnych formach pomocy psychologicznej i psychoterapeutycznej dla osób cierpiących na różne zaburzenia psychiczne.
2. Świadomie dobiera i konstruuje programy rehabilitacyjne dla osób cierpiących z powodu przewlekłych zaburzeń psychicznych, które skutkują negatywnymi konsekwencjami w postaci utraty różnych funkcji psychicznych i wzorców zachowania
3. Potrafi zaplanować przebieg doświadczenia grupowego lub ćwiczenia ustrukturuwanego.
4. Potrafi przeprowadzić doświadczenie grupowe lub ćwiczenie ustrukturuwane.
5. Potrafi stosować bazę pojęciową wybranych paradygmatów do wyjaśniania genezy i mechanizmów zaburzeń na przykładzie case study
6. Potrafi stosować wiedzę na temat kroków diagnostycznych oraz stosowanych technik diagnostycznych w poszczególnych paradygmatach.
7. Potrafi sporządzić całościową diagnozę funkcjonowania pacjenta w wybranych paradygmatach.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest wrażliwy/a na etyczne aspekty postępowania diagnostycznego i prowadzenia grupy.

Treści programowe dla zajęć:

Systemy terapeutyczne w leczeniu zaburzeń psychicznych typu: psychozy, zaburzenia afektywne, zaburzenia lękowe.

Klasyczna i współczesna psychoanaliza i jej wykorzystanie w leczeniu zaburzeń psychicznych, zwłaszcza psychoz i zaburzeń lękowych.

Teoria zaburzeń psychicznych M. Klein i jej zastosowanie w leczeniu spektrum zaburzeń psychicznych: procedury i etapy postępowania.

Model terapii poznawczo-behawioralnej A. Becka - założenia, procedury, strategie i specyficzne interwencje leczące.

Modele terapii humanistyczno-egzystencjalnej, zwłaszcza terapii skoncentrowanej na osobie C. Rogersa i jej zastosowanie w leczeniu spektrum zaburzeń psychicznych.

Terapia skoncentrowana na emocjach Greenberga.

Terapia Gestalt - założenia, procedury, strategie i specyficzne interwencje będące źródłem nowych doświadczeń dla klienta.

Procedury i strategie postępowania terapeutycznego w terapiach humanistycznych, zastosowanie eksperymentów doświadczeniowych.

Teorie terapii rodzin i małżeństw, kryteria klasyfikacji: od pozytywizmu empirycznego do interakcjonizmu symbolicznego i konstrukcjonizmu. Problemy diagnostyki systemowej.

Transgeneracyjne koncepcje zaburzeń psychicznych. Założenia teorii Bowena dla wyjaśnienia pojawienia się psychozy oraz założeń o pomocy rodzinom z członkiem przejawiającym zaburzenia psychotyczne. Założenia ujęcia kontekstualnego Boszormenyi-Nagy'ego.

Podejścia interakcyjne w terapii małżeństw: aksjomaty komunikowania.

Terapia poznawczo-behawioralna i jej zastosowanie w pomocy parom z różnymi problemami komunikacyjnymi i interakcyjnymi.

Klasyczna i narracyjna terapia systemowa. Założenia i techniki terapii narracyjnej.

Charakterystyczne zjawiska zachodzące w procesie tworzenia się i przebiegu pracy grupowej w różnych paradygmatach: psychodynamicznym, poznawczo-behawioralnym i humanistycznym.

Typy grup i specyfika pracy z różnymi grupami.

Czynniki leczące uaktywniane w różnych formach pracy grupowej oraz warunki konieczne, które umożliwiają najefektywniejszą pracę nad zmianą wzorców zachowań i stylu doświadczania rzeczywistości.

Trudne zjawiska i trudni pacjenci w psychoterapii i pomocy grupowej.

Etyka pomagania w grupach

Schemat organizacji danych diagnostycznych.

Konstruowanie wniosków diagnostycznych na podstawie analizy materiału werbalnego z wykorzystaniem bazy pojęciowej z wybranych paradygmatów.

Rozpoznawanie wpływu osobistych uwarunkowań na proces wnioskowania diagnostycznego.

Przebieg procesu diagnostycznego

Nazwa zajęć: Ochrona własności intelektualnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna wybrane instytucje prawa ochrony własności intelektualnej
2. opisuje zagadnienia sporne w doktrynie prawa i orzecznictwie dotyczące prawa ochrony własności intelektualnej

w zakresie umiejętności:

1. identyfikuje naruszenia praw autorskich majątkowych i osobistych
2. przestrzega reguły chroniące własność intelektualną podczas przygotowywania prac licencjackich i magisterskich

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Stosuje w praktyce zasady ochrony własności intelektualnej

Treści programowe dla zajęć:

Definicja utworu. Charakterystyka autorskich praw osobistych i majątkowych. Nabycie autorskich praw majątkowych. Utwór współautorski, zależny, zbiorowy. Uprawnienia uczelni wobec utworów przygotowywanych przez studentów podczas odbywania studiów. Dozwolony użytek osobisty.

Prawo cytatu

Definicja plagiatu. Plagiat z perspektywy prawa karnego, cywilnego, dyscyplinarnego, administracyjnego. Ochrona praw pokrzywdzonego.

Nazwa zajęć: Psychologia zdrowia i choroby - ćwiczenia terenowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. Rozpoznać możliwości i ograniczenia pracy psychologa w szpitalu.
2. Zaplanować wstępną rozmowę z pacjentem chorym somatycznie.
3. Zaplanować postępowanie psychologiczne wobec pacjenta z bólem.
4. Dokonać wstępnej diagnozy potrzeba pacjenta w szpitalu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przeprowadzić wstępną rozmowę z pacjentem chorym somatycznie.

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie z funkcjonowaniem oddziałów onkologicznych, intensywnej terapii, dializy, diabetologicznych oraz hospicjów.

Możliwości i ograniczenia działań psychologicznych wobec pacjentów z chorobą nowotworową.

Przygotowanie do rozmowy z pacjentem ze wskazaniem roli uważnego słuchania i wrażliwości.

Analiza spotkań z pacjentem – uświadomienie sobie trudności w prowadzeniu rozmowy.

Specyficzne problemy pacjentów przeżywających ból i sposoby pomocy psychologicznej.

Nazwa zajęć: Zdrowie publiczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi adekwatnie ujmować uwarunkowania problemów jednostki i grup społecznych poprzez uwzględnianie kontekstów ich funkcjonowania w ramach omawianych podejść teoretycznych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi pracować indywidualnie i w zespole projektującym oraz prowadzącym postępowanie diagnostyczne i oddziaływania pomocowe dla osób na różnych etapach życia – od dzieciństwa do późnej dorosłości
2. potrafi planować wprowadzanie kontrolowanych zmian w złożony układ czynników

3. potrafi nawiązać kontakt i prowadzić postępowanie diagnostyczne z osobami i grupami społecznymi w obliczu różnych wyzwań i zagrożeń

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi współpracować z ze specjalistami prezentującymi różne specjalności w zakresie działań diagnostycznych i pomocowych w różnych obszarach psychologii stosowanej
2. potrafi nawiązywać kontakt i współpracować z różnymi grupami społecznymi, w zróżnicowanych warunkach środowiskowych
3. być świadomym konieczności precyzyjnego formułowania celów podejmowanych działań
4. potrafi precyzyjnie przewidywać bliższe i dalsze skutki działań projektowych

Treści programowe dla zajęć:

Zdrowie publiczne jako paradygmat. Podstawowe modele teoretyczne

Ocena wydolności środowiska a potencjał do zmiany

Definicja pojęć: wizja, misja zapoznanie się z pojęciami: kryterium sukcesu i zadanie.

Koncepcja podziału celów.

Budowanie struktury celów na planie logicznym i chronologicznym.

Procedury ewaluacji działań i ich znaczenie

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do psychologii biologicznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. uzyskuje wiedzę, iż człowiek jest istotą biologiczną, podlegającą ściśle określonym mechanizmom ukształtowanym w toku ewolucji gatunku, a zaburzenia „zdrowia psychicznego” stanowić mogą konsekwencję upośledzenia tych mechanizmów

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować zjawiska psychologiczne, takie jak świadomość, osobowość, inteligencja i wyższe funkcje poznawcze, jako procesy będące konsekwencją zdefiniowanych zjawisk i mechanizmów biologicznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. uwzględni znaczenie nauk biologicznych w rozumieniu zachowania człowieka

Treści programowe dla zajęć:

Człowiek jako element świata zwierząt: przykłady analogi w zachowaniu człowieka i innych zwierząt (1); emocje, empatia, osobowość, świadomość jako zjawiska biologiczne

Człowiek jako element świata zwierząt: przykłady analogi w zachowaniu człowieka i innych zwierząt (2); inteligencja, zdolności poznawcze, życie społeczne, mowa, kultura jako zjawiska biologiczne

Zagadka życia: warunki kluczowe dla powstania i trwania życia na Ziemi, podstawowe zasady „zdobywania” energii przez komórki, ewolucyjne skutki przystosowania do skutecznego zasilania energetycznego, złożone zachowania człowieka jako konsekwencja zachowań odżywczych

Życie na poziomie molekularnym: zasady molekularnej logiki życia (zasada ekonomii molekularnej, zasada komplementarności strukturalnej, zasada sprzężenia zwrotnego, zasada autoreplikacji) z odniesieniem do zachowania człowieka

Człowiek jako istota metaboliczna: rola mitochondriów, wpływ stanu funkcjonalnego mitochondriów na zachowanie człowieka, metaboliczne przystosowania człowieka, choroby mitochondrialne

Historia człowieka: człowiek jako przedstawiciel ssaków naczelnych i rodzaju Homo, inne gatunki człowieka, geneza Homo sapiens, krzyżowanie się z innymi gatunkami człowieka, wędrówki i ekspansja H. sapiens, zmiany „cywilizacyjne” a kondycja gatunku

Genetyczny program człowieka: wyjaśnienie podstawowych pojęć (gen, genom, genotyp, fenotyp), organizacja genomu człowieka, praktyczne aspekty wiedzy o genomie człowieka, geny ewolucyjnego sukcesu człowieka

Powstawanie cech fenotypowych pod kontrolą genów: kod genetyczny, regulator epigenetyczny, genetyczne podstawy procesów poznawczych i chorób psychicznych człowieka, zagadka samobójstwa, testy biologiczne w diagnostyce schorzeń psychicznych, zachowanie jako cecha fenotypu

Kontrola cech fenotypowych przez środowisko (1): hormony i neuroprzekaźniki jako sygnały kształtujące zachowanie człowieka, choroby hormonalne

Kontrola cech fenotypowych przez środowisko (2): wpływ mikrobiomu na zdrowie fizyczne i psychiczne człowieka, znaczenie feromonów

Przyczyny zmienności człowieka: zmienność epigenetyczna i genetyczna, wpływ mutacji, rekombinacji genetycznej, ruchomych elementów genetycznych i wirusów na zachowanie człowieka, choroby epigenetyczne i genetyczne,

Ewolucyjny przepis na człowieka: zagadka długowieczności, rola aktywności fizycznej, w kształtowaniu wielkości mózgu i poziomu inteligencji, znaczenie konektomu i neuronów lustrzanych, biologiczne przyczyny różnic w zachowaniu

Zasady ewolucji w badaniu nad zachowaniem człowieka: adaptacyjność i przystosowawczość zachowań człowieka – przykłady, pojęcie fenotypu rozszerzonego i umysłu ucieleśnionego

Tajemnice zachowania człowieka (1): iluzja wolnej woli, dostępność procesów mózgowych, obwód domyślny, psychopatia, altruizm, paradoks kłamstwa

Tajemnice zachowania człowieka (2): emocje jako adaptacja biologiczna, zmysł moralny, biologiczne korzenie moralności, religii, poczucia humoru i uzależnień

Nazwa zajęć: Psychoterapia zaburzeń psychicznych - ćwiczenia terenowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. Przeprowadza rozmowę psychologiczną oraz testy psychologiczne ukierunkowane na rozpoznawanie problemu pacjenta i proponuje wyjaśnianie funkcjonowania pacjenta w oparciu o wybrany paradygmat.

2. Integruje dane z różnych metod w celu stworzenia całościowej diagnozy pacjenta.

3. Samodzielnie opracowuje wyniki i wyciąga wnioski na temat mechanizmów patologii i zdrowia.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Współpracuje ze specjalistami z różnych dziedzin medycyny i terapii.

Treści programowe dla zajęć:

Organizacja harmonogramu spotkań i kryteria opracowania diagnozy całościowej

Sformułowanie problemu diagnostycznego u osoby uczestniczącej w badaniu klinicznym.

Selekcja narzędzi diagnostycznych zgodnie z problemem diagnostycznym. Przygotowanie się do przebiegu spotkań diagnostycznych.

Postawienie hipotez diagnostycznych i planowanie ich weryfikacji.

Przeprowadzenie rozmowy i obserwacji psychologicznej.

Interpretacja i integracja wyników.

Sporządzenie raportu z badania diagnostycznego.

Nazwa zajęć: Psychologia kliniczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Rozróżnia w ramach diagnozy klinicznej model diagnozy opisowej, wyjaśniającej patomechanizm i wyjaśniającej patogenezę i potrafi wskazać właściwości tych różnych typów diagnoz oraz zalety i ograniczenia procedur diagnostycznych z nich się wywodzących.

2. Rozumie rolę celu diagnozowania (opis, konceptualizacja przypadku, diagnozowanie w procesie psychoterapii) w wyborze modeli diagnozowania oraz w doborze metod oraz narzędzi diagnostycznych.

3. Zna strategie integrowania danych diagnostycznych pochodzących z różnych metod i narzędzi (w modelu paradygmatycznym i integracyjnym).

4. Zna sposoby zapewniania wysokiej jakości efektu diagnozowania (raportu) oraz procesu diagnozowania, w tym zna zasady diagnozowania opartego o dowody empiryczne i potrafi omówić, na czym polegają zalety i ograniczenia tego podejścia w diagnozie klinicznej.

5. Rozpoznaje różne systemy terapeutyczne wywodzące się z podejścia psychodynamicznego, poznawczo-behawioralnego, humanistyczno-egzystencjalnego i systemowego oraz opisać zachodzące w nich przemiany.

6. Definiuje pojęcie przymierza terapeutycznego, specyficznych i niespecyficznych czynników leczących oraz warunków koniecznych dla wystąpienia zmiany w terapii trans teoretycznej i psychoterapiach paradygmatycznych

7. Wskazuje na cechy i właściwości pacjentów, które przeszkadzają w osiągnięciu zmiany oraz zna właściwości efektywnych terapeutów.

8. Zna różne typy psychoterapii grupowej oraz zna zasady organizowania pracy psychoterapeutycznej w grupie oraz potrafi omówić zjawiska grupowe o charakterze procesualnym (np. proce grupowy, konflikt ogniskowy).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zdiagnozować poziom gotowości pacjenta do zmiany oraz wskazać na stopień ufności co do możliwości osiągnięcia oczekiwanego efektu posługując się kryteriami wywiadu motywującego.

2. Wyjaśnia wyniki badań efficacy i effectiveness dla zaleceń terapeutycznych wobec pacjentów z różnymi zaburzeniami psychicznymi.

3. Wykonuje badania i zinterpretować profil wyników wybranych testów funkcjonowania poznawczego i skali inteligencji, kwestionariusza MMPI (skale kontrolne i kliniczne).
4. Wykonuje badania i zinterpretować uzyskane wyniki eksperymentów klinicznych i testów badających organiczne uszkodzenie ośrodkowego układu nerwowego o charakterze uogólnionym i ogniskowym.
5. Potrafi dobrać metody diagnostyczne do potrzeb badania podstawowych funkcji poznawczych, emocjonalnych i behawioralnych oraz zintegrować uzyskane rezultaty zastosowanych narzędzi badawczych i rozmowy klinicznej.
6. Potrafi nawiązać kontakt z pacjentami o różnych zaburzeniach psychicznych i sformułować hipotezę o rodzaju efektywnej dla niego pomocy psychologicznej i terapeutycznej.
7. Potrafi ustalić kontrakt terapeutyczny z pacjentem gotowym do pracy nad zmianą oraz rozpoznać pacjenta doświadczającego kryzysu, zachowując w świadomości zasady etyczne obowiązujące w relacji z pacjentem korzystającym z pomocy psychologicznej.
8. Potrafi opisać i wyjaśniać mechanizmy utrzymywania się zaburzeń na podstawie wybranych koncepcji psychologicznych; wskazać praktyczne aspekty diagnozy klinicznej w ramach wybranego paradygmatu (m.in. psychodynamiczny, systemowy, poznawczo-behawioralny).
9. Potrafi rozpoznać podstawy i zasady pracy w konkretnej placówce leczenia zaburzeń psychicznych (Poradnia Zdrowia Psychicznego, Rodzinny Ośrodek Diagnostyczno-Konsultacyjny, Szpital Psychiatryczny, Areszt śledczy).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Zachowuje zasady etyczne obowiązujące w relacji z pacjentem korzystającym z pomocy psychologicznej i potrafi monitorować własne postępowania w diagnozowaniu i pomaganiu.
2. Przestrzega zasady pracy obowiązujące w placówce leczenia zaburzeń psychicznych oraz nawiązuje współpracę z profesjonalistami pracującymi w ochronie zdrowia.

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza opisowa (różnicowa i nozologiczna) w psychologii klinicznej.

Diagnoza wyjaśniająca patomechanizm i patogenezę. Diagnoza strukturalno-funkcjonalno-dynamiczna. Zasady konceptualizacji przypadku dla potrzeb psychoterapii.

Cele diagnozowania a dobór metod i narzędzi diagnostycznych. Integrowanie danych pochodzących z różnych metod i narzędzi diagnostycznych.

Procedury diagnozowania w ujęciu paradygmatycznym i integracyjnym.

Diagnozowanie w przebiegu psychoterapii. Monitorowanie przebiegu i ewaluacja efektu psychoterapii. Zapewnianie jakości diagnozy klinicznej. Diagnozowanie oparte o dowody empiryczne.

Przemiany w systemach terapeutycznych: psychodynamicznym, poznawczo-behawioralnym, humanistycznym i systemowym i ich znaczenie dla efektywności oddziaływań terapeutycznych.

Zjawiska w procesie psychoterapii wpływające na jej przebieg i efekty: specyficzne i niespecyficzne czynniki leczące i warunki konieczne do wystąpienia zmiany u pacjenta.

Przymierze terapeutyczne według modelu E. Bordina a jego dynamika w przebiegu procesu terapii (etap nawiązywania relacji i pracy nad zmianą).

Modele transteoretyczne terapii J. Prochaski i Norcross'a a etapy terapii: przedrefleksyjna, refleksyjna, działania i generalizacji zmiany a czynniki leczące i zmiana.

Modele wywiadu i terapii motywującej W. Millera i S Rollick'a i ich znaczenie w pomocy psychologicznej pacjentów w okresie przedrefleksyjnym i chronicznej refleksji.

Badania nad efektywnością terapii prowadzone w warunkach naturalnych i laboratoryjnych i ich wpływ na zmiany w postępowaniu terapeutycznym.

Cechy i właściwości pacjentów trudnych, opornych na wystąpienie zmiany w procesie psychoterapii.

Właściwości i kompetencje zawodowe terapeutów efektywnych oraz zasady postępowania w procesie terapeutycznym.

Psychoterapia grupowa – typologie grup, procesy grupowe, rola osoby prowadzącej grupę oraz zasady organizowania pomocy grupowej.

Zastosowanie skali inteligencji dla dorosłych D. Wechslera i/lub innych testów do badania funkcjonowania poznawczego w diagnozie inteligencji i wyodrębnionych procesów poznawczych.

Zasady interpretowania wyników testu inteligencji WAIS-R i/lub innych testów do badania funkcjonowania poznawczego w diagnozie upośledzenia intelektualnego i w diagnozie neuropsychologicznej.

Zastosowanie kwestionariusza MMPI oraz administracja testu.

Konstrukcja kwestionariusza MMPI - skale kliniczne i podskalne (wskaźniki dodatkowe) i zasady interpretacji uzyskanych wyników.

Skale kontrolne (?, L, F, K) - znaczenie niskich i wysokich wyników; typowe konfiguracje skal kontrolnych.

Definicja neuropsychologii klinicznej i diagnozy neuropsychologicznej (istota i status diagnozy neuropsychologicznej). Cele, zadania i rodzaje diagnozy neuropsychologicznej wobec innych metod badania kondycji mózgu (np. neuroobrazowania).

Podstawy anatomii i organizacji funkcjonalnej: płatów czołowych, skroniowych, ciemieniowych i potylicznych kory mózgu. Podstawowe zagadnienia dotyczące zaburzenia wyższych funkcji mózgowych: istota afazji, agnozji, apraksji, amnezji.

Ramowy plan procesu oceny neuropsychologicznej (etap przygotowawczy, etap wywiadów i obserwacji, etap badań właściwych). Testy przesiewowe i ogólnej sprawności intelektualnej.

Metody neuropsychologicznej diagnozy umiejętności przestrzenno-wzrokowych oraz konstrukcyjnych (ich administracja i trafność).

Modele pomagania w zależności od problemu wspomaganego i celu udzielanej pomocy.

Typy kontraktu w zależności od zgłaszanego przez osobę problemu.

Umiejętności zawierania kontraktu - rozpoznawanie problemu, cel a konkurencyjne motywy zmiany, typowe trudności.

Umiejętności postępowania terapeutycznego w obszarze podejmowania decyzji, informowania i udzielania rad.

Prezentacja studiów przypadków z pracy diagnostycznej w różnych ośrodkach przez psychologów praktyków.

Analiza symptomów i ich rozpoznanie w świetle założeń klasyfikacji ICD-11 lub równoważnych.

Rozpoznawanie mechanizmów leżących u podłoża różnych jednostek klinicznych, zwłaszcza zaburzeń lękowych, afektywnych i osobowości.

Specyfika wyjaśniania patomechanizmu w różnych podejściach psychologicznych do natury człowieka.

Nazwa zajęć: **Psychologia zdrowia i choroby 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna psychologiczne uwarunkowania i konsekwencje chorób somatycznych.
2. Zna idee promocji zdrowia i profilaktyki i zna ich zastosowanie.
3. Jest świadomy istotnej roli redukcji stresu w procesie utrzymywania zdrowia oraz radzenia sobie z chorobą.

w zakresie umiejętności:

1. Rozumie zjawisko żaloby i zna metody udzielania pomocy osobom ją przechodzącym.
2. Potrafi uwzględnić i wykorzystać dla przeprowadzenia diagnozy i interwencji środowiskowy kontekst uwarunkowań zdrowia i choroby.
3. Stosować metody psychologiczne do diagnozy i rozwiązywania trudności doświadczanych przez osoby chore somatycznie.
4. Wykorzystać wiedzę psychologiczną do opracowywania opartych na teorii oddziaływań wspierających osoby przechodzące postępowanie lecznicze w warunkach szpitalnych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi rozpoznać możliwości i ograniczenia pracy psychologa w szpitalu, oraz własne silne i mocne strony istotne dla psychologa zdrowia.
2. Zastosować wiedzę z obszaru psychologii zdrowia do analizy i działania w zespole interdyscyplinarnym realizującym cele promocji zdrowia i profilaktyki.
3. Jest świadomy zasad etycznych i potrafi uwzględnić je we wszystkich swoich działaniach profesjonalnych.

Treści programowe dla zajęć:

Czynniki ryzyka choroby niedokrwiennej serca.

Rola psychologa w rozwiązywaniu problemów osób z chorobami serca.

Choroba onkologiczna – perspektywa psychosomatyczna udział czynników psychicznych w genezie choroby i wpływ choroby na stan psychiczny chorego.

Postępowanie diagnostyczne wobec chorych onkologicznie – problemy psychologiczne pacjenta i rodziny w różnych fazach choroby.

Zasady przygotowywania projektów profilaktycznych według metody projektowania map interwencji (intervention mapping).

Techniki zmiany zachowań zdrowotnych stosowane w interwencjach.

Planowanie postępowania terapeutycznego – wykorzystywane metody, możliwości i ograniczenia psychoterapii.

Style i strategie radzenia sobie w sytuacji choroby nowotworowej – przez pacjenta oraz rodzinę.

Mechanizmy obronne wykorzystywane w radzeniu sobie: mechanizmy sensytywne i represyjne.

Lęk przed śmiercią. Treść lęku przed śmiercią. Sposoby radzenia sobie z lękiem w sytuacji zagrożenia życia.

Trudności w radzeniu sobie w sytuacji choroby nowotworowej. Planowanie pomocy.

Czynniki wpływające na przystosowanie rodziny do sytuacji choroby nowotworowej – ogólna charakterystyka i szczególna rola relacji pacjent-rodzina oraz wsparcia społecznego.

Warunki wykorzystania działań psychoedukacyjnych wobec rodziny.

Warunki wykorzystania działań psychoedukacyjnych wobec rodziny.

Specyfika diagnozy wykonywanej w obszarze psychologii zdrowia.

Funkcjonalny model diagnozy psychologicznej i jego zastosowanie w obszarze psychologii zdrowia.

Sposoby pomiaru zdrowia jego komponentów (zdrowie somatyczne, psychiczne i społeczne) - obiektywne i subiektywne wskaźniki zdrowia.

Sposoby pomiaru funkcjonowania pacjentów w sytuacji choroby; adaptacja do choroby, przekonania zdrowotne, zachowania zdrowotne.

Pojęcie jakości życia i sposoby jego pomiaru.

Sposoby pomiaru obciążenia stresem, strategii radzenia sobie z nim oraz zasobów ważnych dla przebiegu konfrontacji stresowej.

Znaczenie wybranych zasobów dla przebiegu transakcji stresowej,

Specyficzne problemy osób przeżywających ból i sposoby pomocy psychologicznej w tej grupie.

Nazwa zajęć: Podstawy terapii poznawczo-behawioralnej z elementami terapii schematów

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Przedstawia wiedzę z zakresu historii podejścia poznawczo-behawioralnego do zaburzeń psychicznych i wskazać jego podobieństwa i różnice w relacji do innych podejść

2. Referuje specyficzne założenia terapii poznawczych: terapii poznawczo behawioralnej i terapii schematów

3. Dysponuje podstawową wiedzą z zakresu klinicznej diagnozy psychologicznej w ujęciu poznawczo-behawioralnym

4. Zna mechanizm powstawania wybranych zaburzeń psychicznych zgodny z podejściem poznawczym

5. Zna i wie kiedy zastosować odpowiednie narzędzia pomiarowe wspomagające proces diagnostyczny i psychoterapeutyczny w ramach terapii poznawczo-behawioralnej i terapii schematu

w zakresie umiejętności:

1. Zaprojektuje i przeprowadzi postępowanie diagnostyczne, którego celem jest stwierdzenie rodzaju zaburzenia lub problemu emocjonalnego pacjenta

2. Wyjaśnia mechanizm powstawania wybranych zaburzeń psychicznych zgodny z podejściem poznawczym

3. Umie zastosować w podstawowym zakresie elementarne podstawowe i metody poznawcze oraz behawioralne oddziaływania terapeutycznego

4. Potrafi poddać weryfikacji empirycznej elementy terapii poznawczo-behawioralnej i/lub terapii schematu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Zaprojektuje i zaplanuje poszczególne kroki interwencji psychoterapeutycznej zgodne z założeniami podejścia poznawczego dedykowane wybranym zaburzeniom

2. Podda analizie relację terapeutyczną z punktu widzenia terapeuty poznawczo-behawioralnego lub terapeuty schematów

3. Omówi warsztat psychoterapeuty poznawczo-behawioralnego i terapeuty schematu w tym elementarne zagadnienia etyczne i prawne w psychoterapii

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie: historia, główne założenia terapii poznawczych i behawioralnych, metodologia badań w psychoterapii.

Teoretyczne i stosowane rozumienie schematu. Jakościowe i treściowe cechy schematów. Struktury schematów poznawczych w terapii poznawczo-behawioralnej, wczesne dezadaptacyjne schematy w terapii schematu, schematy emocjonalne w regulacji emocji

Poznawcze czynniki podatności na zachowanie i mechanizmy utrzymywania się zaburzenia w terapii poznawczo-behawioralnej i terapii schematu

Badania dotyczące skuteczności terapii poznawczo-behawioralnej i terapii schematu w leczeniu różnych zaburzeń

Elementy diagnozy klinicznej ; zaburzenia psychiczne a zaburzenia osobowości w świetle koncepcji poznawczej

Konceptualizacja przypadku zgodna z ujęciem poznawczo-behawioralnym
Podstawowe techniki terapeutyczne poznawcze i behawioralne
Planowanie interwencji/ pracy nad zmianą: określenie celów terapii, zaplanowanie strategii terapeutycznych, wykorzystanie narzędzi, metody technik terapeutycznych określania skuteczności podjętych interwencji terapeutycznych
Terapia schematu J. Younga jako przykład modyfikacji klasycznej terapii poznawczo behawioralnej; założenia podstawowe, zakres zastosowań
Typy dezadaptacyjnych schematów, sposoby radzenia sobie ze schematem i trybów schematów
Techniki poznawcze, wyobrażeniowe i doświadczeniowe w terapii schematu
Zaburzenia afektywne: depresja. Diagnoza, modele poznawcze powstawania i utrzymywania się zaburzeń oraz specyfika terapii poznawczo – behawioralnej w leczeniu zaburzeń nastroju. Dostępne protokoły terapeutyczne. Typowe techniki dedykowane leczeniu zaburzeń nastroju.
Zaburzenia lękowe: fobie społeczne, fobie proste i napady paniki, zaburzenie lękowe uogólnione, zaburzenie obsesyjno–kompulsyjne, PTSD. Diagnoza, modele poznawcze powstawania i utrzymywania się zaburzeń oraz specyfika terapii poznawczo – behawioralnej w leczeniu zaburzeń lękowych. Dostępne protokoły terapeutyczne. Techniki typowo stosowane w leczeniu zaburzeń lękowych
Zaburzenia osobowości. Specyfika poznawcza wybranego zaburzenia osobowości. Interwencje psychoterapeutyczne zgodne z terapią schematów strategię pracy z pacjentem z myślami i tendencjami samobójczymi
Tworzenie indywidualnych programów terapii; problem pacjenta, konceptualizacja, diagnoza kliniczna, plan terapii, zastosowane techniki terapeutyczne
Analizowane problemów w terapii, m.in. relacji terapeutycznej, a także przekonań, schematów terapeutów mogących mieć wpływ na proces terapii
Relacja terapeutyczna i jej znaczenie w terapii poznawczo – behawioralnej i terapii schematu; ogólne zasady kontaktu psychoterapeutycznego
Case study wybranych zaburzeń: diagnostyka, objawy, konceptualizacja, interwencja; warsztat terapeuty poznawczo-behawioralnego i terapeuty schematu pracującego z osobami dorosłymi, młodzieżą, dziećmi w warunkach szpitalnego oddziału zamkniętego, poradni czy praktyki prywatnej

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do psychologii klinicznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Potrafi określić znaczenie i miejsce psychologii klinicznej wśród innych dziedzin, np. psychopatologii i nauk pokrewnych; identyfikować jej osiągnięcia teoretyczne, empiryczne i praktyczne, zrozumieć logikę rozwoju tej dziedziny i wyłanianie się nowych obszarów.
2. Rozumie znaczenie badań i praktyki, istnienia różnych podejść, modeli, koncepcji i teorii dla psychologii klinicznej.
3. Rozumie znaczenie pozytywnych i negatywnych skutków stresu, szczególnie stresu traumatycznego, w kształtowaniu zdrowia i zaburzeń psychicznych.
4. Identyfikuje podstawowe dziedziny psychologii klinicznej i specyfikę problemów przez nie podejmowanych, określa główne obszary diagnozy i formy pomocy psychologicznej w tych dziedzinach.
5. Identyfikuje i odróżnia adaptacyjną i dezadaptacyjną funkcję poszczególnych czynników i mechanizmów w modelu salutogenetycznym i patogenetycznym.
6. Wyjaśnia główne założenia i definiuje podstawowe pojęcia koncepcji odnoszących się do patomechanizmu najczęstszych typów zaburzeń psychicznych.
7. Identyfikuje czynniki ochronne, patogenetyczne oraz czynniki aktywujące i podtrzymujące zaburzenia psychiczne.
8. Opisuje złożone relacje pomiędzy czynnikami ryzyka, czynnikami aktywującymi, adaptacyjnymi i dezadaptacyjnymi mechanizmami podtrzymującymi a przejawami zaburzeń psychicznych.

w zakresie umiejętności:

1. Posługuje się refleksyjnie psychologiczną wiedzą teoretyczną i profesjonalną z zakresu zdrowia i zaburzeń, czynników ryzyka i zasobów oraz uwarunkowań i mechanizmów na poziomie opisowym i wyjaśniającym.
2. Trafnie wykorzystuje i dostosowuje do potrzeb praktyki oraz własnych preferencji wiedzę o koncepcjach człowieka, jego zdrowia i zaburzeń w ujęciu teorii uczenia się, w podejściu poznawczo – behawioralnym, systemowym, psychodynamicznym, egzystencjalnym i humanistycznym.
3. Stosuje teorie psychologiczne do rozumienia i wyjaśniania pojedynczych symptomów i zaburzeń psychicznych.

4. Stosuje bazę pojęciową wybranych koncepcji do wyjaśniania mechanizmów zaburzenia, także w konceptualizacji przypadku (case study).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przejawia uwrażliwienie na problemy etyczne w badaniach i praktyce (diagnostycznej i pomocowej) psychologa klinicznego, rozumie znaczenie motywacji empatycznej i normocentrycznej - uwewnętrznionych norm profesjonalnego działania prospołecznego psychologa klinicznego.

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia kliniczna jako dziedzina stosowana, korzenie, dynamika i tendencje rozwojowe; psychologia kliniczna wśród innych dziedzin, definicje psychologii klinicznej, jej zadania teoretyczne i praktyczne, subdyscypliny.

Wiedza teoretyczna i profesjonalna psychologa klinicznego oraz wiedza tworzona na potrzeby społeczne. Podejścia, modele i koncepcje w psychologii klinicznej.

Normalność i zdrowie, model salutogenetyczny i patogenetyczny w psychologii klinicznej. Współczesne koncepcje jakości życia i szczęścia a zdrowie i choroba; uwarunkowania zdrowia i zaburzeń.

Koncepcja człowieka, zdrowie i zaburzenia w ujęciu psychodynamicznym – klasyczna psychoanaliza, psychologia ego i współczesna psychoanaliza.

Kierunki poznawczo-behawioralne i teoria uczenia się w rozumieniu zdrowia i zaburzeń psychicznych.

Orientacja fenomenologiczna, egzystencjalna i humanistyczna w rozumieniu zdrowia i zaburzeń psychicznych.

Kierunki interakcyjne i systemowe oraz ich znaczenie dla psychologii klinicznej.

Stres i jego znaczenie w rozwoju zdrowia i psychopatologii, reakcje dezadaptacyjne i zaburzenia pod wpływem stresu, negatywne i pozytywne skutki stresu, w szczególności stresu traumatycznego.

Dziedziny psychologii klinicznej: psychologia kliniczna człowieka dorosłego, psychologia kliniczna dzieci i młodzieży, neuropsychologia kliniczna, psychologia kliniczna chorób somatycznych i psychosomatycznych. Specyfika wiedzy w poszczególnych dziedzinach psychologii klinicznej, procedury i metody diagnostyczne oraz sposoby oddziaływania: profilaktyka, interwencja kryzysowa, psychoterapia, rehabilitacja.

Model salutogenezy i patogenezy; hierarchiczne założenia dotyczące wyjaśniania zaburzeń psychicznych; konsekwencje przyjęcia perspektywy paradygmatycznej w wyjaśnianiu zaburzeń.

Perspektywa rozwojowa w wyjaśnianiu zaburzeń psychicznych; koncepcje faz, pozycji i linii rozwojowych; poziomy organizacji osobowości; struktury psychotyczna i nerwicowa.

Pierwotne i wtórne mechanizmy obronne; klasyfikacje obrony; obrony jako sytuacyjny i trwałe elementy osobowości; charakterystyka mechanizmów obronnych pierwotnych i wyższego rzędu; adaptacyjna i dezadaptacyjna funkcja mechanizmów obronnych.

Psychopatologia procesów i struktur poznawczych; przekonania kluczowe i warunkowe a strategie adaptacyjne i dezadaptacyjne; schemat poznawczy i triada poznawcza; zniekształcenia poznawcze; mechanizm zmiany poznawczej.

Schizofrenia - psychodynamiczne i poznawczo-behawioralne koncepcje wyjaśniające; zaburzenia sfery myślenia i emocji w schizofrenii; kontekst rodzinny w schizofrenii; emocje w schizofrenii a zaburzenia poznawcze.

Zaburzenia afektywne - psychodynamiczne i poznawczo-behawioralne koncepcje wyjaśniające; depresja w modelu rozwojowym; mechanizmy maniakalne i depresyjne; emocje a zaburzenia poznawcze w depresji; depresyjna triada poznawcza; zniekształcenia poznawcze w depresji; wyuczona bezradność.

Zaburzenia lękowe - psychodynamiczne i poznawczo-behawioralne koncepcje wyjaśniające; nerwica w modelu rozwojowym, topograficznym i strukturalnym; teoria lęku, konfliktu i mechanizmów obronnych; znaczenie konfliktu edypalnego; lęk jako wynik interpretacji i oceny zdarzeń; mechanizm błędnego koła; rola czynności neutralizujących; rola zniekształceń poznawczych; myśli automatyczne a intruzje.

Nazwa zajęć: **Doradztwo personalne 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna narzędzia wykorzystywane do oceny predyspozycji psychologicznych i dopasowania kandydatów/ek do pracy
2. zna zasady oraz narzędzia stosowane podczas bezpośredniego i pośredniego poszukiwania kandydatów/ek do procesu doboru personelu
3. zna kolejne etapy procesu doboru personelu oraz wdrażania pracownika/czki do nowego środowiska zawodowego
4. zna psychologiczne uwarunkowania efektywności i dopasowania człowieka do organizacji

w zakresie umiejętności:

1. samodzielnie ocenia rzetelność, trafność i użyteczność narzędzi oceny predyspozycji psychologicznych i dopasowania do pracy
2. dobiera narzędzia oceny predyspozycji psychologicznych oraz dopasowania do pracy do konkretnego procesu doboru personelu
3. przygotowuje profil wymagań kompetencyjnych dla stanowiska na podstawie wyników analizy pracy
4. definiuje kompetencje wykorzystując wskaźniki behawioralne i tworzy na ich podstawie skale szacunkowe
5. podejmuje trafne decyzje personalne na etapie procesu preselekcji, na podstawie oceny dokumentów aplikacyjnych
6. projektuje, prowadzi i ocenia wywiad behawioralny
7. projektuje, prowadzi i ocenia testy sytuacyjne
8. projektuje, prowadzi i ocenia assessment centre
9. integruje dane pozyskane za pomocą różnych technik w celu ich interpretacji oraz podjęcia decyzji personalnej dot. dopasowania człowieka do pracy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. postępuje zgodnie z zasadami etyki zawodu psychologa podczas projektowania i prowadzenia procedur doboru personelu.
2. rozumie konieczność kierowania się zasadami praktyki opartej na dowodach i zna korzyści wynikające z tego podejścia

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w problematykę doboru personelu i psychologii personelu.

Efektywność zawodowa – sposoby opisu i pomiaru. Związek efektywności zawodowej z różnicami indywidualnymi.

Teoria dopasowania człowieka do środowiska - dopasowanie do pracy i organizacji.

Praktyka oparta na dowodach i wykorzystanie tego podejścia w doborze personelu.

Etyczne zagadnienia i profesjonalne praktyki związane z doborem personelu.

Wdrożenie i utrzymanie pracownika/czki w organizacji.

Rynek pracy, poszukiwanie kandydatów do pracy i ocena dokumentów aplikacyjnych.

Kompetencje w procesie doboru personelu i behawioralne podejście do kompetencji.

Projektowanie, prowadzenie oraz interpretacja wyników wywiadów behawioralnych w oparciu o wskaźniki behawioralne.

Wykorzystanie testów psychologicznych w doradztwie personalnym (m.in. WERK, BIP, TIC, LMI).

Ograniczenia i możliwości zastosowania testów psychologicznych w doborze personelu.

Pomiar zdolności psychomotorycznych (Test2Drive, Wiedeński System Testów).

Analiza pracy i profile wymagań – metody tworzenia oraz zastosowanie w procesie doboru personelu i zarządzaniu zasobami ludzkimi.

Projektowanie procedury doboru personelu i dobór dopasowanych do profilu wymagań metod do oceny predyspozycji kandydatów.

Ocena dopasowania kandydatów do pracy z wykorzystaniem kompetencyjnych testów sytuacyjnych.

Prowadzenie oceny predyspozycji kandydatów w oparciu o metody assessment centre.

Integracja, interpretacja i raportowanie danych zebranych podczas procedur doboru personelu.

Podejmowanie decyzji personalnych dotyczących dopasowania kandydatów do pracy.

Nazwa zajęć: Język angielski A2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego;
2. potrafi tworzyć wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować własne stanowisko oraz stanowisko innych osób dotyczące problematyki związanej ze swoim otoczeniem, jak również tematyki ogólnoakademickiej;
3. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
4. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub video na poziomie ogólnym, wychytując niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne: Present Simple i Present Continuous, Narrative Tenses, Present Perfect i Present Perfect Continuous, Future Perfect i Future Continuous.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: mowa zależna w zdaniach twierdzących i pytaniach, formy przymiotnikowe i przysłówkowe.

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: jedzenie, osobowość, zainteresowania, edukacja, zakupy, pieniądze, technologia, rodzina, studia, praca, rozmowa kwalifikacyjna o pracę, służba zdrowia, podróżowanie, moda oraz dress code, stereotypy, środowisko naturalne, zmiany klimatyczne oraz podstawowe słownictwo związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych takich jak np. prośby, opisy, opinie, zgoda, brak zgody, pytania o pozwolenie, skargi, przeprowadzanie oraz udział w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawianie problemów, moderowanie dyskusji oraz wyrażanie opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Etyka zawodu psychologa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna sens stosowania psychologii w obszarze działań diagnostycznych i pomocowych i ich etyczne konsekwencje
2. zna podstawowe pojęcia etyki zawodowej
3. zna zalecenia i zakazy, formułowane w różnych kodeksach etycznych
4. zna etyczne dylematy towarzyszące wykonywaniu specjalistycznych działań psychologicznych w roli zawodowej psychologa
5. zna etyczne wymagania wobec pracowników naukowych dotyczące prowadzenia, prezentowania i oceniania badań naukowych

w zakresie umiejętności:

1. umie kierować się kodeksami etycznymi w zawodzie psychologa
2. potrafi przełożyć zalecenia i zakazy, formułowane w kodeksach etycznych, na język profesjonalnych działań.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi posłużyć się podstawowymi teoriami etyki ogólnej w celu zrozumienia ograniczeń swojej działalności profesjonalnej
2. potrafi widzieć kontekstowo zalecenia i zakazy, formułowane w kodeksach etycznych
3. potrafi rozpoznawać konflikt interesów
4. potrafi rozpoznawać zagrożenie wynikające z prób deprecjonowania zawodu psychologa
5. rozumie wagę działań na rzecz zwiększenia zaufania społeczeństwa do psychologicznych praktyk diagnostycznych, eksperckich i pomocowych

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe systemy etyczne. Człowiek jako wartość. Imperatyw kategoryczny. Dylemat etyczny. Etyka deontologiczna. Kodeksy a etyka. Etyka zawodowa.

Korporacje zawodowe i ich etyka. Opinia społeczna na temat zawodów zaufania publicznego. Spontaniczne skojarzenia z określeniem „zawód zaufania publicznego”. Cechy zawodu zaufania publicznego. Konflikt interesów.

Zawodowe kodeksy etyczne: ich struktura i treść. Podstawowe wymagania wobec kodeksów. Struktura kodeksów. Przysięga Hipokratesa. Tradycyjne kodeksy etyczne. Współczesne kodeksy etyczne. Kodeks etyczny a prawo. Zakres kodeksu. Celowość istnienia kodeksów. Przestrzeganie kodeksów. Naruszanie kodeksu. Czy psychologom potrzeba kodeksu? Jak uprawiać etykę? Jak propagować etykę?

Kodeks Etyczno-Zawodowy Psychologa PTP. Zasady etyczne psychologów wg APA. Zasada kompetencji. Zasada prawości. Zasada odpowiedzialności naukowej i zawodowej. Zasada szacunku do praw i godności ludzi. Zasada troski o dobro innych. Zasada społecznej odpowiedzialności. Etyka zawodowa psychologów w świetle kodeksów etycznych. Podstawowe zasady działalności zawodowej psychologa. Prawa podstawowe. Godność. Autonomia. Intymność. Poufność.

Prawa i obowiązki osoby badanej za pomocą testu psychologicznego w świetle: Standardów dla testów stosowanych w psychologii i pedagogice (rozdz. 7-11). Zasady doboru technik diagnostycznych.

Dostęp do narzędzi. Ograniczenia dystrybucji. Testy a prawo autorskie. Kompetencje do badania testami. Oczywiste zasady psychodiagnostyki. Dokumentacja diagnozy. Tajemnica zawodowa. Udostępnianie danych zebranych w procesie diagnostycznym. Badania podczas selekcji. Komunikowanie. Podstawowe zasady opracowywania opinii. Wpływ opinii wydawanych przez psychologów. Jawność opinii.

Zgoda na podjęcie działań psychologicznych. Etyka psychoterapeuty. Ryzyka osoby wspomaganiej. Pomoc psychologiczna a wartości. Dziecko jako klient. Forma pomocy a wartości. Pomoc psychologiczna – definicja. Relacja pomagania. Specyfika sytuacji pomagania. Etyczne problemy pomagania. Podstawowa zasada – zawarcie kontraktu. Kontrakt - uwagi krytyczne. Zakończenie psychoterapii. Ingerowania w życie klienta. Powściągliwość w kontaktach. Kontakty seksualne. Praca z ciałem. Krytyka terapii Jeffrey'a Massona.

Dylematy etyczne wg APA. Komercyjne działania psychologów. Dylematy komercjalizacji. Zasady reklamy usług psychologicznych. Zasady wypowiedzi w mediach. Czasopismo udostępniające metody diagnostyczne osobom nieuprawnionym. Z psychologią w tytule... czyli o (pseudo)kształceniu psychologów.

Praktyka badawcza w kontekście kodeksów etycznych psychologów: Polskie Towarzystwo Psychologiczne (1991): Kodeks etyczno-zawodowy psychologa; American Psychological Association – Committee for the Protection of Human Participants in Research (1982): Ethical principles in the Conduct of Research with Human Participants; American Psychological Association (2010): Ethical Principles of Psychologist and Code of Conduct. European Federation of Professional Psychologists Associations (1995). Meta-Code of Ethics.

Problemy specjalne związane z respektowaniem nakazów/zakazów ujętych w kodeksach etycznych odnoszących się do praktyki badawczej. Okłamywanie osób uczestniczących w badaniu (naukowym) psychologicznym. Narażanie osób badanych na cierpienie, wstyd, lęk i zaniżanie ich samooceny. Rola wywiadów posteksperymentalnych. Osoby „specjalne”: ochotnicy, strażacy, żołnierze, więźniowie, osoby z upośledzeniem umysłowym, pacjenci, uczniowie. Wykładowca-psycholog w roli badacza i student w roli osoby uczestniczącej w badaniu (naukowym).

Psycholog-badacz w społeczności uczonych – psycholog-badacz w społeczeństwie. Informowanie społeczności uczonych o uzyskanych rezultatach badawczych. Plagiat, fałszowanie wyników, zmyślanie wyników. Nastawienie na konfirmację wyników – „pomaganie” hipotezom. Psycholog-badacz jako członek zespołu badawczego. Rezultat badawczy jako podstawa praktycznego działania.

Nazwa zajęć: **Psychoterapia zaburzeń psychicznych 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę o krokach i kryteriach diagnozowania głębokości zaburzeń osobowości w modelach medycznych – ICD-11 i DSM-5
2. Posiada wiedzę na temat patomechanizmu i patogenezы zaburzeń osobowości w koncepcjach charakterologicznych, teorii relacji z obiektem, teorii mentalizacji, psychologii poznawczo-behawioralnej i teorii schematów poznawczych
3. Posiada wiedzę o metodach badawczych i zasad integracji wyników badań w ramach wybranych podejść paradygmatycznych do diagnozowania zaburzeń osobowości
4. Zna procedury, strategie i specyficzne zjawiska związane z fluktuacjami sojuszu terapeutycznego w przebiegu psychoterapii skoncentrowanej na przeniesieniu, terapii opartej na mentalizacji, dialektycznej terapii zachowania oraz terapii schematów poznawczych i terapii integracyjnych
5. Posiada wiedzę o zjawiskach przeniesienia i przeciwprzeniesienia w relacji terapeutycznej oraz ich wpływie na relację i sojusz terapeutyczny
6. Poznał typy zaburzenia osobowości w podejściu charakterologicznym
7. Poznał strategię pomocowe i terapeutyczne stosowane w podejściu psychodynamicznym, poznawczo-behawioralnym oraz humanistycznym - Gestalt

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować kryteria diagnostyczne wg ICD-11 i DSM-5 do diagnozy głębokości zaburzeń osobowości
2. Potrafi sformułować diagnozę patomechanizmu i patogenezы zaburzenia osobowości w podejściu psychodynamicznym i integracyjnych ujęciach poznawczo-behawioralnych
3. Potrafi zastosować wybrane strategie i interwencje postępowania terapeutycznego w podejściu psychodynamicznym, poznawczo-behawioralnym i Gestalt

4. Potrafi monitorować stany intrapsychiczne i reakcje interpersonalne wskazujące na pozytywne i negatywne przeniesienie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi przeprowadzić kontrakt diagnostyczny z osobami o różnych problemach
2. Wrażliwego reagowania na trudności pacjentów podczas rozmowy i obserwacji klinicznej prowadzonej przez klinicystów i przez siebie samego
3. Wrażliwego reagowania na trudności pacjentów w reakcji na różne strategie pomocowe i terapeutyczne
4. Etycznego postępowania w działaniach diagnostycznych i pomocowych

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza różnicowa zaburzeń osobowości wg ICD-11 i jej związki z podejściami paradygmatycznymi
Trauma relacyjne w okresie wczesnego dzieciństwa i ich wpływ na powstanie reprezentacji self - obiekt i jej znaczenie dla przekształcania się reprezentacji w okresie separacji-indywiduacji wg M. Mahler
Teoria relacji z obiektem i teoria mentalizacji – modele patomechanizmu i patogenezы zaburzeń osobowości

Koncepcje psychologii poznawczo-behawioralnej i teorii schematów poznawczych – modele patomechanizmu i patogenezы zaburzeń osobowości

Terapia skoncentrowana na przeniesieniu i terapia wspierająca – strategie, proces, zjawiska

Terapia oparta na mentalizacji – strategie, proces, zjawiska

Dialektyczna terapia zachowania – strategie, proces, zjawiska

Terapia schematów poznawczych – strategie, proces, zjawiska

Rozpoznawanie przejawów typów zaburzeń osobowości i zaburzeń nastroju

Diagnozowanie patomechanizmu i patogenezы zaburzenia osobowości w podejściu psychodynamicznym i podejściu integracyjnych

Specyficzne wymagania wobec terapeuty, cele i zasady postępowania, organizacja procesu psychoterapii osób z zaburzeniami osobowości i zaburzeniami nastroju

Kształcenie umiejętności zastosowania wybranych strategii i interwencji w terapii indywidualnej i grupowej w podejściu psychodynamicznym

Kształcenie umiejętności zastosowania wybranych strategii i interwencji w terapii indywidualnej i grupowej w podejściu humanistycznym – terapii Gestalt

Kształcenie umiejętności zastosowania wybranych strategii i interwencji w terapii indywidualnej w podejściu poznawczo-behawioralnym

Nazwa zajęć: Seminarium magisterskie 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna obszar badań naukowych promotora pracy magisterskiej.
2. Zna standardy edycji tekstu naukowego APA 7.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi określić obszar własnych zainteresowań badawczych
2. Posługuje się standardami redagowania tekstu naukowego APA 7

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów poszerzać swoją wiedzę dotyczącą obszaru projektowanej pracy magisterskiej
2. Jest gotów przyjąć krytykę promotora w zakresie projektowanych badań

Treści programowe dla zajęć:

Obszar badań prowadzącego seminarium magisterskie

Obszar zainteresowań i problematyki badań własnych studenta.

Sposoby poszukiwania i selekcji źródeł naukowych.

Zasady sporządzania zapisu literatury (standardy APA 7).

Nazwa zajęć: Psychologia różnic indywidualnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe kategorie opisu różnic indywidualnych
2. posiada wiedzę na temat głównych koncepcji temperamentu, inteligencji i stylów poznawczych
3. dysponuje wiedzą na temat genetycznych i środowiskowych determinant różnic indywidualnych w zachowaniach człowieka
4. posiada wiedzę na temat metod pomiaru różnic indywidualnych w zakresie temperamentu, inteligencji i stylów poznawczych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi ujmować analizowane zjawiska z uwzględnieniem ich międzypersonalnej zmienności oraz w wielorakim uwarunkowaniu
2. potrafi integrować wiedzę o czynnikach temperamentalnych i poznawczych (inteligencja, style poznawcze) w całościowy obraz funkcjonowania człowieka
3. potrafi krytycznie analizować koncepcje wyjaśniające różnice indywidualne w zachowaniach człowieka

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów korzystać ze zdobytej wiedzy przy definiowaniu i rozwiązywaniu realnych problemów życiowych własnych i tych ludzi, z którymi spotka się w swojej przyszłej pracy zawodowej
2. jest gotów posługiwać się refleksyjnie i krytycznie koncepcjami o różnym rodowodzie teoretycznym

Treści programowe dla zajęć:

Źródła psychologii różnic indywidualnych, jej przedmiot badań oraz podstawowe kategorie opisu.
Genetyczne i środowiskowe determinanty różnic indywidualnych.
Metody pomiaru różnic indywidualnych w zakresie temperamentu, inteligencji i stylów poznawczych.
Teorie temperamentu koncentrujące się na dziecku: teoria interakcyjna i behawioralno-genetyczna.
Teorie temperamentu koncentrujące się na człowieku dorosłym: teoria PEN, neuropsychologiczny model temperamentu, teoria poszukiwania doznań, regulacyjna teoria temperamentu.
Funkcjonalne znaczenie temperamentu.
Struktura inteligencji – modele czynników równorzędnych i hierarchiczne.
Podejście poznawcze do badań nad inteligencją.
Relacje między inteligencją a innymi obszarami występowania różnic indywidualnych.
Funkcjonalne znaczenie inteligencji i jej rola w praktyce.
Biologiczne podstawy inteligencji.
Integracyjne podejście do badań nad inteligencją.
Inteligencja emocjonalna.
Inteligencja społeczna w strukturze intelektu człowieka.
Style poznawcze.

Nazwa zajęć: **Seminarium magisterskie 4**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie pomiar psychologiczny i zasady interpretacji wyników uzyskanych w badaniach własnych
2. Zna zasady doboru testów statystycznych
3. Zna zasady prowadzenia dyskusji naukowej w oparciu o wyniki badań

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać właściwego doboru testów statystycznych odpowiednio do postawionych hipotez
2. Potrafi dokonać interpretacji uzyskanych wyników badań własnych
3. Umie przeprowadzić krytyczną dyskusję otrzymanych wyników w świetle teorii psychologicznych i dotychczasowych badań empirycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów przyjąć krytykę własnych badań i ich opracowania
2. Wykazuje wrażliwość na etyczne aspekty projektowanych badań własnych

Treści programowe dla zajęć:

Analiza wyników badań własnych: opis statystyczny, testowanie hipotez i dyskusja wyników w kontekście modelu badań własnych oraz literatury przedmiotu.
Redakcja pracy magisterskiej uwzględniającej wymagane standardy.

Nazwa zajęć: **Psychologia kryminologiczna i kryminalistyczna - ćwiczenia terenowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi opisać i rozumie prawniczą perspektywę działalności biegłego psychologa

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zintegrować dane z różnych narzędzi psychologicznych i innych źródeł na potrzeby stworzenia opinii sądowo-psychologicznej
2. Potrafi sformułować wnioski opinii sądowo-psychologicznej
3. Potrafi odpowiadać na pytania nieprofesjonalistów dotyczące opinii biegłego psychologa

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega granice działalności biegłego psychologa i ich nie przekracza oraz broni zasad etyki zawodu psychologa w kontakcie z innymi profesjonalistami

Treści programowe dla zajęć:

Oczekiwanie prawników wobec biegłego psychologa i możliwości ich wypełnienia

Źródła danych w pracy biegłego psychologa

Zasady stosowania psychologicznych narzędzi w pracy biegłego psychologa

Tworzenie wniosków w opinii sądowo – psychologicznej

Przesłuchanie biegłego psychologa

Granice działania biegłego psychologa

Ochrona integralności narzędzi psychologicznych

Nazwa zajęć: **Podstawy pomocy psychologicznej: Podstawowe umiejętności pomagania**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozróżnia profesjonalne i nieprofesjonalne aspekty pomagania

2. rozpoznaje potencjalne korzyści i zagrożenia w stosowaniu bardziej zaawansowanych umiejętności pomagania: konfrontacji, interpretacji

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje i opisuje specyfikę konkretnych umiejętności pomagania (cele, kontekst stosowania, konsekwencje)

2. charakteryzuje czynniki optymalizujące proces pomagania (cechy pomagającego, czynniki związane z kontekstem pomagania)

3. samodzielnie formułuje profesjonalne reakcje werbalne w odpowiedzi na komunikaty ze strony wspomaganego w relacji pomagania

4. dostosowuje własne reakcje werbalne do ogólnego kontekstu pomagania (ze względu na ich skutki, etap pomagania, rodzaj zgłoszonego problemu)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. postępuje zgodnie z zasadami etycznymi odnoszącymi się do profesjonalnej pomocy psychologicznej

2. jest wrażliwy na rozumienie wspomaganego i zgłaszanego przez niego problemu w złożonym kontekście psychospołecznym

Treści programowe dla zajęć:

Istota procesu pomagania. Pomaganie. Zasady etyczne kontaktu terapeutycznego (zasada abstynencji, neutralności, dyskrecji). Charakterystyka relacji wspomaganego - pomagającego. Pomaganie profesjonalne i nieprofesjonalne. Modele pomagania w zależności od: problemu wspomaganego, celu pomocy

Style słuchanie i odpowiadania w relacji ze wspomaganym. Obserwacja. Rola przestrzeni w sytuacji pomagania. Słuchanie jako podstawowa umiejętność pomagania. Typy reakcji a preferencje osobiste, style słuchania i odpowiadania. Aktywne słuchanie.

Słuchanie - podstawowe umiejętności. Przeszkody w skutecznym słuchaniu. Kontakt wzrokowy, postawa, gestykulacja. Zachowania słowne: parafrazowanie, klaryfikowanie, sprawdzanie percepcji.

Odzwierciedlanie - grupa umiejętności. Odzwierciedlanie Treści. Odzwierciedlanie uczuć. Odzwierciedlanie doświadczenia.

Konfrontowanie - grupa umiejętności. Konfrontowanie - opisywanie uczuć, wyrażanie uczuć, informowanie zwrotne. Powtarzanie, kojarzenie. Rozpoznawanie własnych uczuć przez wspomaganego. Zjawisko przeciw przeniesienia a stosowanie konfrontacji. Znaczenie opisywania uczuć i dzielenia się nimi ze wspomaganym dla procesu pomagania. Ograniczenia w swobodnym wyrażaniu uczuć.

Podsumowywanie i prowadzenie - grupy umiejętności ważne dla przebiegu procesu. Słowa kluczowe: Prowadzenie pośrednie, bezpośrednie, zadawanie pytań, ogniskowanie. Podsumowanie (uczucia, treści, procesu). Różnice między prowadzeniem pośrednim i bezpośrednim. Podsumowanie – technika potrzebna wspomaganemu czy pomagającemu

Interpretowanie i informowanie. Rodzaje i poziomy interpretacji (tłumaczenie, pytania, fantazjowanie).

Informowanie (dawanie informacji, rad, sugerowanie). Wskazania i przeciwwskazania do udzielania rad. Relacja między wspomaganym i pomagającym w przypadku udzielania rad. Różnice i podobieństwa między informowaniem i radzeniem.

Nazwa zajęć: **Technologia informacyjna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zyskuje świadomość obowiązywania standardów i konwencji dotyczących obróbki tekstu i grafiki.
2. Potrafi opisać standardy dotyczące składu tekstu, przygotowania prezentacji multimedialnej, formularzy online oraz grafik.
3. Potrafi rozpoznać i nazwać odstępstwa od przyjętych standardów.
4. Zyskuje świadomość wielości i różnorodności dostępnych narzędzi informatycznych.
5. Zna standardy dotyczące własności intelektualnej i praw autorskich.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi korzystać z programów komputerowych służących do składu tekstu.
2. Potrafi zaproponować program użyteczny w rozwiązaniu konkretnego problemu z zakresu składu tekstu i obróbki grafiki.
3. Potrafi korzystać z aplikacji służących do przygotowania prezentacji multimedialnej i formularzy online.
4. Potrafi korzystać z programów komputerowych służących do przygotowania i obróbki grafiki.
5. Potrafi tworzyć publikacje, grafiki i prezentacje zgodnie z przyjętymi standardami.
6. Uwzględniając możliwości i ograniczenia oprogramowania potrafi samodzielnie dobierać aplikacje do celu, który chce osiągnąć.
7. Potrafi wyszukiwać informacje w internecie i bazach naukowych oraz oceniać ich wiarygodność.
8. Potrafi korzystać z generatywnej sztucznej inteligencji w roli wsparcia samodzielnej pracy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest przygotowany/na do identyfikowania i korzystania z oprogramowania opartego na otwartych licencjach w kontekście uczciwości intelektualnej.
2. Jest przygotowany/na do uznawania i przypisywania własności intelektualnej.
3. Jest przygotowany/na do dokonywania oceny etycznej sposobów korzystania z usług generatywnej sztucznej inteligencji.

Treści programowe dla zajęć:

Grafika wektorowa: przygotowanie wykresów, rysunków, schematów i ich import do różnych formatów plików.

Grafika rastrowa: skalowanie, kadrowanie, filtry, praca na warstwach, tworzenie animacji.

Skład tekstu: struktura i style tekstu, wstawianie grafiki, formuły matematyczne, spisy ilustracji, tabel i spisy treści, zarządzanie bibliografią, przygotowywanie dokumentów zgodnie ze standardami APA.

Przygotowywanie prezentacji multimedialnych i formularzy.

Praca z arkuszem kalkulacyjnym: struktura arkusza, baza funkcji, wizualizacja danych, zarządzanie danymi.

Wyszukiwanie informacji w bazach naukowych oraz internecie: operatory, kryteria wiarygodności, fact-checking, ocena jakości.

Używanie generatywnej sztucznej inteligencji: asystowanie w pracy, halucynacje i uprzedzenia algorytmiczne, dopuszczalny użytek na uniwersytecie, okna tokenowe, precyzyjność promptów a dialogowy charakter SI.

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do psychologii pracy i organizacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna historię, problematykę, metody oraz aktualne kierunki badań i trendy psychologii pracy i organizacji
2. wymienia i omawia zadania psychologa/żki w organizacjach oraz metody psychologii pracy i organizacji
3. opisuje i tłumaczy wpływ organizacji i jej otoczenia na dobrostan i zachowania pracowników
4. zna teorie i modele opisujące dobrostan zawodowy i postawy wobec pracy
5. zna teorie i modele opisujące motywację w miejscu pracy oraz podstawowe metody motywowania
6. zna teorie i modele opisujące stres zawodowy i wypalenie zawodowe
7. zna teorie i modele opisujące efektywność oraz dopasowanie człowieka do pracy
8. zna teorie i modele opisujące karierę i preferencje zawodowe oraz metody ich pomiaru

w zakresie umiejętności:

1. dopasowuje wiedzę dot. wyników badań oraz teorii psychologii pracy i organizacji do problemów oraz wyzwań związanych z funkcjonowaniem człowieka w środowisku zawodowym
2. stosuje podstawowe testy do badania preferencji i zainteresowań zawodowych w doradztwie kariery
3. projektuje ofertę szkolenia rozwijającego kompetencje zawodowe z zakresu komunikacji, współpracy i zarządzania zadaniami

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy/a do współpracy w zespołach realizujących interwencje psychologiczne w kontekście pracy zawodowej
2. jest świadomy/a wyzwań i problemów etycznych związanych z realizacją zadań z obszaru psychologii pracy i organizacji

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do tematyki psychologii pracy i organizacji. Historia i problematyka dziedziny, aktualne kierunki badawcze i trendy.

Dobrostan zawodowy i postawy człowieka wobec pracy.

Motywacja do pracy. Potwierdzone badaniami modele opisujące motywację człowieka w miejscu pracy. Stres zawodowy i wypalenie zawodowe.

Efektywność zawodowa oraz dopasowanie człowieka do organizacji. Problematyka, uwarunkowania i praktyczne zastosowania wiedzy.

Teorie i modele opisujące karierę oraz preferencje zawodowe. Problematyka współczesnych wzorów karier i trendów na rynku pracy.

Problemy i praktyczne wyzwania związane z realizacją zadań z obszaru psychologii pracy i organizacji. Etyczne problemy podczas współpracy z organizacjami.

Współczesny rynek pracy i kariery zawodowe – zjawiska i trendy.

Zainteresowania i preferencje na etapie startu zawodowego. Metody i narzędzia wsparcia kandydatów i pracowników na początkowym etapie kariery.

Różnorodność i inkluzywność w organizacjach.

Podstawy motywowania i wynagradzania pracowników.

Stres pracy, równowaga praca-życie osobiste.

Podstawy projektowania szkoleń dla organizacji.

Nazwa zajęć: Język angielski B21

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować stanowisko własne oraz innych osób dotyczące tematów związanych ze swoim otoczeniem oraz ogólnoakademickich;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treści wybierając niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym;
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności swobodnego posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: okresy warunkowe typu 1,2,3 oraz mieszane; struktury gramatyczne: wish, get used to/used to, past modals, formy bezokolicznikowe i imiesłowowe, strona bierna, następstwo czasów, zdania celu, porównania, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: ekstremalne sytuacje, refleksja na temat planów życiowych, terapeutyczna funkcja muzyki, higiena snu, komunikacja niewerbalna, system sprawiedliwości, przestępstwa internetowe, świat mediów i e-mediów, problematyka biznesu i ekonomii, reklamy, nowoczesne miasta, wystąpienia publiczne, problemy współczesnej nauki, tematyka science fiction oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularnonaukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: Organizacja środowiska uczenia się a specyficzne problemy uczenia się 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi scharakteryzować prawne warunki systemu pomocy psychologicznej w systemie oświaty
2. Zna ogólne zasady projektowania metod usprawniania funkcji psychicznych
3. Zna i rozumie zasady organizacji przestrzeni w środowisku edukacyjnym

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi skonstruować indywidualny program usprawniania funkcji psychicznych we współpracy z innymi członkami zespołu
2. Potrafi we współpracy z innymi członkami zespołu dokonać analizy jakości dowolnego środowiska społecznego ze względu na stopień w jakim sprzyja ono uczeniu się jednostek
3. Potrafi we współpracy z innymi członkami zespołu dokonać analizy jakości organizacji przestrzeni fizycznej w dowolnym środowisku ze względu na stopień w jakim sprzyja ona uczeniu się jednostek
4. Potrafi we współpracy z innymi członkami zespołu zaprojektować zmiany w środowisku edukacyjnym, zwiększające stopień w jakim sprzyja ono uczeniu się jednostek
5. Potrafi posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umie współpracować w zespole projektującym zmiany w środowisku edukacyjnym

Treści programowe dla zajęć:

Projektowanie metod usprawniania funkcji

Prawne aspekty poradnictwa i orzecznictwa w systemie oświaty

Organizacja przestrzeni w środowisku edukacyjnym

Organizacja społecznego środowiska uczenia się

Organizacja fizycznego środowiska uczenia się

Zadanie a typ usprawnianych funkcji w metodzie terapeutycznej Instrumental Enrichment

Emisja głosu

Nazwa zajęć: Psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozróżnia poznawcze i empiryczne zadania realizowane przez przedstawicieli psychologii rozwoju człowieka.
2. Posiada wiedzę na temat ewolucji poglądów dotyczących rozwoju człowieka.
3. Zna podstawowe mechanizmy i prawidłowości rozwoju człowieka.
4. Rozumie epigenetyczne podejście do rozwoju człowieka i poszczególnych zjawisk psychicznych w ciągu życia.
5. Identyfikuje czynniki rozwoju człowieka.
6. Zna zasadnicze modele ujmowania rozwoju oraz teorie i koncepcje przebiegu zmian w dzieciństwie, dorastaniu i dorosłości.
7. Posiada wiedzę na temat rozwoju poszczególnych funkcji psychicznych, okresów i okresów przejściowych w cyklu życia.
8. Rozumie istotę kryzysów rozwojowych.
9. Zna podstawowe metody diagnozowania i oceny poziomu rozwoju psychicznego człowieka oraz warunki przeprowadzania badań.
10. Rozumie rolę kontekstu rozwoju.
11. Identyfikuje problemy rozwojowe pojawiające się w środowisku rodzinnym i pozarodzinnym.
12. Rozróżnia parcjálną i holistyczną perspektywę ujmowania zmian rozwojowych.

w zakresie umiejętności:

1. Posługuje się adekwatną siatką pojęciową umożliwiającą opis i wyjaśnianie istoty rozwoju psychicznego.
2. Potrafi krytycznie wypowiadać się na temat ewolucji poglądów głównych przedstawicieli psychologii rozwoju i integrować informacje pochodzące z różnych koncepcji psychologicznych na temat prawidłowego rozwoju procesów psychicznych w cyklu życia człowieka.
3. Potrafi wymienić i wyjaśnić istotę podstawowych czynników i prawidłowości rozwoju oraz analizować mechanizmy rozwoju.

4. Wykorzystuje istotne informacje z omawianych koncepcji, teorii i modeli rozwoju do zrozumienia i wyjaśniania przebiegu rozwoju człowieka w całym cyklu życia.
5. Posługuje się metodami diagnozowania poziomu rozwoju człowieka w obszarze poszczególnych funkcji psychicznych, opisując występujące w nich prawidłowości i nieprawidłowości.
6. Umie rozpoznać i poprawnie zidentyfikować problemy rozwojowe pojawiające się w środowisku rodzinnym i pozarodzinnym oraz zastosować odpowiednie metody diagnozowania tych problemów.
7. Potrafi zidentyfikować normatywne kryzysy rozwojowe oraz ich epigenetyczny kontekst.
8. Umie scharakteryzować specyfikę poszczególnych faz rozwojowych i okresów przejściowych w cyklu życia.
9. Formułuje osobiste opinie na temat podstawowych zjawisk rozwojowych i zagadnień psychologii life-span.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przejawia postawę prospołeczną wobec osób w różnych fazach rozwojowych (wieku metrykalnym) - potrafi z nimi nawiązać kontakt i przeprowadzić rozmowę w celu określenia potrzeb rozwojowych.
2. Poddaje krytycznej analizie własne poglądy na temat zmian rozwojowych i czynników je różnicujących. Jest otwarty na argumenty naukowe, zna ograniczenia własnej wiedzy.
3. Wykazuje wrażliwość na zmienność człowieka. Formułuje pytania służące pogłębieniu rozumienia człowieka w jego zmienności.
4. Respektuje zasady prowadzenia rzetelnych badań naukowych z zakresu psychologii rozwoju człowieka i potrafi odróżnić takie badania od badań prowadzonych nieprofesjonalnie.
5. Postępuje etycznie w swojej działalności diagnostycznej dotyczącej oceny poziomu rozwoju badanych osób.
6. Jest gotów do popularyzowania rzetelnej wiedzy z zakresu psychologii i wykorzystywania jej w różnych obszarach pracy zawodowej.
7. Jest gotów do poszerzania i aktualizowania wiedzy w interesujących go aspektach rozwoju człowieka.
8. Propaguje zasady dbałości o rozwój psychiczny, rozpoznaje potencjalne zagrożenia rozwoju.

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot psychologii rozwoju człowieka i jej zadania w ujęciu współczesnym. Podstawowe pojęcia psychologii rozwoju człowieka.

Kształtowanie się psychologii rozwoju człowieka jako dyscypliny naukowej. Wczesne koncepcje zmian i aktualne ujęcia.

Zasady i prawidłowości rozwoju człowieka.

Periodyzacja rozwoju człowieka i specyfika rozwojowa kolejnych okresów życia.

Wybrane koncepcje i teorie oraz modele psychologii rozwojowej i psychologii life-span.

Rozwój poszczególnych funkcji psychicznych w cyklu życia.

Metody diagnozowania rozwoju człowieka

Praktyczne zastosowanie wiedzy o rozwoju człowieka i problemach rozwojowych w środowisku rodzinnym i pozarodzinnym.

Analiza rozwoju w poszczególnych płaszczyznach z uwzględnieniem perspektywy holistycznej.

Nazwa zajęć: **Procesy poznawcze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe pojęcia psychologii poznawczej
2. rozumie założenia teorii poznawczych oraz złożone zjawiska i procesy poznawcze
3. wie jak interpretować uzyskane wyniki w kategoriach mechanizmu ogólnego i różnic indywidualnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi koncepcyjne opracować i zaprojektować proste eksperymenty z dziedziny procesów przetwarzania informacji
2. posługuje się psychologią poznawczą do wyjaśniania szerokiego spektrum zjawisk, które zwykle nie są rozpatrywane w kontekście poznawczym (takich jak np. zjawiska społeczne, zaburzenia psychiczne, reklama)
3. potrafi korzystać z obiektywnych źródeł informacji naukowej oraz posługuje się zasadami krytycznego myślenia przy rozstrzyganiu problemów praktycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do stosowania i upowszechniania zasady ścisłego, opartego na danych empirycznych interpretowania zjawisk i procesów poznawczych w pracy badawczej i działaniach praktycznych

2. przejawia gotowość do stosowania znanych strategii zapamiętywania, wnioskowania, rozwiązywania problemów, podejmowania decyzji, twórczości
3. jest przygotowany do przestrzegania zasad etyki zawodowej ze szczególny naciskiem na postawę psychologa-badacza

Treści programowe dla zajęć:

Narodziny i rozwój psychologii poznawczej
Podstawowa charakterystyka procesów poznawczych
Paradygmat przetwarzania informacji
Metody badawcze psychologii poznawczej
Teorie i funkcje uwagi
Automatyzmy i kontrola poznawcza
Spostrzeganie i rozpoznawanie struktur
Percepcja jako proces kierowania zachowaniem
Charakterystyka wyobrażeń i mechanizmy wyobraźni
Istota i forma reprezentacji umysłowych
Schematy poznawcze jako elementy wiedzy
Język: struktura, funkcje, nabywanie
Mowa: konstrukcja wypowiedzi i rozumienie komunikatów werbalnych
Pamięć- niezbędny warunek przechowywania doświadczenia
Strukturalne modele pamięci
Pamięć dnia codziennego
Przebieg procesów pamięciowych i uczenia się
Zasady i błędy myślenia i rozumowania
Strategie podejmowania decyzji
Taksonomia problemów i sposobów ich rozwiązywania
Aktywatory i inhibitory twórczości
Pojęcia jako podstawowe struktury poznawcze
Ja jako „podmiot poznający“
Poznanie "ucieleśnione"

Nazwa zajęć: **Psychologia kryminologiczna i kryminalistyczna 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Potrafi opisać i odnieść do jednostkowego przypadku ogólne i specyficzne wyjaśnienia etiologii przestępczości
2. Potrafi opisać i rozumie znaczenie zróżnicowanie w populacji przestępców, w tym ze względu na występujące u nich zaburzenia psychiczne
3. Potrafi opisać i wyjaśnić przebieg procesów decyzyjnych u przestępców
4. Potrafi opisać uwarunkowania i konsekwencje wiktylizacji, w tym konsekwencje neuropsychologiczne
5. Potrafi opisać i odnieść do jednostkowego przypadku neuropsychologiczne uwarunkowania przestępczości
6. Potrafi opisać sposoby prowadzenia przesłuchania i uwarunkowania ich skuteczności

w zakresie umiejętności:

1. Rozumie znaczenie diagnozy neuropsychologicznej przestępców i potrafi ją przeprowadzić
2. Potrafi przeprowadzić psychologiczną diagnozę świadka
3. Potrafi zastosować podstawowe narzędzia służące do oceny psychologicznej wiarygodności zeznań

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy zidentyfikować i opisać procesy psychiczne zachodzące podczas przesłuchania

Treści programowe dla zajęć:

Metodologia badań w psychologii kryminalistycznej i kryminologicznej
Ogólne teorie etiologii przestępczości: teorie specyficzne (powstałe na potrzeby wyjaśniania przestępczości) i aplikacja teorii niespecyficznych (powstałych w innych obszarach psychologii)
Wybrane rodzaje przestępczości (przemoc w związkach intymnych i przemoc domowa, stalking, zabójstwa oraz terroryzm) – specyfika i etiologia
Zaburzenia psychiczne a przestępczość
Procesy decyzyjne u przestępców
Wiktylizacja – uwarunkowania i konsekwencje
Neuropsychologia ofiary przestępstwa a psychoneurotraumatologia

Związki mózg – zachowanie przestępcze
Funkcje wykonawcze jako regulatory uspołecznionego zachowania
Układ nagrody mózgu i układ limbiczny jako układy motywacyjne, których zaburzenia prowadzą do dysregulacji zachowań społecznych
Znaczenie empatii i jej neuropsychologicznych uwarunkowań dla rozumienia etiologii przestępczości
Metody neuropsychologiczne pomiaru funkcji wykonawczych, funkcji układu nagrody i funkcji czołowo-limbicznych
Neuropsychologiczna diagnoza kryminalistyczna
Ocena gotowości do udziału w przesłuchaniu
Rola psychologa w odbieraniu i ocenie zeznań
Tradycyjne metody przesłuchania świadka
Teorie psychologiczne jako podstawa opracowywania neutralnych metod prowadzenia przesłuchania – wywiad poznawczy
Przesłuchanie podejrzanego i przyznanie się do winy
Przesłuchanie dziecka
Psychologiczna diagnoza świadka
Procedura Statement Validity Assessment (SVA) w ocenie wiarygodności zeznań świadków

Nazwa zajęć: **Metodologia badań psychologicznych i statystyka 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Rozumie, dlaczego i po co stosujemy wnioskowanie statystyczne przy analizie wyników badań empirycznych. Zna podstawowe zasady i prawa, na których opiera się wnioskowanie.
2. Zna zasady stawiania pytań badawczych i formułowania hipotez, które da się zweryfikować za pomocą wnioskowania statystycznego.
3. Zna schemat wnioskowania statystycznego. Potrafi odróżnić i omówić kolejne etapy wnioskowania statystycznego odwołując się do różnego rodzaju danych empirycznych.
4. Zna zasady planowania badań eksperymentalnych wywodzące się ze statystycznego modelu jednowymiarowej (jedno, dwu i trójczynnika) analizy wariancji (dla grup niezależnych i zależnych).
5. Zna algorytm doboru technik statystycznych do danych z eksperymentu oraz zasad interpretacji uzyskanych wyników.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać właściwego wyboru testu statystycznego biorąc pod uwagę charakter danych empirycznych.
2. Umie przeprowadzić testy statystyczne i poprawnie, ale krytycznie i refleksyjnie zinterpretować uzyskane wyniki.
3. Zna reguły planowania zaawansowanych badań korelacyjnych (strategie budowy modelu wielokrotnej regresji liniowej oraz zasady wprowadzania do modelu zmiennych jakościowych).
4. Potrafi umiejętnie wykorzystać możliwości pakietu statystycznego IBM SPSS przy analizie danych empirycznych. Umie wybrać z wydruku i poprawnie zinterpretować potrzebne do analizy elementy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Zna i rozumie etyczne zasady, jakie powinny kierować postępowaniem psychologa wobec uczestników badania naukowego. Jest zorientowany w psychologicznym kontekście towarzyszącym interakcji „psycholog – osoba badana”.

Treści programowe dla zajęć:

Wnioskowanie statystyczne. Próba i populacja. Statystyki i parametry. Prawa, na których opiera się wnioskowanie.

Kryteria wyboru testów statystycznych.

Schemat wnioskowania indukcyjnego. Etapy wnioskowania.

Rozkłady statystyk z próby: rozkład normalny, rozkład t-Studenta, rozkład F- Fishera-Snedecora, rozkład chi-kwadrat.

Parametryczne testy statystyczne (skala interwałowa i ilorazowa).

Nieparametryczne testy statystyczne (skala porządkowa).

Nieparametryczne testy statystyczne (skala nominalna).

Analiza wariancji jako statystyczna podstawa eksperymentu jednoczynnikowego i dwuczynnikowego.

Odmiany ANOVA i specjalne zastosowania ANOVA.

Model regresji liniowej – zagadnienia zaawansowane.

Nazwa zajęć: **Neuropsychologia w praktyce klinicznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna klasyfikacje i obraz kliniczny różnych typów zaburzeń amnestycznych, otępiennych, afatycznych, zaburzeń gnozi, praksi, a także zaburzeń funkcji wykonawczych, emocji i osobowości w dysfunkcjach mózgu.
2. zna i rozumie mechanizmy powstawania i dynamikę zaburzeń neuropsychologicznych w przebiegu urazów, chorób i niektórych zaburzeń rozwojowych OUN, w tym zaburzeń neuropsychiatrycznych.
3. zna metody diagnozy neuropsychologicznej odpowiednie do diagnozy określonych zaburzeń neuropsychologicznych i neuropsychiatrycznych.
4. zna i rozumie techniki terapii neuropsychologicznej w wybranych zaburzeniach OUN.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zaplanować poszczególne etapy diagnozy neuropsychologicznej pacjenta po urazie lub w chorobie OUN, w tym pacjenta psychiatrycznego, dobierając odpowiednie metody diagnostyczne psychometryczne i eksperymentalno-kliniczne.
2. potrafi przeprowadzić poszczególne etapy diagnozy neuropsychologicznej pacjenta po urazie lub w chorobie OUN, w tym pacjenta psychiatrycznego, właściwie posługując się narzędziami diagnostycznymi.
3. potrafi analizować objawy dysfunkcji OUN u pacjenta, ich dynamikę i mechanizm, w oparciu o wstępne dane medyczne i uzyskane w diagnozie neuropsychologicznej oraz wiedzę teoretyczną.
4. potrafi zaplanować dalsze postępowanie, w tym terapię neuropsychologiczną pacjenta z dysfunkcją OUN.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do wykazania odpowiedniej empatycznej i etycznej postawy wobec pacjenta z chorobą OUN i jego rodziny.
2. jest gotów do profesjonalnego komunikowania wyników diagnozy i zaleceń terapeutycznych w kontakcie z pacjentem i jego rodziną.
3. jest gotów do współpracowania w zespole opieki medycznej w diagnozie i terapii pacjenta z dysfunkcją OUN.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy neuropsychologii:

- przedmiot i cele neuropsychologii klinicznej, podstawowe zadania neuropsychologa;
- modele działania mózgowia (m.in. hierarchiczny model Łurii, system rozproszony hierarchiczny Fellmana i van Essena, teoria mikrogenetyczna);
- systemy funkcjonalne Łurii a podstawowe funkcjonalne systemy mózgu w ujęciu Pąchalskiej i Kropotova (system sensoryczny, system pamięci, system emocjonalny i system wykonawczy, wraz z ich neuromodulatorami noradrenergicznym, dopaminergicznym, serotonergicznym i cholinergicznym);
- zarys przyczyn zaburzeń funkcji mózgu;
- cele diagnozy neuropsychologicznej, diagnoza neuropsychologiczna wobec metod neuroobrazowania;
- etapy diagnozy neuropsychologicznej;
- metody przesiewowe w diagnozie neuropsychologicznej;
- podejście psychometryczne i eksperymentalno-kliniczne w diagnozie neuropsychologicznej.

Psychopatologia guzów śródczaszkowych:

- typy guzów śródczaszkowych;
- dynamika i mechanizm rozwoju objawów w przypadku narastania guzów; źródła objawów zlokalizowanych i uogólnionych;
- między neurologią a neuropsychiatrią: obraz kliniczny stadium neurastenicznego rozwoju guza mózgu, objawy nerwicowe maskujące proces rozrostowy; stadium psychoorganiczne rozwoju guza mózgu (wariant charakteropatyczny i otępienny);
- obraz kliniczny guzów mózgu zależnie od lokalizacji (zespół czołowy, skutki guzów okolicy ruchowo-czuciowej, zespół skroniowy, zespół skroniowo-limbiczny, zespół Kluvera-Bucy'ego, skutki guzów okolicy ciemieniowej i potylicznej);
- studia przypadków.

Urazy mózgowia:

- definicja urazu mózgu, rodzaje urazów mózgu;

- patomechanizmy uszkodzenia mózgu w następstwie urazów mózgu – uszkodzenia pierwotne i wtórne, mechanizmy fizyczne liniowy i tnąco-napięciowy, mikrokrwawienia, zespół wstrząśnienia mózgu, zespół stłuczenia mózgu;
- najczęstsze neuropsychologiczne następstwa urazów mózgu i wskaźniki głębokości urazów mózgu: zaburzenia świadomości, zaburzenia amnestyczne i ich dynamika, zespoły czołowe, zespół powstrząsowy, zespół stresu pourazowego;
- mikrogenetyczna teoria objawu jako baza wyjaśniania fenomenów po urazach mózgowia;
- studia przypadków zespołów czołowych oraz mikrourazów u bokserów w kontekście teorii mikrogenetycznej.

Zaburzenia procesów pamięci i uczenia się:

- klasyfikacje pamięci i zaburzeń pamięci krótkotrwałej i roboczej, pamięci epizodycznej, prospektywnej, semantycznej i autobiograficznej;
- biologiczne mechanizmy pamięci i neuronalne systemy pamięci jawnej i niejawnej;
- emocjonalne aspekty pamięci;
- taksonomia zaburzeń pamięci (zaburzenia pamięci modalnie niespecyficzne, zaburzenia pamięci modalnie specyficzne, amnezja czołowa);
- rodzaje i obraz kliniczny amnezji pourazowych i innego pochodzenia: amnezja globalna, amnezja właściwa, amnezja czołowa, zespół amnestyczny Milner (zespół hipokampa), amnezja autobiograficzna, encefalopatia Wernickego, zespół amnestyczny Korsakowa, przemijająca amnezja globalna (TGA);
- przyczyny zaburzeń amnestycznych;
- metody diagnozowania zaburzeń pamięci;
- specyfika wykonania testów neuropsychologicznych u pacjentów o różnych typach amnezji;
- strategie i techniki rehabilitacji neuropsychologicznej deficytów pamięci (techniki zewnętrzne kompensacyjne, metody mnemotechniczne, ćwiczenia funkcji poznawczych, program reformatowania pamięci, terapia rysunkiem);
- studia przypadków.

Zespoły otępienne:

- proces biologicznego starzenia się mózgu a choroby otępienne;
- rezerwy mózgowe jako mechanizm kompensacyjny;
- łagodne zaburzenia poznawcze;
- typy otępień, ich obraz kliniczny i kryteria diagnostyczne (otępienie alzheimerowskie, naczyniowe, z ciałami Lewy'ego, czołowo-skroniowe, w przebiegu ch. Parkinsona, prionowe, wirusowe i bakteryjne, metaboliczne, intoksykacyjne, inne);
- podział demencji ze względu na lokalizację zaburzeń mózgu: otępienia korowe, korowo-podkorowe, osiowe, mieszane;
- przejawy zaburzeń poznawczych w otępieniach;
- zaburzenia emocjonalne i behawioralne w otępieniach;
- metody diagnozy zespołów otępiennych; wczesne rozpoznawanie i różnicowanie;
- problem złudnie wysokich wyników w testach przesiewowych;
- różnicowanie diagnostyczne zespołu otępiennego i depresji;
- postępowanie terapeutyczne;
- studia przypadków.

Zaburzenia funkcji wykonawczych:

- pojęcie funkcji wykonawczych;
- klasyczne i współczesne modele funkcji wykonawczych, model wieloczynnikowej organizacji funkcji wykonawczych;
- biologiczne podstawy funkcji wykonawczych;
- zespoły czołowe – typy, obraz kliniczny i mechanizmy wyjaśniające;
- metody diagnozowania funkcji wykonawczych: diagnozowanie uwagowej kontroli poznawczej, zaburzeń inhibicji, elastyczności poznawczej, planowania, rozwiązywania problemów, podejmowania decyzji;
- postępowanie z pacjentem z zaburzeniami funkcji wykonawczych - techniki psychologiczne i możliwości farmakologiczne.
- studia przypadków.

Neuropsychiatria - zaburzenia procesów emocjonalnych i popędowych po uszkodzeniach mózgu:

- mikrogenetyczny model układu emocjonalnego;

- -neurobiologia reakcji popędowych;
- -układ nagrody i jego dysfunkcje w OCD i uzależnieniach.
- -wpływ uszkodzenia mózgowia na układ emocjonalny – zaburzenia pierwotne i wtórne;
- -kategorie zaburzeń emocjonalnych i zachowania pacjentów z uszkodzeniem mózgowia: zespół głębokiej apatii, labilność emocjonalna, impulsywność, niespecyficzne stany lękowe i depresyjne;
- -zespół apatii prawopółkulowej;
- -zjawisko afazji emocjonalnej;
- anozodiaforia i anosognozja;
- terapia zaburzeń emocjonalnych u pacjentów po urazie mózgu: możliwości i ograniczenia terapii indywidualnej, grupowej i zajęciowej (dienne oddziały psychiatryczne); trening zachowania, leczenie farmakologiczne;
- studia przypadków.

Zaburzenia mowy – afazje:

- -mózgowa organizacja mowy;
- rodzaje afazji: korowa afazja ruchowa, korowa afazja czuciowa, transkorowa afazja ruchowa, transkorowa afazja czuciowa, afazja całkowita, afazja przewodzeniowa, inne;
- rodzaje afazji w ujęciu Łurii: akustyczno-gnostyczna, akustyczno-mnestyczna, kinetyczna, semantyczna, dynamiczna;
- etapy oceny mowy (ocena mowy spontanicznej i płynności mowy, ocena stopnia rozumienia mowy, powtarzania, nazywania, czytania, pisanie);
- całościowe metody badania afazji;
- próby nazywania, powtarzania, mowy opowieściowej, mowy dialogowej, czytania, pisanie, liczenia, zautomatyzowanych ciągów słownych, rozumienia mowy, rozumienia konstrukcji gramatycznych;
- rehabilitacja zaburzeń mowy - zarys zagadnienia.

Zaburzenia komunikacyjne w dysfunkcjach prawopółkulowych – pragnozje (dyspragmatyzmy):

- -asymetria półkulowa kompetencji werbalnych i kompetencji pragmatyki języka;
- specjalizacja prawej półkuli w pragmatyce języka, mowie emocjonalnej, pozajęzykowych aspektach mowy (intonacja, mimika, gestykulacja) i automatyzmach językowych;
- nieafatyczne zaburzenia mowy – pragnozje (rodzaje, obraz kliniczny);
- diagnoza zaburzeń rozumienia i nadawania gestów, mimiki, intonacji emocjonalnej;
- diagnoza pragmatyki mowy – rozumienia informacji z kontekstu, humoru, metafor, nonsensu, deficytów formułowania wypowiedzi, dostosowania do kontekstu;
- metody diagnozy prawopółkulowych zaburzeń mowy: Bateria RHLB.

Zaburzenia prakcji:

- pojęcia prakcji i apraksji;
- etapy organizacji ruchu w CUN i poziomy mózgowiej organizacji ruchu (odruchy, nawyki, ruchy dowolne, złożona aktywność);
- rodzaje apraksji ze względu na poziom organizacji ruchu (apraksja dynamiczna, motoryczna, ideomotoryczna, symboliczna, ideacyjna);
- apraksja po uszkodzeniu prawej półkuli mózgu;
- deficyty poznawcze dezorganizujące aktywność ruchową;
- metody diagnozy apraksji, próby poszczególnych rodzajów prakcji;
- terapia apraksji.

Zaburzenia gnozji:

- pojęcia gnozji i agnozji;
- neurobiologia gnozji; mózgowia organizacja percepcji;
- agnozja apercepcyjna a agnozja asocjacyjna;
- typy agnozji wzrokowych (agnozja przedmiotowa, agnozja topograficzna, prozopagnozja, agnozja barw);
- typy agnozji słuchowych (głuchota korowa, agnozja werbalna, agnozja dźwięków niewerbalnych, agnozja parajęzykowa, amuzja);
- typy agnozji czuciowych: (astereagnozja i agnozja dotykowa);
- zniekształcenia mózgowiej reprezentacji ciała: odczucia fantomowe, objaw obcej ręki, zespół pomijania stronnego;
- metody diagnozowana agnozji;

- terapia agnozji.

Neuropsychiatria - zaburzenia funkcji poznawczych i kontroli w chorobach psychicznych:

- zaburzenia funkcji poznawczych w depresji, schizofrenii i chorobie afektywnej-dwubiegunowej - badania neuropsychologiczne i neuroobrazowe;
- -neuropsychologia i neurobiologia wybranych zaburzeń osobowości;
- wpływ leków SSRI, SNRI i SDRI, neuroleptyków, normotymików i leków p-lękowych na funkcje poznawcze i emocjonalne;
- -metody diagnozowania formalnych zaburzeń mowy i myślenia w chorobach psychicznych;
- ADHD, OCD i Zespół Tourette'a i zespoły czołowe jako przykłady skutków zaburzeń funkcji wykonawczych i ich neuropsychologiczna charakterystyka;
- różnicowanie diagnostyczne zespołu otępiennego i depresji.

Neuropsychiatria – zaburzenia procesów społecznego poznania i mentalizacji w chorobach psychicznych i zaburzeniach osobowości:

- pojęcie mentalizacji a pojęcie teorii umysłu;
- poznawcza i emocjonalna teoria umysłu;
- neuropsychologiczne podstawy teorii umysłu i mentalizacji (społeczne poznanie jako kolejny układ funkcjonalny);
- zaburzenia teorii umysłu i mentalizacji w zaburzeniach ze spectrum autyzmu, schizofrenii, zaburzeniach osobowości;
- koncepcja neuronów lustrzanych i jej krytyka;
- metody do badania teorii umysłu i mentalizacji,
- specyficzne metody do diagnozowania zaburzeń ze spectrum autyzmu (ADOS, ADI-R, AQ, testy percepcji emocji, faux pas).

Specyfika pracy neuropsychologa w oddziale neurologicznym:

- kontakt z pacjentem, rodziną;
- kontakt i współpraca z interdyscyplinarnym zespołem medycznym;
- stosowanie metod diagnozy neuropsychologicznej w warunkach oddziału;
- neuropsychologiczna ocena przyłożkowa;
- planowanie dalszego postępowania - terapii, form opieki;
- komunikowanie diagnozy pacjentowi i rodzinie;
- komunikowanie diagnozy zespołowi medycznemu - przygotowanie zwięzłego raportu z badania neuropsychologicznego.

Nazwa zajęć: **Podstawy Pomocy Psychologicznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. adekwatnie rozumie problemy i potrzeby pojedynczych osób i grup z uwzględnieniem ich kontekstu życiowego przy użyciu narzędzi teoretycznych wypracowanych w omawianym obszarze
2. ma wiedzę na temat modeli pomocy psychologicznej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznać i zdiagnozować obecność lub brak spełnienia podstawowych warunków rozpoczęcia procesu pomocy psychologicznej i wskazać właściwą formę owej pomocy w danym kontekście psychospołecznym
2. potrafi świadomie stosować podstawowe umiejętności pomagania w relacji z osobami będącymi odbiorcami jego/jej działań zawodowych
3. potrafi precyzyjnie przewidywać konsekwencje podejmowanych działań uwzględniając etyczny kontekst relacji pomagania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozpoznaje własne granice psychologiczne i staje się uważniejszy/a na granice psychologiczne innych osób
2. potrafi refleksyjnie odnosić się do kwestii granic pomocy psychologicznej i własnego udziału w tejże

Treści programowe dla zajęć:

Pomoc psychologiczna jako podstawowa forma oddziaływania praktycznego

Teoretyczne podstawy pomocy psychologicznej – modele pomocy psychologicznej

Podstawowe czynniki i warunki konieczne do wystąpienia zmiany w procesie udzielania pomocy psychologicznej

Charakterystyka poszczególnych rodzajów pomocy psychologicznej

Specyfika pomocy psychologicznej w różnych obszarach zastosowań praktycznych
Relacja pomagania – istotne cechy wspomaganego, pomagającego i kontekstu
Podstawowe umiejętności niezbędne w procesie pomagania
Interwencja psychologiczna wobec jednostki, rodziny i grupy
Etyka procesu pomagania

Nazwa zajęć: **Organizacja środowiska uczenia się a specyficzne problemy uczenia się 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie związki funkcjonowania układu nerwowego z rozwojem funkcji psychicznych w kontekście trudności szkolnych i zaburzeń neurorozwojowych
2. Potrafi opisać specyficzne dla jednostki w danym okresie życia potrzeby edukacyjne
3. Wskazuje zachowania jednostki w różnych okresach cyklu życia adekwatne do etapu kontaktu interpersonalnego

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeprowadzić analizę funkcjonalną dowolnego zadania edukacyjnego
2. Umie zidentyfikować potencjalne bliższe i dalsze skutki trudności szkolnych dla rozwoju ucznia na podstawie analizy wyników badań psychologicznych
3. Potrafi ocenić efektywność różnych sposobów pracy z uczniem na podstawie studium przypadku
4. Umie nawiązać kontakt z dzieckiem i krytycznie ocenić jego jakość

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umie współpracować w zespole oceniającym sytuację psychologiczną dziecka

Treści programowe dla zajęć:

Mózgowe podstawy rozwoju wyższych funkcji psychicznych, trudności szkolnych i zaburzeń neurorozwojowych

Neuropsychologiczna diagnoza specyficznych potrzeb edukacyjnych – analiza funkcjonalna

Specyficzne potrzeby i problemy edukacyjne

Rola samoregulacji w uczeniu się i nauczaniu

Ocena sprawności funkcjonalnej za pomocą różnych metod (np. Baterii Diagnozy Funkcji Poznawczych PU1)

Diagnostowanie dynamiczne na przykładzie Cognitive Abilities Profile

Kontakt interpersonalny z dzieckiem

Metoda eksperymentalna w praktyce psychologicznej

Nazwa zajęć: **Seksuologia kliniczna - ćwiczenia terenowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie funkcję diagnozy psychologicznej w identyfikacji istoty i etiologii problemów seksualnych pacjentów

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dobierać, administrować i integrować dane z różnych narzędzi psychologicznych na potrzeby diagnozy psychologicznej pacjenta seksuologicznego
2. potrafi formułować wnioski diagnostyczne dotyczące mechanizmów etiopatogenezy problemów seksualnych pacjentów oraz zalecanych form interwencji
3. potrafi wyjaśnić konieczność dostosowania formy przekazywania wyników diagnozy psychologiczno-seksuologicznej osobie diagnozowanej lub innym osobom w sposób uwzględniający ich właściwości

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/a do identyfikacji granice działalności psychologa - seksuologa i utrzymywania oraz stosowania zasad etyki zawodu

Treści programowe dla zajęć:

Obraz kliniczny zaburzeń seksualnych

Biopsychospołeczne mechanizmy zaburzeń seksualnych.

Metody diagnozy psychologiczno-seksuologicznej.

Analiza wyników metod diagnozy psychologiczno-seksuologicznej, ich integracja.

Psychologiczne wnioskowanie o zgłaszanej trudności seksualnej pacjenta (stosowanie kryteriów klasyfikacji diagnostycznych, opisywanie mechanizmów etiopatogenezy)

Specyfika funkcjonowania pacjentów z problemem seksualnym a komunikowanie im wyników diagnozy.

Etyka zawodu psychologa - seksuologa

Nazwa zajęć: Psychologia zdrowia i choroby 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi zrozumieć znaczenie i miejsce psychologii zdrowia wśród innych dziedzin psychologii i nauk pokrewnych
2. Jest świadomym istnienia wielu uwarunkowań procesów zdrowia i choroby oraz wykorzystać teorie psychologiczne do opisu dobrostanu pacjenta
3. Potrafi scharakteryzować społeczno - poznawcze koncepcje zachowań zdrowotnych i na ich podstawie zaprojektować interwencje stymulującą zmianę zachowania.
4. Rozpoznać i scharakteryzować poziom kryzysu chorobowego

w zakresie umiejętności:

1. Na podstawie znanych koncepcji psychologicznych potrafi zanalizować i wyjaśnić problemy przeżywane przez osoby chore oraz rozpoznać i scharakteryzować poziom kryzysu chorobowego.
2. Potrafi wykorzystać psychologiczną wiedzę o zdrowiu, przekonaniach i zachowaniach dla interwencji zdrowotnych ukierunkowanych na pracę z człowiekiem chorym somatycznie i jego rodziną.
3. Potrafi w oparciu o teorie psychologiczne zaprojektować diagnozę osoby chorej somatycznie i interwencje mającą na celu polepszenie jej funkcjonowania.
4. Wykorzystać wiedzę praktyczną do konstruowania pomocy osobom przeżywającym kryzys chorobowy oraz pomóc osobom przeżywającym żalobę

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest zdolny do współpracy interdyscyplinarnej w ochronie zdrowia.
2. Potrafi zdiagnozować siły charakteru człowieka

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot i zadania psychologii zdrowia jako dziedziny badań i zastosowań; rola ujęcia pozytywnego. Wymiary zdrowia, dobrostan i jakość życia jako podstawowe kategorie psychologii zdrowia, modele zdrowia (biomedyczny, holistyczno-funkcjonalny, salutogenetyczny, socjoeologiczny).

Poznawcze, emocjonalne i behawioralne uwarunkowania zdrowia.

Psychologiczne uwarunkowania i następstwa choroby, stres a zdrowie i choroba.

Psychologiczne sposoby interwencji prozdrowotnej (promocja zdrowia, prewencja zaburzeń, interwencja w kryzysie zdrowotnym, terapia elementarna).

Psychologiczne aspekty opieki medycznej, kontakt-lekarz pacjent, zadania psychologa w wybranych dziedzinach medycyny klinicznej.

Konceptualizacja pojęcia zachowania zdrowotne (ujęcia celowe, skutkowe, relacyjne), sposoby klasyfikowania zachowań zdrowotnych.

Motywacyjne modele zachowań zdrowotnych, modele wyjaśniające rozpoczęcie zachowania, wielofazowe modele zachowań zdrowotnych.

Znaczenie zachowań zdrowotnych dla rozwijania, ochrony i utrzymywania zdrowia.

Zachowania zdrowotne w cyklu życia człowieka (w dzieciństwie, adolescencji, wczesnej dorosłości, późnej dorosłości i późnej dorosłości).

Choroba przewlekła z perspektywy psychologicznej.

Proces przystosowania i radzenia sobie z cukrzycą, chorobą niedokrwienną serca, RZS, AIDS.

Wykorzystanie teorii dobrostanu do opisu funkcjonowania człowieka.

Diagnoza sił charakteru i projektowanie wykorzystania ich w nowy sposób.

Choroby nowotworowe jako choroby zagrażające życiu.

Wpływ czynników psychospołecznych na przebieg diagnozowania i leczenia chorób nowotworowych.

Czynniki warunkujące doświadczenie i przebieg kryzysu zdrowotnego.

Postępowanie diagnostyczne jako warunek udzielenia właściwej pomocy w sytuacji kryzysu zdrowotnego.

Nazwa zajęć: Animacja społeczności lokalnych 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna metody i narzędzia diagnozy grup i społeczności
2. zna i rozumie miejsce i znaczenie postępowania diagnostycznego w animacji społeczności lokalnej
3. zna warunki i metody zwiększania partycypacji społecznej i obywatelskiej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie i w zespole analizować problematykę diagnozowania środowiska społecznego z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej i modeli animacji społeczności

2. integruje wiedzę psychologiczną w diagnostycznym podejściu do animowania społeczności lokalnej
3. potrafi planować i prowadzić postępowanie diagnostyczne w środowisku lokalnym odwołując się do kategorii zdrowia i zrównoważonego rozwoju lokalnego
4. umie nawiązywać międzysektorową i interdyscyplinarną współpracę z partnerami na rzecz badań społeczności i organizacji społecznych
5. potrafi diagnozować środowisko lokalne dla potrzeb animacji społecznej z wykorzystaniem systemu zarządzania PCM (Project Cycle Management), schematów ABDC (Achieving Better Community Development) i LEAP (Learning Evaluation and Planning) oraz BMC (Business Model Canvas)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa/gotowy do współpracy w zespołach interdyscyplinarnych realizujących diagnozę społeczną
2. jest gotowa/gotowy do przyjmowania informacji zwrotnych na swój temat, analizy własnych ograniczeń i kompetencji oraz do planowania na tej podstawie rozwoju zawodowego
3. jest gotowa/y pracować w projektach diagnostycznych pod presją czasu i stresu

Treści programowe dla zajęć:

Animacja społeczności jako metoda planowania i wspierania zrównoważonego rozwoju lokalnego.

Metody i formy diagnozowania społeczności i organizacji społecznych.

Budowanie partnerstwa na rzecz diagnozy społeczności.

Dane i wskaźniki diagnostyczne w badaniu środowisk lokalnych, ich pozyskiwanie i analiza.

Tworzenie raportu diagnostycznego z badania społeczności w zespole/partnerstwie interdyscyplinarnym.

Diagnoza społeczności jako interwencja w system społeczności - prowadzenie i komunikowanie diagnozy społeczności lokalnej.

Metody i narzędzia partycypacji społecznej w animowaniu społeczności lokalnej.

Metodyka projektowa i narzędzia pomocne w zarządzaniu projektami adresowanymi do organizacji i społeczności.

Nazwa zajęć: Emocje i motywacja

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Operuje wiedzą na temat podstawowych koncepcji motywacji i emocji oraz wybranych mechanizmów motywacji i wybranych emocji.
2. Dostrzega związki między historią doświadczeń, aktualną sytuacją, emocjami i zachowaniem.
3. Rozpoznaje wybrane emocje na podstawie przejawów w zachowaniu.
4. Interpretuje zachowania w kategoriach wybranych mechanizmów motywacyjnych.
5. Odróżnia kategorie opisowe od pojęć teoretycznych.
6. Korzysta z alternatywnych koncepcji w wyjaśnianiu zachowania.
7. Rozumie znaczenie i zachowuje wrażliwość na potrzeby i emocje innych osób.
8. Dostrzega znaczenie realizacji wybranych potrzeb dla prawidłowego rozwoju osobowości.

w zakresie umiejętności:

1. Operuje wiedzą na temat podstawowych koncepcji motywacji i emocji oraz wybranych mechanizmów motywacji i wybranych emocji.
2. Dostrzega związki między historią doświadczeń, aktualną sytuacją, emocjami i zachowaniem.
3. Rozpoznaje wybrane emocje na podstawie przejawów w zachowaniu.
4. Interpretuje zachowania w kategoriach wybranych mechanizmów motywacyjnych.
5. Odróżnia kategorie opisowe od pojęć teoretycznych.
6. Korzysta z alternatywnych koncepcji w wyjaśnianiu zachowania.
7. Dostrzega znaczenie realizacji wybranych potrzeb dla prawidłowego rozwoju osobowości.
8. Aktywnie uczestniczy w analizowaniu i interpretowaniu zachowania podczas pracy grupowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega związki między historią doświadczeń, aktualną sytuacją, emocjami i zachowaniem.
2. Odróżnia kategorie opisowe od pojęć teoretycznych.
3. Korzysta z alternatywnych koncepcji w wyjaśnianiu zachowania.
4. Rozumie znaczenie i zachowuje wrażliwość na potrzeby i emocje innych osób.
5. Dostrzega znaczenie realizacji wybranych potrzeb dla prawidłowego rozwoju osobowości.
6. Aktywnie uczestniczy w analizowaniu i interpretowaniu zachowania podczas pracy grupowej.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe koncepcje emocji i motywacji.
Wybrane mechanizmy motywacyjne.
Wybrane kategorie emocji.
Neuronalne podstawy mechanizmów emocji i motywacji.
Funkcje emocji.
Mechanizmy regulacji emocji.
Procesy uświadamiania emocji.
Zniekształcenia orientacji w procesach motywacyjnych i zjawiskach emocjonalnych.
Różnice indywidualne w zakresie procesów motywacji i emocji.
Motywacja i emocje a struktura Ja.

Nazwa zajęć: **Animacja społeczności lokalnych - ćwiczenia terenowe**
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna metody i narzędzia stosowane w projektach animacji społeczności, grup i organizacji
2. zna i rozumie procesy i zjawiska społeczne związane z organizacją i samoorganizacją społeczności oraz grup
3. zna i rozumie zasady etyczne ważne dla interwencji psychologicznych w społeczności, grupie i organizacji

w zakresie umiejętności:

1. potrafi współtworzyć i zawierać kontrakt wielostronny na realizację działań adresowanych do społeczności, grup i organizacji
2. umie zaplanować harmonogram działań w ramach projektu społecznego i wdrożyć go
3. potrafi znaleźć partnerów i źródła finansowania projektów społecznych, by aktywnie rozwijać swoją karierę zawodową
4. potrafi planować usługi w ramach animacji społecznej i aktywizacji grup zgodne ze swoimi zainteresowaniami i preferencjami zawodowymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa/gotowy do przyjmowania informacji zwrotnych na swój temat, analizy własnych ograniczeń i kompetencji oraz do planowania na tej podstawie rozwoju zawodowego
2. jest gotowy pracować w projektach społecznych pod presją czasu i stresu
3. jest gotowa/gotowy efektywnie pracować w interdyscyplinarnym zespole projektowym

Treści programowe dla zajęć:

Budowanie partnerstwa i tworzenie porozumień na rzecz projektu społecznego
Tworzenie oferty usługi psychologicznej w obszarze animacji społeczności we współpracy z interesariuszami
Kontraktowanie usług w projektach społecznych – kontrakt wielostronny (multikontrakt)
Źródła i zasady finansowania projektów społecznych
Tworzenie portfolio i planowanie własnej kariery w obszarze animacji społecznej

Nazwa zajęć: **Psychologia społeczna 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna metodologiczne i etyczne problemy eksperymentalnych metod psychologii społecznej.
2. Zna podstawowe pojęcia i teorie z obszaru psychologii społecznej.
3. Posiada wiedzę na temat społecznych uwarunkowań zachowań człowieka.
4. Zna społeczne i jednostkowe wzorce konstruowania świata społecznego.

w zakresie umiejętności:

1. Trafnie posługuje się podstawowymi pojęciami i teoriami z obszaru psychologii społecznej, adekwatnie ujmując zachowania człowieka w kategoriach jego społecznych uwarunkowań, oraz potrafiąc zastosować teorie psychologii społecznej do analizy przypadków z życia codziennego.
2. Umie opisywać i analizować społeczne funkcjonowanie jednostek i grup.
3. Potrafi rozpoznawać społeczne i jednostkowe wzorce konstruowania świata społecznego.
4. Potrafi oceniać efekty eksperymentalnych badań społecznych z punktu widzenia zastosowanych narzędzi i metod badawczych, oraz planować badania w kategoriach celów i strategii badawczych psychologii społecznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest kompetentny/a w zakresie funkcjonowania w społeczeństwie oraz w środowisku zawodowym pracy psychologa społecznego.

2. Jest przygotowany/a do radzenia sobie z konfliktami w grupach społecznych oraz do stymulowania pozytywnych wzorców funkcjonowania grup.
3. Wykazuje się empatią w zakresie problemów związanych z funkcjonowaniem jednostki w ramach grup oraz konstruktywnego współistnienia różnych grup społecznych, w tym grup definiowanych na poziomie kulturowym.
4. Rozumie znaczenie komunikacji interpersonalnej oraz potrafi efektywnie się komunikować z innymi, będąc świadomym/ą wpływu swojego zachowania na innych.
5. Jest gotów/a do współpracy w grupie i potrafi być liderem oraz aktywnym uczestnikiem w procesie podejmowania decyzji grupowych.
6. Potrafi stosować wiedzę z psychologii społecznej w praktyce zawodowej, działając etycznie i odpowiedzialnie.

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia społeczna jako dziedzina wiedzy teoretycznej i praktycznej.

Kulturowe i jednostkowe tworzenie rzeczywistości społecznej.

Poznanie i spostrzeganie społeczne. Schematy, skrypty, stereotypy.

Kształtowanie i zmiana postaw.

Tożsamość i świadomość społeczna jednostki.

Strategie i metody badawcze psychologii społecznej.

Badania eksperymentalne w psychologii społecznej. Możliwości i ograniczenia metod eksperymentalnych w badaniach społecznych.

Nazwa zajęć: Psychopatologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna kryteria zdrowia psychicznego - wskaźniki normy ilościowej, społeczno-kulturowej oraz paradygmatycznej w psychologii.
2. Zna procedury i kryteria tworzenia klasyfikacji zaburzeń psychicznych i zachowania ICD-11 oraz DSM-5 oraz ich zastosowanie w formułowaniu diagnozy różnicowej (kategorialnej).
3. Zna podstawy psychopatologii ogólnej. Zna ilościowe i jakościowe zaburzenia procesów psychicznych - poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych oraz struktur psychicznych.
4. Zna objawy typów zaburzeń psychicznych i zachowania w wyodrębnionych w ICD-11 i DSM-5 klasach zaburzeń u osób dorosłych; poznał objawy wybranych zespołów klinicznych u dzieci i młodzieży.
5. Posiada wiedzę o uwarunkowaniach biologicznych wybranych zaburzeń psychicznych i zachowania.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować kryteria normy i normalności dla wskazania znaczących klinicznie w narracji pacjenta.
2. Potrafi zastosować wiedzę o konstruowaniu klasyfikacji medycznych do postępowania diagnostycznego oraz formułowania diagnozy różnicowej.
3. Potrafi wykorzystać wiedzę z psychologii ogólnej do rozumienia i oceny zaburzeń procesów psychicznych: poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych.
4. Potrafi rozpoznać i ocenić znaczenie klinicznie różnych objawów dla wskazania typu zaburzenia psychicznego wyodrębnionego w ICD-11 (na podstawie obserwacji rozmowy z pacjentem i/lub case study).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Monitoruje własne sposoby myślenia o kryteriach wyodrębniania znaczących klinicznie w kontekście podejścia ilościowego, społeczno-kulturowego i paradygmatycznego do normy i normalności.
2. Krytycznie odnosi się do własnych poglądów oraz ma pewne możliwości do uwzględniania sposobu myślenia o zaburzeniach psychicznych profesjonalistów reprezentujących inne dziedziny zdrowia psychicznego
3. W sposób wrażliwy reaguje na trudności pacjentów podczas rozmowy i obserwacji klinicznej prowadzonej przez klinicystów.
4. Jest gotowy/a do współpracy z profesjonalistami reprezentującymi różne dyscypliny w zakresie zdrowia psychicznego i jego leczenia.

Treści programowe dla zajęć:

Kryteria zdrowia psychicznego wg kryteriów normy statystycznej, społeczno-kulturowej oraz prototypowej – paradygmatycznej w psychologii.

Procedury i kryteria tworzenia klasyfikacji zaburzeń psychicznych i zachowania ICD-11 oraz DSM-5 – od podejścia kategorialnego do hybrydowego, dymensjonalno-kategorialnego.

Psychopatologia ogólna. Ilościowe i jakościowe zaburzenia procesów psychicznych (poznawczych, emocji i motywacji) i struktur psychicznych.
Schizofrenia i inne pierwotne zespoły psychotyczne. Objawy pozytywne (wytwórcze) i negatywne w schizofrenii. Biologiczne uwarunkowania. Case study.
Katatonia: wtórna, związana z zaburzeniami psychicznymi i wywołana lekami. Case study.
Zaburzenia lękowe lub zaburzenia związane z lękiem: zaburzenia lękowe uogólnione, fobie, fobia społeczna. Case study.
Zaburzenia związane ze stresem – zespół stresu potraumatycznego, zespół złożonego stresu, przedłużająca się żałoba. Case study.
Zaburzenia dysocjacyjne: amnezja dysocjacyjna, dysocjacyjne zaburzenia tożsamości; zaburzenia depersonalizacyjno-derealizacyjne, zaburzenia transowe. Case study.
Zaburzenia neurorozwojowe np., zaburzenia uczenia się, spektrum autyzmu, zaburzenia rozwoju intelektualnego i zaburzenia neuropoznawcze. Case study.
Uzależnienie, szkodliwe używanie substancji psychoaktywnych.
Zaburzenia osobowości i pokrewne. Case study.
Zaburzenia nastroju: epizodyczne i przewlekłe. Case study.
Zaburzenia kontroli impulsów: piromania, kleptomania, inne np. związane z zachowaniami seksualnymi. Zaburzenia pozorowane (fikcyjne) skierowane na siebie, wymuszane na innych. Case study.
Demencja i zespoły amnestyczne. Case study.
Tożsamości seksualna i jej oblicza. Zaburzenia parafilne: ekshibicjonizm, pedofilia, zaburzenia frotteurystyczne. Case study.
Zasady współpracy z profesjonalistami reprezentującymi różne dyscypliny w zakresie zdrowia psychicznego i jego leczenia.

Nazwa zajęć: Doradztwo personalne - ćwiczenia terenowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna zadania oraz problemy rozwiązywane przez psychologów/żki podczas realizacji doradztwa personalnego (zwłaszcza w projektach diagnozy organizacji, doboru personelu oraz strategicznego doradztwa HR)
2. zna narzędzia wykorzystywane podczas doradztwa personalnego (zwłaszcza w projektach diagnozy organizacji, doboru personelu oraz strategicznego doradztwa HR)
3. zna etyczne i prawne uwarunkowania działalności psychologa/żki w biznesie

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje i opisuje różnice indywidualne między osobami pracującymi lub kandydującymi do pracy i wskazuje ich konsekwencje dla funkcjonowania w pracy
2. realizuje samodzielnie podstawowe zadania związane z realizacją projektu doradczego (zwłaszcza diagnozy organizacji, doboru personelu i strategicznego doradztwa HR)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. pracuje indywidualnie lub zespołowo w celu realizacji praktycznych zadań związanych z doradztwem personalnym (w tym z diagnozą organizacji, doбором personelu i strategicznym doradztwem HR)
2. komunikuje (trafnie i terminowo) wyniki swojej pracy związanej z doradztwem personalnym, ustnie i pisemnie

Treści programowe dla zajęć:

Zapoznanie się ze specyfiką działalności organizacji oraz roli psychologa w placówce, w której odbywają się zajęcia terenowe

Procesy zarządzania personelem w organizacji (placówce, w której odbywają się zajęcia, bądź przedsiębiorstwie, na którego zlecenie działa firma doradcza)

Narzędzia wykorzystywane w organizacji do realizacji działań z zakresu doradztwa personalnego
Działalność organizacji (placówki, w której odbywają się zajęcia, bądź przedsiębiorstwa, na którego zlecenie działa firma doradcza). Charakter wykonywanej działalności i podstawowe zadania.

Działalność organizacji (placówki, w której odbywają się zajęcia, bądź przedsiębiorstwa, na którego zlecenie działa firma doradcza). Specyficzne wyzwania i problemy rozwiązywane przez organizację.

Realizacja zadań z obszaru doradztwa personalnego. Udział lub dyskusja nad praktycznymi problemami i zagadnieniami dot. doradztwa personalnego

Specyfika pracy projektowej w obszarze psychologii pracy i organizacji oraz doradztwa personalnego

Nazwa zajęć: **Stosowana psychologia społeczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna zjawiska i procesy komunikowania społecznego, z uwzględnieniem specyfiki współczesnych mediów, w szczególności mediów elektronicznych.
2. Ma wiedzę o pojęciach i teoriach psychologii mediów oraz zna ich zastosowanie do wyjaśnienia wpływu na zachowania społeczne jednostek i grup.
3. Rozumie i opisuje zachowania autoprezentacyjne ludzi w różnych sytuacjach społeczno – kulturowych
4. Zna mechanizmy wpływu społecznego w manipulowaniu wizerunkiem w działaniach politycznych, komercyjnych, społecznych
5. Ma wiedzę o strategiach i technikach kreowania wizerunków publicznego osób, zawodów, instytucji

w zakresie umiejętności:

1. Adekwatnie diagnozować możliwości i ograniczenia własnych zachowań autoprezentacyjnych – werbalnych i niewerbalnych
2. Umiejętnie diagnozować i interpretować zachowania autoprezentacyjne ludzi w różnych sytuacjach społeczno – kulturowych
3. Rozpoznawać wykorzystywanie mechanizmów wpływu społecznego w manipulowaniu wizerunkiem w działaniach politycznych, komercyjnych, społecznych
4. Diagnozować i interpretować strategie i techniki kreowania wizerunków publicznych osób, zawodów, instytucji
5. Analizować i projektować działania z zakresu komunikowania masowego, jako nośników medialnego wizerunku rzeczywistości społecznej
6. Adekwatnie analizować zjawiska i procesy komunikowania społecznego, z uwzględnieniem specyfiki współczesnych mediów, w szczególności mediów elektronicznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Podejmować psychologiczne działania doradcze w zakresie budowania strategii i technik wizerunkowych osób i instytucji
2. Projektować i koordynować działania służące kształtowaniu umiejętności aktywnego wywierania wrażenia w sytuacjach społecznej ekspozycji
3. Być świadomym etycznych problemów wykorzystywania i promowania wizerunku w sferze prywatnej i publicznej
4. Być świadomym mechanizmów wpływu społecznego w manipulowaniu wizerunkiem w działaniach politycznych, komercyjnych, społecznych

Treści programowe dla zajęć:

Komunikowanie masowe jako narzędzie cywilizacji konsumpcji: produktów, marek, usług, idei. Zjawiska konwergencji, formatowania, efektu sufitowego.

Teorie i modele komunikowania masowego. Teorie porządku obrad, magicznego pocisku, ograniczonych efektów.

Medialne wizerunki społecznej rzeczywistości: polityka, reklama, media społecznościowe, idole i celebryci. Życie jako medialna narracja.

Analiza i kreowanie wizerunku osób, marek, instytucji, zawodów publicznych: celebryci, influencerzy, politycy, organizacje, psychologowie.

Techniki wpływu społecznego w instytucjonalnym budowaniu wizerunku publicznego: perswazja, marketing komercyjny, społeczny, polityczny, marketing w mediach społecznościowych.

Społeczno – kulturowe źródła, normy, wzorce, motywy zachowań autoprezentacyjnych

Media społecznościowe jako narzędzia budowania wizerunku; strategie autoprezentacyjne w mediach społecznościowych; dylematy autoprezentacyjne w mediach społecznościowych: autoprezentacja autentyczna, fałszywa i wybiórcza – aspekt etyczny.

Marka osobista a marka instytucji; strategie kreowania marki osobistej i marki instytucji w mediach społecznościowych; funkcje osobowego wizerunku marki; kongruencja wizerunku marki i wizerunku konsumenta; psychospołeczne uwarunkowania osobowościowego wizerunku marki.

Strategie, modyfikatory, facylitatory - inhibitory wywierania wrażenia w zachowaniach autoprezentacyjnych

Brief kreatywny działań wizerunkowych w promocji produktu, marki, usługi, organizacji. Szczegółowa charakterystyka: konkurencji, segmentacji rynku docelowego, pozycjonowania itp.

Strategie autoprezentacji prowokującej i opartej na krytyce; manipulacyjny charakter prowokacji, krytyka jako narzędzie walki; przyczyny, narzędzia i aspekt etyczny dyskredytacji.

Charakterystyka i porównanie Ja wirtualnego z Ja rzeczywistym; rola osobowości w autoprezentacji Ja wirtualnego; teoria spostrzegania siebie a tworzenie Ja wirtualnego; kultura narcyzmu a życie na pokaz; narcyz w mediach społecznościowych.
Społeczne wizerunki płci.

Nazwa zajęć: Animacja społeczności lokalnych 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna metody i narzędzia stosowane w projektach animacji społeczności, grup i organizacji
2. zna i rozumie procesy i zjawiska społeczne związane z organizacją i samoorganizacją społeczności oraz grup
3. zna i rozumie zasady etyczne ważne dla interwencji psychologicznych w społeczności, grupie i organizacji

w zakresie umiejętności:

1. umie planować i realizować projekty animacyjne adresowane do wspólnot, grup i organizacji
2. umie zaplanować i prowadzić w projekcie społecznym postępowanie ewaluacyjne uwzględniając jego sumatywny i formatywny aspekt
3. umie dokumentować działania w ramach projektu animacji społeczności i przedstawiać je interesariuszom
4. potrafi efektywnie i elastycznie pracować indywidualnie i w zespole w ramach projektu społecznego
5. umie nawiązać kontakt i współtworzyć partnerstwo dla celów społecznych docierając do grup wykluczonych i zagrożonych wykluczeniem społecznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa/gotowy do współpracy w zespołach interdyscyplinarnych realizujących projekty społeczne
2. jest gotowa/gotowy do przyjmowania informacji zwrotnych na swój temat, analizy własnych ograniczeń i kompetencji oraz do planowania na tej podstawie rozwoju zawodowego
3. jest gotowy pracować w projektach społecznych pod presją czasu i stresu

Treści programowe dla zajęć:

Projekty animacji społeczności jako metoda interwencji i narzędzie realizacji strategii zrównoważonego rozwoju lokalnego.

Modele rozwoju i zmiany w społeczności – psychologiczne koncepcje i plany interwencji.

Budowanie partnerstwa i tworzenie porozumień na rzecz projektu społecznego.

Zarządzanie ludźmi w projekcie społecznym. Skuteczny zespół projektowy i otoczenie społeczne/organizacyjne projektu.

Metoda Aktywnego Planowania Strategicznego a problemy, cele i rezultaty projektu społecznego.

Narzędzia zarządzania działaniami, kosztami i czasem w projekcie animacji społeczności

Nazwa zajęć: Psychologia uzależnień od środków psychoaktywnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę o etapach i kryteriach diagnozowania nadużywania i uzależnienia od substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych w modelu medycznym – ICD-11.
2. Posiada wiedzę o biologicznych uwarunkowaniach uzależnienia od alkoholu. Zna wyniki badań genetycznych, rodowodowych, nad falami mózgu i psychospołecznymi markerami podatności na uzależnienie od alkoholu.
3. Posiada wiedzę o patomechanizmie i patogenezie zaburzeń używania alkoholu formułowane w modelach bio-psycho-społecznych oraz koncepcjach psychodynamicznych, poznawczo-behawioralnych i humanistycznych.
4. Zna standardy leczenia oraz wyniki badań nad skutecznością leczenia; zna założenia ogólne aktualnych programów leczenia osób uzależnionych od substancji psychoaktywnych i członków ich rodzin.
5. Zna procedury leczenia skoncentrowane na ograniczeniu szkód spowodowanych używaniem substancji psychoaktywnych oraz procedury leczenia, których celem jest osiągnięcie całkowitej abstynencji.
6. Poznał poznawczo-behawioralnych i psychodynamicznych modalności leczenia nawrotów.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować kryteria diagnostyczne wg ICD-11 i DSM-5 do diagnozy nadużywania i uzależnienia od substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych. Wybrać trafne narzędzia do badania zaburzeń związanych z używaniem substancji psychoaktywnych.
2. Potrafi sformułować diagnozę patomechanizmu nadużywania substancji psychoaktywnych w podejściu psychodynamicznym i integracyjnym poznawczo-behawioralnych.
3. Potrafi rozpoznać wzorce relacji i komunikacji w rodzinach z problemami zaburzeń używania substancji psychoaktywnych. Potrafi wskazać na role i gry transakcyjne.
4. Potrafi monitorować niektóre istotne objawy i negatywne zjawiska związane z nawrotami oraz nasileniem głodu substancji psychoaktywnej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wrażliwego reagowania na doświadczanie pozytywnych i negatywnych emocji przez pacjentów podczas rozmowy i obserwacji klinicznej prowadzonej przez klinicystów
2. Współpracy z profesjonalistami innych dziedzin medycyny w postępowaniu diagnostycznym i określaniu planu leczenia.
3. Etycznego postępowania w działaniach diagnostycznych i pomocowych

Treści programowe dla zajęć:

Kryteria ilościowe, społeczno-kulturowe i zdrowotne używania, nadużywania (szkodliwego używania) i uzależnienia od substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych w klasyfikacji ICD-11 i DSM-5.

Kształcenie umiejętności wyboru trafnych narzędzi badawczych oraz formułowania diagnozy klinicznej w zakresie zaburzeń używania alkoholu.

Metody badań i formułowanie diagnozy klinicznej różnicowej w zakresie zaburzeń używania alkoholu i innych substancji psychoaktywnych

Neuronauka i biologiczne uwarunkowania uzależnienia od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych – od badań genetycznych do badań nad psychospołecznymi markerami.

Koncepcje bio-psycho-społeczne, psychodynamiczne, poznawczo-behawioralnych i humanistycznych uwarunkowań zaburzeń używania alkoholu i wybranych substancji psychoaktywnych.

Modele interakcyjne i systemowe funkcjonowania rodzin z problemem alkoholowym i jej członków. Charakterystyka pozycji (role) osób w rodzinie, przebieg i zamiana ról w rodzinnych grach transakcyjnych.

Standardy leczenia oraz wynikami badań nad skutecznością różnych modalności psychoterapii i farmakoterapii.

Współczesne programy leczenia osób uzależnionych od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych oraz członków ich rodzin.

Cele i modele leczenia ukierunkowane na ograniczenie szkód od modeli skierowanej na całkowitą abstynencję.

Nawroty – modele poznawczo-behawioralne i psychodynamiczne.

Style nawiązania kontaktu z pacjentem nadużywającym i uzależnionym od alkoholu oraz ustalenia kontraktu diagnostycznego i terapeutycznego.

Zasady komunikowania się i współpracy z innymi specjalistami w zakresie zdrowia psychicznego w postępowaniu diagnostycznym i ustalania programów leczenia. Zasady etyki zawodowej.

Nazwa zajęć: **Doradztwo personalne 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna problematykę i obszary praktycznej działalności związanej z doradztwem personalnym
2. zna kluczowe postawy człowieka wobec pracy oraz metody i narzędzia do ich diagnozy
3. zna ważną zjawiska organizacyjne (w tym kulturę organizacyjną, klimat oraz poczucie sprawiedliwości) oraz metody i narzędzia do ich diagnozy
4. zna kolejne etapy procesu diagnozy i interwencji organizacyjnej
5. zna założenia i źródła wiedzy wykorzystywane w podejściu praktyki opartej na faktach
6. zna zasady prowadzenia diagnozy i interwencji organizacyjnej zgodnie z podejściem praktyki opartej na dowodach

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się wiedzą z zakresu diagnozowania problemów organizacyjnych (stres, wypalenie, satysfakcja, zaangażowanie w pracę, konflikt w organizacji, procesy zmian strukturalnych i funkcjonalnych w organizacji)
2. wykorzystuje metody psychologicznego oddziaływania na jednostkę i środowisko pracy

3. umie przeprowadzić badania (pomiar) wybranych problemów organizacyjnych i prognozować zachowania ludzi w organizacjach
4. samodzielnie ocenia rzetelność i trafność narzędzi diagnozy organizacyjnej i dobiera je trafnie do badanego zagadnienia
5. formułuje cele interwencji dotyczącej stanowisk pracy i całego systemu organizacji, a także potrafi programować, projektować i ewaluować rozwiązania służące poprawie jakości środowiska pracy oraz zdrowia i funkcjonowania zawodowego pracowników
6. komunikuje wyniki diagnozy organizacyjnej w sposób zrozumiały i użyteczny dla osób funkcjonujących w badanej organizacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. postępuje etycznie w swojej działalności diagnostycznej, badawczej i publikacyjnej oraz w obszarze udzielania pomocy psychologicznej w organizacjach
2. rozumie potrzebę wykorzystywania podejścia opartego na dowodach oraz krytycznej oceny informacji i innych podstaw wykorzystywanych w doradztwie personalnym

Treści programowe dla zajęć:

Doradztwo personalne. Podstawy i problematyka.

Podejście oparte na dowodach. Wykorzystanie zweryfikowanych dowodów w procesie diagnozy i interwencji w organizacji.

Diagnoza organizacji. Ogólne podejścia, narzędzia oraz problematyka.

Kultura i klimat organizacyjny. Poczucie sprawiedliwości organizacyjnej. Podejścia oraz narzędzia diagnozy zjawisk organizacyjnych.

Zadowolenie z pracy, zaangażowanie w pracę, dobrostan i przywiązanie do organizacji. Podejścia i narzędzia diagnozy postaw wobec pracy.

Stres i wypalenie zawodowe, poczucie niepewności zatrudnienia, zachowania kontr-produktywne. Podejścia i narzędzia diagnozy negatywnych zjawisk i postaw wobec pracy.

Prowadzenie i komunikowanie wyników diagnozy organizacyjnej w oparciu o teorie i modele psychologii pracy i organizacji. Studia przypadków.

Proces diagnozy organizacyjnej. Omówienie etapów i praktycznych wyzwań.

Narzędzia diagnozy zadowolenia z pracy i dobrostanu zawodowego.

Narzędzia diagnozy zaangażowania w pracę i przywiązania do organizacji.

Narzędzia diagnozy stresu zawodowego i niepewności zatrudnienia.

Narzędzia diagnozy wypalenia zawodowego.

Projektowanie i adaptacja narzędzi diagnozy organizacyjnej.

Diagnoza zespołu pracowników. Praca projektowa w diagnozie organizacji.

Wielkość próby oraz dobór osób badanych w projektach diagnozy organizacyjnej.

Analiza, interpretacja i komunikowanie wyników diagnozy organizacyjnej. Wydawanie rekomendacji.

Interwencja organizacyjna. Od planu interwencji do działania i jego ewaluacji.

Zarządzanie zagrożeniami psychospołecznymi w organizacji – od diagnozy do planowania interwencji.

Dostarczanie zasobów indywidualnych, zespołowych, organizacyjnych oraz liderekich jako podstawa interwencji organizacyjnej.

Wspomaganie rozwoju kariery jako interwencja.

Umocnianie pracowników (empowerment). Metody i wykorzystanie w interwencji organizacyjnej.

Kształtowanie pracy jako narzędzia zwiększające i utrzymujące dobrostan zawodowy.

Nazwa zajęć: Język angielski specjalistyczny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi posługiwać się językiem ogólnym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz językiem specjalistycznym w stopniu umożliwiającym czytanie ze zrozumieniem literatury psychologicznej w języku angielskim;
2. potrafi wyjaśniać i właściwie stosować wybrane terminy fachowe z różnych dziedzin psychologii oraz zna ich polskie odpowiedniki;
3. potrafi czytać ze zrozumieniem anglojęzyczne teksty o charakterze akademickim i humanistycznym, w tym artykuły naukowe związane z psychologią oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
4. potrafi zrozumieć główne treści wykładów i innych wypowiedzi dotyczących zagadnień psychologicznych przedstawionych w formie audio lub wideo i wychwycić niezbędne szczegóły;
5. potrafi odnosić się do omawianych zagadnień, opisywać je, brać udział w dyskusji i wyrażać własne opinie na poruszane tematy;

6. potrafi napisać spójny, logiczny, poprawny gramatycznie i ortograficznie tekst (np. raport) dotyczący badań lub innych zagadnień związanych z psychologią, z uwzględnieniem słownictwa fachowego i odpowiedniego rejestru;

7. potrafi samodzielnie korzystać z anglojęzycznych źródeł informacji w celu poszerzenia wiedzy związanej z kierunkiem studiów oraz uświadamia sobie konieczność ciągłego doskonalenia kompetencji językowych.

Treści programowe dla zajęć:

Słownictwo ogólne oraz rejestr najczęściej stosowane w literaturze akademickiej i naukowej.

Wybrane słownictwo psychologiczne dotyczące takich tematów jak np.: różne dziedziny psychologii, budowa mózgu i jego funkcje, procesy myślowe i rozwiązywanie problemów, pamięć, inteligencja, teorie szczęścia i flow, zaburzenia odżywiania, stres i radzenie sobie ze stresem, wybrane teorie osobowości.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularnonaukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 2.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 2.

Tłumaczenie wybranych fragmentów artykułów z dziedziny psychologii; uwrażliwianie Studentów/ek na niektóre problemy związane z przekładem tekstów anglojęzycznych na język polski.

Analiza i dyskusja oparta o teksty naukowe i popularnonaukowe dotyczące tematyki określonej w treści 2.

Zasady redagowania wybranych form pisemnych (np. raportu z badań) w języku angielskim, z zastosowaniem słownictwa fachowego i odpowiedniego rejestru.

Nazwa zajęć: Seminarium magisterskie 3

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna administrację narzędzi wybranych do prowadzenia badań własnych i sposób interpretacji wyników

2. Rozumie etyczne uwarunkowania planowanych badań

3. Zna oprogramowania służące do statystycznej obróbki danych w projektowanych badaniach

w zakresie umiejętności:

1. Umie uzasadnić model badań własnych

2. Potrafi konceptualizować i operacjonalizować zmienne ujęte w modelu badań własnych

3. Umie dokonać psychometrycznej oceny wybranych narzędzi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów przyjąć krytykę promotora w zakresie procedury badań własnych

2. Wykazuje wrażliwość na etyczne aspekty projektowanych badań własnych

Treści programowe dla zajęć:

Model badań własnych w świetle literatury przedmiotu.

Operacjonalizacja zmiennych i zasady doboru narzędzi badawczych.

Konstrukcja wybranych narzędzi badawczych: zasady standaryzacji, obiektywizacji, normalizacji testu

Zasady planowania badań i ustalenia procedury badawczej

Zasady planowania badań i ustalenia procedury badawczej

Analiza kryteriów doboru do grupy badanej.

Nazwa zajęć: Praca empiryczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Jest przygotowany merytorycznie do samodzielnego prowadzenia badań empirycznych

2. Podejmuje próby praktycznego zastosowania zdobytej dotychczas na studiach wiedzy deklaratywnej z zakresu poszczególnych przedmiotów obowiązkowych (z bloku podstawowego)

3. Nabywa umiejętności pisania tekstów naukowych oraz przejrzystego prezentowania wyników przeprowadzonych badań zgodnie z przyjętymi standardami w psychologii

4. Dysponuje szerokim wachlarzem technik badawczych i analiz statystycznych

5. Przestrzega zasad etycznych w badaniach naukowych, jako psycholog-badacz

6. Potrafi sceptycznie czytać doniesienia naukowe

w zakresie umiejętności:

1. Jest przygotowany merytorycznie do samodzielnego prowadzenia badań empirycznych
2. Podejmuje próby praktycznego zastosowania zdobytej dotychczas na studiach wiedzy deklaratywnej z zakresu poszczególnych przedmiotów obligatoryjnych (z bloku podstawowego)
3. Nabywa umiejętności pisania tekstów naukowych oraz przejrzystego prezentowania wyników przeprowadzonych badań zgodnie z przyjętymi standardami w psychologii
4. Podejmuje pracę w zespole badawczym i bierze odpowiedzialność za swój wkład w pracę zespołu
5. Przestrzega zasad etycznych w badaniach naukowych, jako psycholog-badacz
6. Podejmuje samodzielną pracę z tekstem naukowym
7. Potrafi sceptycznie czytać doniesienia naukowe

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest przygotowany merytorycznie do samodzielnego prowadzenia badań empirycznych
2. Nabywa umiejętności pisania tekstów naukowych oraz przejrzystego prezentowania wyników przeprowadzonych badań zgodnie z przyjętymi standardami w psychologii
3. Podejmuje pracę w zespole badawczym i bierze odpowiedzialność za swój wkład w pracę zespołu
4. Przestrzega zasad etycznych w badaniach naukowych, jako psycholog-badacz
5. Podejmuje samodzielną pracę z tekstem naukowym
6. Potrafi sceptycznie czytać doniesienia naukowe

Treści programowe dla zajęć:

Etapy procesu badawczego w psychologii

Zasady poprawnego pisania wstępu teoretycznego tekstów naukowych, sceptyczna analiza doniesień naukowych

Reguły formułowania pytań badawczych i stawiania własnych hipotez

Problematyka projektowania i realizacji badań oryginalnych lub dokonywania replikacji

Operacjonalizacja zmiennych, dobór odpowiednich metod i opracowanie statystyczne zebranych danych

Zasady etyczne w postępowaniu naukowym

Zasady opracowywania raportów z badań empirycznych

Zasady sporządzania dokumentacji z badań

Nazwa zajęć: **Biologiczne podstawy zachowań**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Dysponuje wiedzą na temat budowy układu nerwowego i jego organizacji funkcjonalnej
2. Zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu neuronauki
3. Zna i rozumie podstawowe koncepcje organizacji funkcjonalnej układu nerwowego

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi powiązać rozwojowe zmiany w budowie i funkcjonowaniu układu nerwowego ze zmianami w zakresie funkcjonowania psychicznego
2. Potrafi wyjaśnić mózgowie podstawy wybranych nieprawidłowości w działaniu funkcji psychicznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy/a do komunikowania się ze specjalistami z różnych obszarów neuronauki
2. Jest gotowy/a do krytycznej lektury doniesień z badań neuronaukowych

Treści programowe dla zajęć:

Historyczne i współczesne poglądy na rolę układu nerwowego w interakcji organizm-środowisko

Budowa, funkcja i fizjologia tkanki nerwowej: podstawowe pojęcia morfologii tkanki nerwowej, główne piętra organizacji funkcjonowania układu nerwowego, neuron – budowa i typy komórek nerwowych, mechanizmy przewodzenia impulsów nerwowych

Anatomia układu nerwowego: topograficzny, czynnościowy i rozwojowy podział układu nerwowego, podstawowe pojęcia topografii mózgu i rdzenia kręgowego, inne elementy strukturalne układu nerwowego: tkanka gąbczasta, opony mózgowo-mięśniowe, komory mózgu i układ krwionośny, typy i rola dróg łączących poszczególne części mózgu

Metody badania układu nerwowego: charakterystyka, techniki uzyskiwania i przetwarzania danych, zastosowanie w badaniach klinicznych i naukowych następujących metod: tomografia komputerowa, strukturalny i funkcjonalny rezonans magnetyczny, elektroencefalografia i potencjały wywołane, pozytonowa tomografia emisyjna, angiografia i badanie przepływu krwi, magnetoencefalografia, przezczaszkowa stymulacja magnetyczna

Zmienność struktury układu nerwowego: zasada topobiologii w rozwoju układu nerwowego w ontogenezie i jej konsekwencje, etapy rozwoju układu nerwowego w ontogenezie, rozwój układu nerwowego a topografia mózgowia, plastyczność układu nerwowego – mechanizm i znaczenie
Mózgowe podstawy procesów psychicznych – zasady ogólne: podstawowa aktywność mózgowia w procesie widzenia, słyszenia, czucia, węchu i smaku, pojęcie systemu funkcjonalnego L. S. Wygotskiego i A. Łurii jako przewyższenie dualizmu psychofizycznego, problem lokalizacji funkcji, funkcji i objawu uszkodzenia okolicy mózgu, koncepcja bloków funkcjonalnych mózgu A. R. Łurii jako uniwersalny model czynności psychicznej, model gradientowej organizacji kory mózgowej E. Goldberga, teoria mikrogenetyczna J. Browna, rozwój systemów funkcjonalnych, koncepcja epigenetycznej G. Gottlieba, społeczna geneza organizacji systemów funkcjonalnych mózgu
Mózgowe podstawy spostrzegania: rozwój zmysłu czucia somatycznego, równowagi, węchu, smaku, słuchu i wzroku, dynamika osiągania dojrzałości przez poszczególne korowe analizatory zmysłowe a możliwości adaptacyjne człowieka, dynamika zmian w hierarchii struktur mózgowych a poziom rozwoju spostrzegania dowolnego

Mózgowe podstawy pamięci: lokalizacja mózgowia systemów pamięci, znaczenie procesów dojrzewania hipokampa i innych struktur anatomicznych układu nerwowego w rozwoju pamięci, neuronalne podstawy procesów uczenia

Mózgowe podstawy mowy: lokalizacja ośrodków mowy, różne systemy mowy i ich neuronalne podstawy, język a lateralizacja funkcji mózgu, mózgowia organizacja mowy w ujęciu dynamicznym

Mózgowe podstawy samokontroli: funkcje płatów czołowych a samokontrola, zróżnicowanie funkcjonalne płatów czołowych a składniki samokontroli, neuronalne mechanizmy procesów hamowania, mózgowia organizacja samokontroli w ujęciu dynamicznym

Rozwojowe zaburzenia w funkcjonowaniu układu nerwowego: neuronalne i środowiskowe uwarunkowania zaburzeń funkcji psychicznych, związek czasu, miejsca oraz rodzaju działającego czynnika patogennego z zakresem deficytów funkcji psychicznych, specyficzne trudności szkolne o charakterze dysleksji rozwojowej jako przykład zaburzenia neurorozwojowego z niespecyficznym zespołem objawów

Nazwa zajęć: **Psychologia kryminologiczna i kryminalistyczna 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi opisać i wyjaśnić przebieg procesów decyzyjnych u osób podejmujących decyzje w postępowaniu karnym
2. Potrafi opisać oddziaływania podejmowane wobec przestępców i ich efektywność
3. Potrafi opisać kontekst pracy psychologa w obszarze psychologii kryminalistycznej i rozumie jego znaczenie
4. Zna obszary pracy psychologa związane z przestępczością i rozumie ich specyfikę
5. Zna zasady stosowania niespecyficznego narzędzia a psychologicznych w obszarze psychologii kryminalistycznej
6. Potrafi wskazać obszary stosowania łączenia przestępstw (crime linkage) i profilowania kryminalnego i zastosować związane z tym techniki

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaplanować i przeprowadzić postępowanie diagnostyczne w odpowiedzi na pytania sądu i prokuratury
2. Potrafi zaplanować ocenę ryzyka recydywy i wybrać odpowiednie do tego narzędzia

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Uwzględni w swojej działalności specyfikę problemów etycznych związanych z psychologią kryminalistyczną i kryminologiczną

Treści programowe dla zajęć:

Mechanizmy podejmowania decyzji w postępowaniu karnym
Kary i inne środki stosowane wobec sprawców przestępstw oraz ich efektywność
Wpływ odbywania kary pozbawienia wolności na funkcjonowanie psychiczne człowieka
Psychologiczne aspekty pracy personelu więziennego
Model ryzyko – potrzeby – responsywność (RNR)
Teoretyczne podstawy oceny ryzyka recydywy
Resocjalizacja i terapia przestępców oraz ich efektywność
Związki psychologii z prawem
Specyfika postępowania karnego jako kontekst pracy psychologa
Psycholog jako biegły sądowy
Psycholog wspomagający wykrywanie przestępców

Zadania psychologa więziennego

Znaczenie etyki zawodowej dla psychologa pracującego w obszarach związanych z przestępczością
Stosowanie narzędzi niespecyficznych (powstałych w innych obszarach psychologii) w obszarze psychologii kryminalistycznej

Metody oceny ryzyka przemocy w dwóch perspektywach – czynników ryzyka i czynników ochronnych

Aktualna ocena ryzyka recydywy seksualnej

Profilowanie kryminalne

Procedura łączenia przestępstw

Nazwa zajęć: Metodologia badań psychologicznych i statystyka 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie, jaką rolę w badaniach psychologicznych pełni jej metodologia i potrafi określić, na czym polega specyfika tejże metodologii w stosunku do innych dyscyplin naukowych.
2. Potrafi odróżnić i omówić kolejne etapy procesu badawczego w psychologii.
3. Odróżnia podstawowe modele badań w psychologii (eksperymentalny, ex post facto i granie roli), potrafi je scharakteryzować i adekwatnie zastosować do zebranych danych.
4. Odróżnia próbę od populacji. Zna metody doboru osób badanych do próby i orientuje się w konsekwencjach wniosków o populacji wyprowadzanych na podstawie wyników uzyskanych przez próby osób badanych.
5. Zna właściwości rozkładu normalnego i potrafi je zastosować w praktyce. Umie zadać adekwatne pytania dotyczące zbioru wyników badań empirycznych i odpowiedzieć na nie stosując tablice dystrybuanty rozkładu normalnego.
6. Zna zasady obsługi pakietu statystycznego, właściwie dobiera i prawidłowo stosuje metody statystyczne służące opisowi zmiennych, badaniu siły związku między zmiennymi i tworzeniu modelu regresji.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zoperacjonalizować zmienną psychologiczną oraz umiejętnie i adekwatnie stawia pytania badawcze.
2. Umie dokonać opisu statystycznego zmiennych zmierzonych na różnych skalach pomiarowych. Umiejętnie dobiera wskaźniki opisowe i potrafi je interpretować.
3. Potrafi wybrać i umiejętnie zastosować metody statystyczne, które odpowiadają na pytania o siłę związku między zmiennymi. Umie krytycznie i refleksyjnie zinterpretować wyniki tych analiz.
4. Potrafi obsługiwać pakiet statystyczny IBM SPSS i umiejętnie wykorzystuje jego możliwości przy analizie danych empirycznych. Umie wybrać z wydruku i poprawnie zinterpretować potrzebne do analizy elementy.
5. Dysponuje kompetencjami w zakresie pisania raportu z badań empirycznych i komunikowania wniosków dotyczących wcześniej sformułowanych hipotez.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Zna i rozumie etyczne zasady, jakie powinny kierować postępowaniem psychologa wobec uczestników badania naukowego. Jest zorientowany w psychologicznym kontekście towarzyszącym interakcji „psycholog – osoba badana”.

Treści programowe dla zajęć:

Cechy charakterystyczne poznania naukowego w psychologii. Problem i hipoteza.

Model eksperymentalny: odmiana klasyczna (jedno-jednozmiennowa). Alternatywne wobec eksperymentalnego modele badań: ex post facto i granie roli.

Model korelacyjny –jednozmiennowy.

Dobór próby z populacji.

Interakcja – „badacz – osoba badana” – kontekst psychologiczny i etyczny.

Zmienne, pomiar w psychologii i opis statystyczny zmiennych.

Rozkłady zmiennych losowych. Rozkład normalny.

Badanie siły związku między parą zmiennych – współczynniki korelacji.

Badanie siły związku między większą liczbą zmiennych niż dwie - analiza regresji liniowej.

Zasady (standardy) tworzenia raportu z badań empirycznych.

Nazwa zajęć: Psychologia edukacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę potrzeb edukacyjnych w poszczególnych okresach rozwoju człowieka.

2. Zna i rozumie wrodzone i kulturowe mechanizmy uczenia się w różnych formach uczenia się człowieka
3. Rozumie rolę uczenia się i nauczania w rozwoju
4. Zna i rozumie znaczenie mózgowych podstaw uczenia się
5. Zna i rozumie sens nauczania jako narzędzia socjalizacji funkcji psychicznych i warunki efektywności socjalizacji uczenia się
6. Zna i rozumie znaczenie procesu komunikacji dla procesu edukacji
7. Zna i rozumie zależności między genetycznymi uwarunkowaniami cech a oddziaływaniami edukacyjnymi
8. Rozumie znaczenie procesów edukacyjnych we wspieraniu rozwoju psychoseksualnego człowieka
9. Zna i rozumie cykle ekologiczne w rozwoju i ich znaczenie dla procesu nauczania i wychowania
10. Zna i rozumie znaczenie czasu i przestrzeni w nauczaniu i wychowaniu
11. Zna i rozumie zasady tworzenia scenariusza zajęć warsztatowych w obszarze psychoedukacji
12. Zna sposoby optymalizowania pozytywnych efektów interakcji edukacyjnej w świetle poznanych koncepcji
13. Zna i rozumie specyfikę badania psychologicznego z udziałem dzieci i adolescentów
14. Zna teoretyczne podstawy konstrukcji poznanych w trakcie zajęć metod badania psychologicznego dla potrzeb edukacji oraz ich właściwości psychometryczne
15. Zna zasady konstrukcji eksperymentu psychologicznego jako metody diagnozy indywidualnej, potrafi wskazać podobieństwa i różnice między eksperymentem psychologicznym a eksperymentalną i testową procedurą badania
16. Ma wiedzę dotyczącą organizacji, struktury i funkcjonowania przedszkola, szkoły podstawowej i szkoły ponadpodstawowej.
17. Zna i rozumie organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły podstawowej i ponadpodstawowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego
18. Zna i rozumie specyfikę w obszarze pomocy psychologiczno-pedagogicznej: zadania psychologa i pedagoga i ich realizacja, współpraca pedagoga i psychologa z nauczycielami, specyfika trudności dydaktycznych i wychowawczych w przedszkolu, szkole podstawowej/ponadpodstawowej
19. Zna i analizuje akty prawne dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy nauczyciela. Zna zasady odpowiedzialności opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów.
20. Posiada wiedzę na temat zasad BHP oraz zagrożeń w przedszkolu oraz szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) w tym zagadnienia związane ergonomią zawodu nauczyciela.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować wiedzę psychologiczną w działaniach dydaktyczno-wychowawczych
2. Potrafi scharakteryzować czynniki istotne dla przebiegu interakcji edukacyjnej w różnych koncepcjach, przeprowadzić analizę wymiarów dopasowania oferty edukacyjnej do potrzeb adresata.
3. Potrafi zidentyfikować bariery i kompetencje komunikacyjne ważne w relacji uczeń – nauczyciel
4. Potrafi opracować scenariusz zajęć warsztatowych w obszarze psychoedukacji
5. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli w przedszkolu, szkole podstawowej i ponadpodstawowej.
6. Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk oraz nauczycieli akademickich sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.
7. Potrafi trafnie ocenić przyczynę zaistniałych sytuacji niebezpiecznych, rozpoznać potrzebę udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej dzieciom i młodzieży. Potrafi udzielić pierwszej pomocy uczniom.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podjęcia refleksji nad wyznacznikami sytuacji edukacyjnej wspomagającymi rozwój ucznia i nauczyciela; problematyką rozwoju dziecka w kontekście edukacji oraz metodami zastosowania wiedzy psychologicznej w działaniach dydaktyczno-wychowawczych
2. Jest gotów do współpracy z nauczycielami, pedagogiem i innymi specjalistami w obszarze pomocy psychologiczno-pedagogicznej
3. Jest uwrażliwiony na kwestie etyczne w działalności diagnostycznej, w szczególności związane z badaniem dzieci i młodzieży oraz etyczne postępowanie w obszarze udzielania pomocy psychologicznej.

Treści programowe dla zajęć:

Potrzeby edukacyjne w poszczególnych okresach rozwoju człowieka, specyfika nauczania i uczenia się w kolejnych fazach rozwoju od dzieciństwa do dorosłości

gotowość do przyjęcia oferty edukacyjnej; wspieranie procesu nauczania-uczenia się uczniów w oparciu o wiedzę w zakresie prawidłowości i metod efektywnego uczenia się.

dopasowanie oferty edukacyjnej do potrzeb adresata, indywidualizacja procesu uczenia się; wspieranie nauczycieli w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych; wspomaganie nauczycieli i rodziców/opiekunów w rozwiązywaniu problemów wychowawczych oraz wspieraniu wszechstronnego rozwoju uczniów

źródła potencjałów w procesie uczenia się i nauczania; genetyka a edukacja; chronobiologia; neuronauka a edukacja; podejście ekologiczne a edukacja; rozwój seksualny a edukacja

źródła trudności w procesie uczenia się i nauczania; genetyka a edukacja; chronobiologia; neuronauka a edukacja; podejście ekologiczne a edukacja; rozwój seksualny a edukacja

Porozumienie się bez przemocy (NVC Nonviolent Communication) Marshalla Rosenberga

Osobowościowe i społeczne uwarunkowania zachowania się w sytuacji edukacyjnej; teoria komunikacji a sytuacja edukacyjna

Obszary i metody badania dla potrzeb edukacji - metody badania inteligencji, metody badania rozwoju emocjonalnego i społecznego, standardowe metody badania lateralizacji oraz podstawowych funkcji psychicznych

Zasady konstrukcji eksperymentu psychologicznego jako metody diagnozy indywidualnej

Umiejętności wychowawcze wg T. Gordona

Organizacja placówek edukacyjnych: ich struktura, cele i zadania

Organizacja i formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej w poznawanych placówkach oraz współpracy z rodzicami; organizacja wsparcia dzieci/uczniów w przedszkolach, szkołach i innych placówkach systemu oświaty, zasady projektowania, koordynacji, realizacji oraz ewaluacji działań pomocowych; rola psychoedukacji, zasady udzielania porad psychologicznych, wspomaganie rodziców lub opiekunów w działaniach wychowawczych oraz wspierania rozwoju dzieci i młodzieży, zasady prowadzenia warsztatów dla uczniów, nauczycieli i rodziców lub opiekunów, działania na rzecz popularyzacji wiedzy psychologicznej

Regulacje prawne dotyczące bhp w przedszkolu, szkole (podstawowej i ponadpodstawowej). Zasady bezpieczeństwa i rozpoznawanie zagrożeń

podczas zajęć w szkole (w tym lekcji wychowania fizycznego), szkolnych grupowych wyjść uczniowskich, wycieczek szkolnych.

Wypadki i sytuacje zagrożenia bezpieczeństwa uczniów w szkole, procedury postępowania. Udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej w

sytuacjach nagłego zagrożenia zdrowotnego dzieci i młodzieży.

Nazwa zajęć: Diagnostyka psychologiczna: podstawowe kompetencje

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje podstawowe pojęcia związane z diagnozą psychologiczną; omawia kroki i etapy procesu diagnozowania; rozumie ujęcie procesu diagnostycznego jako relacji międzyosobowej zachodzącej w określonym czasie i kontekście
2. zna specyfikę podstawowych metod diagnostycznych, potrafi wskazać ich możliwości i ograniczenia oraz źródła potencjalnych błędów; zna kryteria rozpoznawania wartości podstawowych metod diagnostycznych pod kątem jakości psychometrycznej i diagnostycznej oraz zakresu stosowania
3. ma świadomość problemów etycznych związanych z procesem diagnozy
4. zna zasady konstruowania opinii psychologicznych (orzeczeń)
5. rozumie związek pomiędzy diagnozą a interwencją

w zakresie umiejętności:

1. potrafi nawiązać kontakt, motywować oraz efektywnie współpracować z osobami badanymi (na podstawowym poziomie)
2. potrafi sformułować problem, postawić hipotezy diagnostyczne oraz dobrać odpowiednie metody do weryfikacji hipotez; zaplanować przebieg procesu diagnostycznego; dobrać narzędzia diagnostyczne odpowiednie do celu diagnozy i stosownie do okoliczności
3. potrafi samodzielnie przeprowadzić badanie za pomocą wywiadu, kwestionariuszy, wybranych technik projekcyjnych
4. potrafi interpretować dane uzyskane za pomocą wybranych narzędzi diagnostycznych, w świetle teorii
5. umie sporządzić raport z przeprowadzonego badania diagnostycznego
6. potrafi integrować dane uzyskane za pomocą różnych metod diagnostycznych

7. potrafi adekwatnie komunikować wyniki badania odnośnie do problemu klienta i celu badania; dostarczać zrozumiałych i użytecznych informacji zwrotnych

8. zna możliwe źródła błędów popełnianych w procesie decyzji diagnostycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje wrażliwość na kwestie etyczne związane z procesem diagnozowania

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza psychologiczna - podstawowe pojęcia; specyfika wyjaśnień psychologicznych; rodzaje diagnoz psychologicznych

Faza prediagnostyczna; społeczna rola diagnosty; problem psychologiczny a proces diagnozowania

Faza badania i wstępnych decyzji; problem psychologiczny a proces diagnozowania

Źródła danych diagnostycznych wg Cattela; model Bartona; model Fiske'go; charakterystyka wskaźników diagnostycznych

Faza opisywania i interpretacji (wyjaśniania); dane symptomatologiczne i etiologiczne; metody analizy znaczeń (interpretacji klinicznej)

Prognozowanie diagnostyczne; przewidywania operacyjne; zalecenia prakseologiczne; interwencja i jej formy

Specyfika pomiaru w psychologii

Źródła znaczeń danych diagnostycznych – dane jako próbki, korelaty, symbole

Test psychologiczny; definicja sytuacji diagnostycznej (testowej); pojęcie normy i normalności; adaptacja kulturowa metod diagnostycznych

Rodzaje wyjaśnień; analiza treści

Obserwacja psychologiczna

Rozmowa psychologiczna/wywiad

Badanie technikami kwestionariuszowymi

Badanie procesów poznawczych

Badanie technikami projekcyjnymi

Diagnozowanie jako sytuacja komunikacyjna; funkcje komunikowania

Diagnozowani jako sytuacja społeczna

Wybrane problemy selekcji; selekcja a modyfikacja; reguły decyzyjne

Wykorzystywanie komputerów w diagnozowaniu

Efektywność procedur diagnostycznych

Orzeczenia i opinie psychologiczne

Rola reguł heurystycznych w procesie diagnozowania

Uwarunkowania procesu (strategii) diagnozowania

Integrowanie danych diagnostycznych

Komunikowanie rezultatów diagnozy

Nazwa zajęć: **Podstawy filozofii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Wymienia i scharakteryzuje podstawowe problemy i zagadnienia filozoficzne.

2. Porównuje rozwiązania oferowane przez stanowiska filozoficzne.

w zakresie umiejętności:

1. Identyfikuje problemy filozoficzne leżące u podstaw zagadnień poruszanych przez psychologię.

2. Krytycznie ocenia rozwiązania oferowane przez stanowiska filozoficzne.

3. Dbą o precyzję formułowanych wypowiedzi.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest świadomy konieczności dbania o precyzję formułowanych wypowiedzi.

Treści programowe dla zajęć:

Filozofia wśród innych dyscyplin dociekań intelektualnych

Spór o uniwersalia jako przykład zagadnienia filozoficznego

Zagadnienie prawdy i pojęcie wiedzy

Zagadnienia źródła poznania: empiryzm genetyczny i natywizm

Zagadnienia źródła poznania: empiryzm metodologiczny i aprioryzm

Irracjonalizm i antyirracjonalizm

Zagadnienia granic poznania

Wprowadzenie do zagadnień metafizyki. Idealizm i realizm w metafizyce

Kształtowanie się naukowego obrazu świata: starożytność, średniowiecze i czasy nowożytne

Monizm i dualizm

Zagadnienie umysłu i ciała (mind-body problem)

Nazwa zajęć: **Osobowość**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. dysponuje wiedzą na temat podstawowych kierunków i teorii osobowości oraz kategorii osobowościowych stosowanych w opisie i wyjaśnianiu zachowań
2. wie, na czym polegają podstawowe kontrowersje (problemy) wokół osobowości oraz zna ich rozwiązania teoretyczne
3. rozumie specyfikę prowadzenia badań w obszarze osobowości oraz uwarunkowania stosowanych metod badania osobowości
4. rozpoznaje możliwe zastosowania praktyczne dorobku psychologii osobowości

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dokonać oceny możliwości i ograniczeń poznawczych, metodologicznych i aplikacyjnych różnych ujęć osobowości
2. potrafi refleksyjnie i krytycznie posługiwać się koncepcjami o różnym rodowodzie teoretycznym i ich kluczowymi kategoriami
3. potrafi rozpoznać wskaźniki wybranych kategorii teoretycznych oraz zastosować w tym celu odpowiednie metody psychologiczne
4. potrafi stosować poznane teorie osobowości w opisie, wyjaśnianiu i prognozowaniu zachowania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dopuszcza różnorodność i alternatywne możliwości interpretacji określonych zjawisk i zachowania osoby na gruncie odmiennych teorii
2. dostrzega znaczenie wiedzy z zakresu psychologii osobowości w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych
3. ma gotowość do podejmowania dyskusji, uzasadniając teoretycznie własne hipotezy dotyczące osobowościowych mechanizmów zachowania
4. zdaje sobie sprawę z ograniczeń i względności dostępu do poznania osobowości oraz uznaje złożoność determinant funkcjonowania człowieka

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika nauki o osobowości: przedmiot, podstawowe pojęcia oraz podejścia teoretyczne i badawcze. Główne dylematy teorii osobowości: spór o podmiotowe i pozapodmiotowe źródła zachowania; problem stałości i zmienności osobowości; kwestia świadomych i nieświadomych determinant zachowania.

Teoria osobowości w praktyce psychologicznej i badaniach naukowych.

Psychodynamiczne podejście do osobowości.

Humanistyczne podejście do osobowości.

Egzystencjalne podejście do osobowości.

Uczeniowe podejście do osobowości.

Społeczno-poznawcze podejście do osobowości.

Cechowe podejście do osobowości.

Narracyjne i dialogowe podejście do osobowości.

Perspektywa integracji wiedzy o osobowości: bio-psycho-społeczne podejście.

Problematyka Ja i tożsamości.

Zmienność, złożoność, integracja w obszarze osobowości.

Wielopoziomowość struktury osobowości i opisu kategorii osobowościowych.

Język teorii w opisie i wyjaśnianiu zachowania.

Nazwa zajęć: **Seksuologia kliniczna 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wie, jakie czynniki determinują jakość relacji diagnostycznej i pomocowej między psychologiem-seksuologiem a osobą zgłaszającą trudność seksualną
2. zna strategie i metody diagnozy i pomocy osobom zgłaszającym trudności seksualne

w zakresie umiejętności:

1. potrafi stosować świadomie wybrane ujęcia teoretyczne do analizy trudności seksualnych zgłaszanych przez dzieci, młodzież i dorosłych
2. potrafi przeprowadzić postępowanie diagnostyczne z udziałem osoby zgłaszającej trudności dotyczącej seksualności

3. potrafi projektować oddziaływania edukacyjne i terapeutyczne w obszarze funkcjonowania psychoseksualnego człowieka

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/a do identyfikacji zagrożeń dla zdrowia psychoseksualnego i udzielania wsparcia zróżnicowanym osobom zgłaszającym przeżywane trudności
2. jest gotów/a do refleksji na temat własnych preferencji i ograniczeń w zakresie podejmowania pracy w obszarze seksuologii

Treści programowe dla zajęć:

Metody diagnozy funkcjonowania psychoseksualnego

Specyfika procesu diagnozowania trudności seksualnych w wybranych kontekstach (diagnoza funkcjonowania osoby w różnych fazach rozwoju, diagnoza na użytek pomocy / opiniodawstwo sądowe)

Współczesne kontrowersje wokół diagnozy i interwencji w przypadku funkcjonowania psychoseksualnego

Metody interwencji w zakresie funkcjonowania psychoseksualnego

Konsekwencje podjęcia interwencji w obszarze seksualności człowieka

Specyficzne formy interwencji seksuologicznych (praca z pacjentami nieletnimi, interwencje środowiskowe, interwencje w kryzysie, pomoc w warunkach systemu penitencyjnego, pomoc on-line)

Kontrakt w pracy psychologa - seksuologa

Etyka zawodu seksuologa

Specyfika kontaktu seksuolog – pacjent z problemem seksuologicznym

Nazwa zajęć: **Psychologia społeczna 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę na temat podstawowych motywów społecznych, trafnie rozpoznaje przyczyny tworzenia przez ludzi grup społecznych.
2. Charakteryzuje pojęcia i procesy opisujące grupę, jej dynamikę i strukturę, komunikowanie się członków grupy i podejmowanie przez nich decyzji.
3. Zna rodzaje i techniki wpływu społecznego, rozumie różnice między konformizmem, uległością i naśladownictwem w sytuacjach społecznych, charakteryzuje związki osobowości ze skłonnością do manipulacji.
4. Charakteryzuje eksperyment terenowy jako metodę badania wpływu społecznego oraz zachowań ludzi w naturalnym środowisku, rozumie dylematy etyczne i metodologiczne związane z badaniami terenowymi.
5. Zna teorie zachowań prospołecznych i czynniki wpływające na skłonność ludzi do pomagania innym.
6. Zna teorie zachowań agresywnych, różnicuje pojęcia: agresywność, zachowanie agresywne, przemoc, zachowanie przymuszające.
7. Zna pojęcie konfliktu społecznego w ujęciu klasycznym i współczesnym, rozpoznaje źródła konfliktów społecznych, opisuje rodzaje dylematów społecznych, charakteryzuje adaptacyjne oraz nieadaptacyjne postawy oraz wzorce komunikacji w sytuacji konfliktowej.
8. Zna teorie i wyznaczniki atrakcyjności interpersonalnej, opisuje trójskładnikową teorię miłości i dynamikę związku miłosnego.
9. Zna modele, style władzy i przywództwa oraz typy i cechy przywódcy.

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje i ocenia procesy psychologiczne i społeczne w odniesieniu do konkretnych współczesnych i historycznych przykładów zachowań w sytuacjach społecznych.
2. Rozpoznaje techniki wpływu społecznego i wie jak bronić się przed nimi, konstruuje skuteczny komunikat perswazyjny.
3. Diagnozuje strukturę socjometryczną grupy, sporządza socjogram.
4. Potrafi w ramach znanych teorii opisać czynniki nasilające agresję oraz nakreślić interwencje redukujące agresję przeznaczone dla jednostek i grup społecznych.
5. Potrafi dobrać styl kierowania do sytuacji społecznej lub właściwości grupy społecznej.
6. Planuje, przygotowuje i przeprowadza działanie projektowe.
7. Prezentuje w formie publicznego wystąpienia efekty swojej pracy.
8. Współpracuje w grupie i w zespole w trakcie realizacji zadań.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Podejmuje refleksję i dyskusję związaną z etycznymi i metodologicznymi aspektami roli uczestnika i badacza procesów społecznych w warunkach eksperymentu terenowego.
2. Krytycznie analizuje teksty naukowe, przejawia gotowość do samodzielnego pogłębiania wiedzy z zakresu wpływu społecznego i funkcjonowania w grupach społecznych.
3. Przejawia wrażliwość na etyczny aspekt wpływu społecznego i jest zorientowany/zorientowana na interwencje, których celem jest pozytywna zmiana społeczna.
4. Przejawia wrażliwość na negatywne konsekwencje agresji w życiu społecznym i gotowość do podjęcia interwencji.
5. Przejawia zdolność do podjęcia roli negocjatora i mediatora w sytuacji konfliktu społecznego.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe motywacje społeczne: przynależność społeczna, sprawczość i kontrola, poznanie społeczne, status społeczny, samoocena, porównania społeczne.

Natura i dynamika grupy, normy i role grupowe, procesy grupowe, myślenie grupowe, metody analizy struktury grupy: technika socjometryczna, społeczna pracowitość a próżniactwo społeczne.

Rozwój grupy i procesy socjalizacji grupowej, modele rozwoju grupy.

Narcyzm kolektywny a obraz własnej grupy; narcyzm grupowy a radykalizacja grupy, wrogość wobec grup obcych i przemoc polityczna.

Podstawy komunikowania się w małych grupach; modele grupowego podejmowania decyzji.

Bezpośredni i pośredni wpływ społeczny, minimalny wpływ społeczny. Mechanizmy prowadzące do konformizmu. Sytuacyjne wyznaczniki podatności na wpływ społeczny. Znaczenie konformizmu w zachowaniach społecznych. Negatywne konsekwencje: zjawisko niewiedzy wielu, kumulacja ignorancji, efekt Wertera.

Eksperyment terenowy jako metoda badania wpływu społecznego. Eksperyment terenowy a inne metody badawcze. Badanie zachowań ludzi w naturalnym środowisku oraz w laboratorium (zalety i wady). Aspekty etyczne terenowych badań eksperymentalnych.

Techniki wpływu bazujące na automatycznych wzorcach reakcji. Techniki sekwencyjne. Przeżywane emocje, dynamika interakcji a podatność na wpływ społeczny. Zaangażowanie w dialog oraz forma komunikatu a podatność na wpływ społeczny.

Osobowość a manipulacja: ciemna triada osobowości - makiawelizm, psychopatia, narcyzm. Osobowość makiawelisty i jego relacje z ludźmi.

Obrona przed wpływem społecznym i manipulacją. Rozpoznawanie manipulacji w sytuacjach codziennych. Techniki radzenia sobie z manipulacjami.

Komunikacja perswazyjna jako rodzaj wpływu społecznego, strategie wpływu wykorzystywane w reklamie. Pojęcie grupy docelowej komunikatu perswazyjnego.

Teorie i wyznaczniki pomocności, relacje pomiędzy biorcą a dawcą pomocy, metody zwiększania prospołeczności.

Definicja i rodzaje agresji interpersonalnej. Teorie agresji, sposoby redukcji i kontroli agresji. Zachowania agresywne a subkultury młodzieżowe.

Konflikt i współpraca międzygrupowa, rodzaje współzależności. Źródła konfliktu; dynamika i konsekwencje konfliktu w organizacji; kierowanie sytuacją konfliktową w organizacji; dylematy społeczne.

Sposoby rozwiązywania konfliktów - negocjacje, mediacje, arbitraż. Typologia reakcji na konflikt, komunikacja w sytuacji konfliktowej, style negocjowania.

Teorie i wyznaczniki atrakcyjności interpersonalnej; trójskładnikowa teoria miłości, dynamika bliskiego związku.

Paradygmaty i style przywództwa. Modele władzy, cechy i typy przywódcy. Jak władza wpływa na ludzi? Style kierowania grupami. Lider charyzmatyczny.

Nazwa zajęć: Psychologia pracy i organizacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i wyjaśnia wpływ różnorodnych czynników indywidualnych i organizacyjnych na psychologiczne funkcjonowanie człowieka w organizacji
2. posługuje się wiedzą z zakresu diagnozowania problemów organizacyjnych (stres, wypalenie, satysfakcja, zaangażowanie w pracę, lojalność, kultura organizacyjna, konflikt w organizacji)
3. zna metody psychologicznego oddziaływania na jednostkę i środowisko pracy
4. posiada wiedzę na temat adaptacyjnego i dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka w różnych kontekstach i warunkach społecznych środowiska pracy
5. zna i wyjaśnia psychologiczne aspekty zmian w organizacjach

6. wykazuje się wiedzą z zakresu psychologii organizacji i zarządzania, umożliwiającą efektywną komunikację ze specjalistami z tej dziedziny i współdziałanie w ramach zespołów interdyscyplinarnych
7. zna i potrafi omówić różnice w funkcjonowaniu zespołów pracowniczych pracujących wspólnie, hybrydowo i zdalnie

w zakresie umiejętności:

1. umie przeprowadzić badania (pomiar) wybranych problemów organizacyjnych i prognozować zachowania ludzi w organizacjach
2. potrafi programować, projektować i ewaluować rozwiązania służące poprawie jakości środowiska pracy oraz zdrowia i funkcjonowania zawodowego pracowników
3. postępuje etycznie w swojej działalności diagnostycznej, badawczej i publikacyjnej oraz w obszarze udzielania pomocy psychologicznej w organizacjach
4. identyfikuje zastosowanie psychologii w obszarze działań diagnostycznych i pomocowych w pracy z zespołami pracowniczymi
5. rozwiązuje problemy związane z pracą zespołów pracowniczych w oparciu o rzetelną wiedzę z badań psychologicznych
6. umie wyszukiwać informacje z zakresu psychologii pracy i organizacji z literatury, baz danych i innych źródeł, z wykorzystaniem Internetu, ze świadomością działających w nim mechanizmów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa/gotowy do współpracy w zespołach interdyscyplinarnych realizujących działania na rzecz grup i organizacji
2. jest gotowa/gotowy do przyjmowania informacji zwrotnych na swój temat, analizy własnych ograniczeń i kompetencji oraz do planowania na tej podstawie rozwoju zawodowego
3. jest gotowy pracować jako psycholog pracy i organizacji pod presją czasu i stresu

Treści programowe dla zajęć:

Polityka personalna w organizacji a teorie zarządzania

Przywództwo - rozwój koncepcji, współczesne zjawiska, praktyczne zastosowania teorii i doświadczeń organizacji

Typy i rodzaje organizacji a sposób ich funkcjonowania oraz konsekwencje dla Zarządzania Zasobami Ludzkimi

Aktualne trendy i zjawiska widoczne na rynku pracy a ewolucja podejścia do zarządzania zasobami ludzkimi w organizacji - wyzwania dla polityki personalnej wynikające z sytuacji na rynku pracy i prognozowanych zmian w strukturze, formach i rodzajach zatrudnienia.

Zarządzanie zmianą w organizacji – zjawiska i dynamika procesów a psychospołeczne aspekty zmiany w organizacji

Kultura organizacyjna, jej przejawy, znaczenie i kształtowanie w organizacjach. Pomiar kultur organizacyjnych. Klimat organizacji a jej kultura.

Rywalizacja, konflikt i kryzys w organizacji. Diagnozowanie konfliktu w organizacji.

Praca a zdrowie. Stres zawodowy a zdrowie pracowników. Wypalenie zawodowe - diagnozowanie zjawisk organizacyjnych

Zarządzanie zagrożeniami psychospołecznymi w organizacji

Podstawy pracy z zespołami pracowniczymi. Czynniki definiujące zespół (cel, współzależność, wymiana doświadczeń)

Wykorzystanie badań i teorii grup społecznych w rozwiązywaniu problemów formowania się zespołów pracowniczych.

Zespoły współlokalizowane, hybrydowe i zdalne

Podejście w praktyce opartej na dowodach w pracy z zespołami pracowniczymi. Normy zespołowe i konflikty

Przywództwo w zespołach pracowniczych

Weryfikacja mitów dot. grup społecznych. Etapy rozwoju grupy i role zespołowe

Efektywność zespołów i typy zadań zespołowych

Podejmowanie decyzji w zespołach pracowniczych

Studia przypadku. Zwiększanie dobrostanu i efektywności członków i członkiń zespołów

Nazwa zajęć: **Język angielski B21**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować stanowisko własne oraz innych osób dotyczące tematów związanych ze swoim otoczeniem oraz ogólnoakademickich;

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treści wybierając niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym;
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności swobodnego posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: okresy warunkowe typu 1,2,3 oraz mieszane; struktury gramatyczne: wish, get used to/used to, past modals, formy bezokolicznikowe i imiesłowowe, strona bierna, następstwo czasów, zdania celu, porównania, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: ekstremalne sytuacje, refleksja na temat planów życiowych, terapeutyczna funkcja muzyki, higiena snu, komunikacja niewerbalna, system sprawiedliwości, przestępstwa internetowe, świat mediów i e-mediów, problematyka biznesu i ekonomii, reklamy, nowoczesne miasta, wystąpienia publiczne, problemy współczesnej nauki, tematyka science fiction oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularnonaukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Psychologia - moduł przygotowania pedagogicznego

Nazwa zajęć: **Ponadprogramowe ćwiczenia terenowe w placówkach systemu oświaty**
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Zna zasady doboru i stosowania metod diagnozowania gotowości edukacyjnej
2. Zna zadania i organizację placówki oświatowej

w zakresie umiejętności:

1. Umie skonstruować program zmian w środowisku uczenia się z uwzględnieniem specyficznych potrzeb edukacyjnych jednostki
2. Umie zastosować wybrane metody diagnozy i interwencji psychologicznej w placówkach oświatowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa/ów do współpracy z innymi specjalistami pracującymi w placówce oświatowej w zakresie postępowania diagnostycznego oraz planowania i wdrażania modyfikacji środowiska uczenia

Treści programowe dla zajęć:

Analiza przypadków na podstawie dokumentacji psychologiczno-pedagogicznej

Konstruowanie eksperymentalnych prób diagnostycznych w celu uzupełnienia informacji o zakresie gotowości edukacyjnej

Badanie gotowości edukacyjnej

Formułowanie wniosków diagnostycznych dotyczących specyficznych potrzeb edukacyjnych z uwzględnieniem specyfiki wymagań na danym etapie uczenia się

Formułowanie zaleceń do pracy usprawniającej funkcjonowanie psychiczne oraz do zmian w fizycznym i społecznym środowisku uczenia się

Analiza własnych doświadczeń z ćwiczeń terenowych

Zadania i organizacja placówki oświatowej

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do psychologii edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Rozpoznaje i definiuje główne elementy składowe procesu edukacji
2. Zna i rozumie założenia głównych modeli edukacji
3. Zna czynniki wpływające na przebieg procesu edukacji
4. Zna i rozumie główne założenia i pojęcia kulturowo-historycznej teorii Lwa S. Wygotskiego
5. Zna cechy i kolejność pojawiania się typowych środowisk edukacyjnych w cyklu życia człowieka

w zakresie umiejętności:

1. Umie zidentyfikować główne założenia wybranych systemów edukacji
2. Potrafi wyjaśnić konsekwencje stosowania odmiennych modeli edukacji
3. Umie zidentyfikować czynniki wpływające na przebieg procesu edukacji oraz oszacować zakres ich działania

4. Potrafi wskazać źródła indywidualnego zróżnicowania przebiegu procesów edukacji wykorzystując główne założenia i pojęcia kulturowo-historycznej teorii Lwa S. Wygotskiego
5. Potrafi dokonać analizy i oceny jakości typowych środowisk edukacyjnych w cyklu życia człowieka
6. Umie ocenić potencjalny zakres wpływu zachowania własnego i innych ludzi na jakość prowadzonego procesu edukacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wykazuje się dociekliwością i uważnością w rozpoznawaniu wszystkich potencjalnych źródeł problemów edukacyjnych osoby w roli ucznia
2. Jest otwarty/a na wprowadzanie innowacyjnych metod oddziaływania na środowiska edukacyjne
3. Jest wrażliwy/a na potrzeby, zasoby i ograniczenia osoby w roli ucznia

Treści programowe dla zajęć:

Teoretyczne modele procesu edukacji
Rola osób znaczących w procesie socjalizacji i edukacji
Zmienność środowiska socjalizacyjnego i edukacyjnego w kolejnych okresach życia człowieka
Edukacja jako interwencja bezpośrednia i pośrednia
Ideologia edukacji a interakcja edukacyjna – przedmiotowa i podmiotowa
Dopasowanie oferty edukacyjnej do potrzeb adresata
Historyczno-kulturowa koncepcja zmian rozwojowych i wychowawczych

Nazwa zajęć: **Organizacja środowiska uczenia się a specyficzne problemy uczenia się - ćwiczenia terenowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna zasady doboru i stosowania metod diagnozowania gotowości edukacyjnej
2. Zna zadania i organizację placówki oświatowej

w zakresie umiejętności:

1. Umie skonstruować program zmian w środowisku uczenia się z uwzględnieniem specyficznych potrzeb edukacyjnych jednostki
2. Umie zastosować wybrane metody diagnozy i interwencji psychologicznej w placówkach oświatowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa/ów do współpracy z innymi specjalistami pracującymi w placówce oświatowej w zakresie postępowania diagnostycznego oraz planowania i wdrażania modyfikacji środowiska uczenia

Treści programowe dla zajęć:

Analiza przypadków na podstawie dokumentacji psychologiczno-pedagogicznej
Konstruowanie eksperymentalnych prób diagnostycznych w celu uzupełnienia informacji o zakresie gotowości edukacyjnej
Badanie gotowości edukacyjnej
Formułowanie wniosków diagnostycznych dotyczących specyficznych potrzeb edukacyjnych z uwzględnieniem specyfiki wymagań na danym etapie uczenia się
Formułowanie zaleceń do pracy usprawniającej funkcjonowanie psychiczne oraz do zmian w fizycznym i społecznym środowisku uczenia się
Analiza własnych doświadczeń z ćwiczeń terenowych
Zadania i organizacja placówki oświatowej

Nazwa zajęć: **Psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozróżnia poznawcze i empiryczne zadania realizowane przez przedstawicieli psychologii rozwoju człowieka.
2. Posiada wiedzę na temat ewolucji poglądów dotyczących rozwoju człowieka.
3. Zna podstawowe mechanizmy i prawidłowości rozwoju człowieka.
4. Rozumie epigenetyczne podejście do rozwoju człowieka i poszczególnych zjawisk psychicznych w ciągu życia.
5. Identyfikuje czynniki rozwoju człowieka.
6. Zna zasadnicze modele ujmowania rozwoju oraz teorie i koncepcje przebiegu zmian w dzieciństwie, dorastaniu i dorosłości.
7. Posiada wiedzę na temat rozwoju poszczególnych funkcji psychicznych, okresów i okresów przejściowych w cyklu życia.

8. Rozumie istotę kryzysów rozwojowych.
9. Zna podstawowe metody diagnozowania i oceny poziomu rozwoju psychicznego człowieka oraz warunki przeprowadzania badań.
10. Rozumie rolę kontekstu rozwoju.
11. Identyfikuje problemy rozwojowe pojawiające się w środowisku rodzinnym i pozarodzinnym.
12. Rozróżnia parcjalaną i holistyczną perspektywę ujmowania zmian rozwojowych.

w zakresie umiejętności:

1. Posługuje się adekwatną siatką pojęciową umożliwiającą opis i wyjaśnianie istoty rozwoju psychicznego.
2. Potrafi krytycznie wypowiadać się na temat ewolucji poglądów głównych przedstawicieli psychologii rozwoju i integrować informacje pochodzące z różnych koncepcji psychologicznych na temat prawidłowego rozwoju procesów psychicznych w cyklu życia człowieka.
3. Potrafi wymienić i wyjaśnić istotę podstawowych czynników i prawidłowości rozwoju oraz analizować mechanizmy rozwoju.
4. Wykorzystuje istotne informacje z omawianych koncepcji, teorii i modeli rozwoju do zrozumienia i wyjaśniania przebiegu rozwoju człowieka w całym cyklu życia.
5. Posługuje się metodami diagnozowania poziomu rozwoju człowieka w obszarze poszczególnych funkcji psychicznych, opisując występujące w nich prawidłowości i nieprawidłowości.
6. Umie rozpoznać i poprawnie zidentyfikować problemy rozwojowe pojawiające się w środowisku rodzinnym i pozarodzinnym oraz zastosować odpowiednie metody diagnozowania tych problemów.
7. Potrafi zidentyfikować normatywne kryzysy rozwojowe oraz ich epigenetyczny kontekst.
8. Umie scharakteryzować specyfikę poszczególnych faz rozwojowych i okresów przejściowych w cyklu życia.
9. Formułuje osobiste opinie na temat podstawowych zjawisk rozwojowych i zagadnień psychologii life-span.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przejawia postawę prospołeczną wobec osób w różnych fazach rozwojowych (wieku metrykalnym) - potrafi z nimi nawiązać kontakt i przeprowadzić rozmowę w celu określenia potrzeb rozwojowych.
2. Poddaje krytycznej analizie własne poglądy na temat zmian rozwojowych i czynników je różnicujących. Jest otwarty na argumenty naukowe, zna ograniczenia własnej wiedzy.
3. Wykazuje wrażliwość na zmienność człowieka. Formułuje pytania służące pogłębieniu rozumienia człowieka w jego zmienności.
4. Respektuje zasady prowadzenia rzetelnych badań naukowych z zakresu psychologii rozwoju człowieka i potrafi odróżnić takie badania od badań prowadzonych nieprofesjonalnie.
5. Postępuje etycznie w swojej działalności diagnostycznej dotyczącej oceny poziomu rozwoju badanych osób.
6. Jest gotów do popularyzowania rzetelnej wiedzy z zakresu psychologii i wykorzystywania jej w różnych obszarach pracy zawodowej.
7. Jest gotów do poszerzania i aktualizowania wiedzy w interesujących go aspektach rozwoju człowieka.
8. Propaguje zasady dbałości o rozwój psychiczny, rozpoznaje potencjalne zagrożenia rozwoju.

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot psychologii rozwoju człowieka i jej zadania w ujęciu współczesnym. Podstawowe pojęcia psychologii rozwoju człowieka.

Kształtowanie się psychologii rozwoju człowieka jako dyscypliny naukowej. Wczesne koncepcje zmian i aktualne ujęcia.

Zasady i prawidłowości rozwoju człowieka.

Periodyzacja rozwoju człowieka i specyfika rozwojowa kolejnych okresów życia.

Wybrane koncepcje i teorie oraz modele psychologii rozwojowej i psychologii life-span.

Rozwój poszczególnych funkcji psychicznych w cyklu życia.

Metody diagnozowania rozwoju człowieka

Praktyczne zastosowanie wiedzy o rozwoju człowieka i problemach rozwojowych w środowisku rodzinnym i pozarodzinnym.

Analiza rozwoju w poszczególnych płaszczyznach z uwzględnieniem perspektywy holistycznej.

Nazwa zajęć: **Osobowość**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. dysponuje wiedzą na temat podstawowych kierunków i teorii osobowości oraz kategorii osobowościowych stosowanych w opisie i wyjaśnianiu zachowań
2. wie, na czym polegają podstawowe kontrowersje (problemy) wokół osobowości oraz zna ich rozwiązania teoretyczne
3. rozumie specyfikę prowadzenia badań w obszarze osobowości oraz uwarunkowania stosowanych metod badania osobowości
4. rozpoznaje możliwe zastosowania praktyczne dorobku psychologii osobowości

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dokonać oceny możliwości i ograniczeń poznawczych, metodologicznych i aplikacyjnych różnych ujęć osobowości
2. potrafi refleksyjnie i krytycznie posługiwać się koncepcjami o różnym rodowodzie teoretycznym i ich kluczowymi kategoriami
3. potrafi rozpoznać wskaźniki wybranych kategorii teoretycznych oraz zastosować w tym celu odpowiednie metody psychologiczne
4. potrafi stosować poznane teorie osobowości w opisie, wyjaśnianiu i prognozowaniu zachowania

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dopuszcza różnorodność i alternatywne możliwości interpretacji określonych zjawisk i zachowania osoby na gruncie odmiennych teorii
2. dostrzega znaczenie wiedzy z zakresu psychologii osobowości w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych
3. ma gotowość do podejmowania dyskusji, uzasadniając teoretycznie własne hipotezy dotyczące osobowościowych mechanizmów zachowania
4. zdaje sobie sprawę z ograniczeń i względności dostępu do poznania osobowości oraz uznaje złożoność determinant funkcjonowania człowieka

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika nauki o osobowości: przedmiot, podstawowe pojęcia oraz podejścia teoretyczne i badawcze. Główne dylematy teorii osobowości: spór o podmiotowe i pozapodmiotowe źródła zachowania; problem stałości i zmienności osobowości; kwestia świadomych i nieświadomych determinant zachowania.

Teoria osobowości w praktyce psychologicznej i badaniach naukowych.

Psychodynamiczne podejście do osobowości.

Humanistyczne podejście do osobowości.

Egzystencjalne podejście do osobowości.

Uczeniowe podejście do osobowości.

Spoleczno-poznawcze podejście do osobowości.

Cechowe podejście do osobowości.

Narracyjne i dialogowe podejście do osobowości.

Perspektywa integracji wiedzy o osobowości: bio-psycho-społeczne podejście.

Problematyka Ja i tożsamości.

Zmienność, złożoność, integracja w obszarze osobowości.

Wielopoziomowość struktury osobowości i opisu kategorii osobowościowych.

Język teorii w opisie i wyjaśnianiu zachowania.

Nazwa zajęć: **Psychologia edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę potrzeb edukacyjnych w poszczególnych okresach rozwoju człowieka.
2. Zna i rozumie wrodzone i kulturowe mechanizmy uczenia się w różnych formach uczenia się człowieka
3. Rozumie rolę uczenia się i nauczania w rozwoju
4. Zna i rozumie znaczenie mózgowych podstaw uczenia się
5. Zna i rozumie sens nauczania jako narzędzia socjalizacji funkcji psychicznych i warunki efektywności socjalizacji uczenia się
6. Zna i rozumie znaczenie procesu komunikacji dla procesu edukacji
7. Zna i rozumie zależności między genetycznymi uwarunkowaniami cech a oddziaływaniami edukacyjnymi
8. Rozumie znaczenie procesów edukacyjnych we wspieraniu rozwoju psychoseksualnego człowieka
9. Zna i rozumie cykle ekologiczne w rozwoju i ich znaczenie dla procesu nauczania i wychowania
10. Zna i rozumie znaczenie czasu i przestrzeni w nauczaniu i wychowaniu
11. Zna i rozumie zasady tworzenia scenariusza zajęć warsztatowych w obszarze psychoedukacji

12. Zna sposoby optymalizowania pozytywnych efektów interakcji edukacyjnej w świetle poznanych koncepcji
13. Zna i rozumie specyfikę badania psychologicznego z udziałem dzieci i adolescentów
14. Zna teoretyczne podstawy konstrukcji poznanych w trakcie zajęć metod badania psychologicznego dla potrzeb edukacji oraz ich właściwości psychometryczne
15. Zna zasady konstrukcji eksperymentu psychologicznego jako metody diagnozy indywidualnej, potrafi wskazać podobieństwa i różnice między eksperymentem psychologicznym a eksperymentalną i testową procedurą badania
16. Ma wiedzę dotyczącą organizacji, struktury i funkcjonowania przedszkola, szkoły podstawowej i szkoły ponadpodstawowej.
17. Zna i rozumie organizację, statut i plan pracy przedszkola, szkoły podstawowej i ponadpodstawowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego
18. Zna i rozumie specyfikę w obszarze pomocy psychologiczno-pedagogicznej: zadania psychologa i pedagoga i ich realizacja, współpraca pedagoga i psychologa z nauczycielami, specyfika trudności dydaktycznych i wychowawczych w przedszkolu, szkole podstawowej/ponadpodstawowej
19. Zna i analizuje akty prawne dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy nauczyciela. Zna zasady odpowiedzialności opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów.
20. Posiada wiedzę na temat zasad BHP oraz zagrożeń w przedszkolu oraz szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) w tym zagadnienia związane ergonomią zawodu nauczyciela.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zastosować wiedzę psychologiczną w działaniach dydaktyczno-wychowawczych
2. Potrafi scharakteryzować czynniki istotne dla przebiegu interakcji edukacyjnej w różnych koncepcjach, przeprowadzić analizę wymiarów dopasowania oferty edukacyjnej do potrzeb adresata.
3. Potrafi zidentyfikować bariery i kompetencje komunikacyjne ważne w relacji uczeń – nauczyciel
4. Potrafi opracować scenariusz zajęć warsztatowych w obszarze psychoedukacji
5. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli w przedszkolu, szkole podstawowej i ponadpodstawowej.
6. Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk oraz nauczycieli akademickich sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.
7. Potrafi trafnie ocenić przyczynę zaistniałych sytuacji niebezpiecznych, rozpoznać potrzebę udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej dzieciom i młodzieży. Potrafi udzielić pierwszej pomocy uczniom.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podjęcia refleksji nad wyznacznikami sytuacji edukacyjnej wspomagającymi rozwój ucznia i nauczyciela; problematyką rozwoju dziecka w kontekście edukacji oraz metodami zastosowania wiedzy psychologicznej w działaniach dydaktyczno-wychowawczych
2. Jest gotów do współpracy z nauczycielami, pedagogiem i innymi specjalistami w obszarze pomocy psychologiczno-pedagogicznej
3. Jest uwrażliwiony na kwestie etyczne w działalności diagnostycznej, w szczególności związane z badaniem dzieci i młodzieży oraz etyczne postępowanie w obszarze udzielania pomocy psychologicznej.

Treści programowe dla zajęć:

Potrzeby edukacyjne w poszczególnych okresach rozwoju człowieka, specyfika nauczania i uczenia się w kolejnych fazach rozwoju od dzieciństwa do dorosłości

gotowość do przyjęcia oferty edukacyjnej; wspieranie procesu nauczania-uczenia się uczniów w oparciu o wiedzę w zakresie prawidłowości i metod efektywnego uczenia się.

dopasowanie oferty edukacyjnej do potrzeb adresata, indywidualizacja procesu uczenia się; wspieranie nauczycieli w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych; wspomaganie nauczycieli i rodziców/opiekunów w rozwiązywaniu problemów wychowawczych oraz wspieraniu wszechstronnego rozwoju uczniów

źródła potencjałów w procesie uczenia się i nauczania; genetyka a edukacja; chronobiologia; neuronauka a edukacja; podejście ekologiczne a edukacja; rozwój seksualny a edukacja

źródła trudności w procesie uczenia się i nauczania; genetyka a edukacja; chronobiologia; neuronauka a edukacja; podejście ekologiczne a edukacja; rozwój seksualny a edukacja

Porozumienie się bez przemocy (NVC Nonviolent Communication) Marshalla Rosenberga

Osobowościowe i społeczne uwarunkowania zachowania się w sytuacji edukacyjnej; teoria komunikacji a sytuacja edukacyjna

Obszary i metody badania dla potrzeb edukacji - metody badania inteligencji, metody badania rozwoju emocjonalnego i społecznego, standardowe metody badania lateralizacji oraz podstawowych funkcji psychicznych

Zasady konstrukcji eksperymentu psychologicznego jako metody diagnozy indywidualnej

Umiejętności wychowawcze wg T. Gordona

Organizacja placówek edukacyjnych: ich struktura, cele i zadania

Organizacja i formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej w poznawanych placówkach oraz współpracy z rodzicami; organizacja wsparcia dzieci/uczniów w przedszkolach, szkołach i innych placówkach systemu oświaty, zasady projektowania, koordynacji, realizacji oraz ewaluacji działań pomocowych; rola psychoedukacji, zasady udzielania porad psychologicznych, wspomagania rodziców lub opiekunów w działaniach wychowawczych oraz wspierania rozwoju dzieci i młodzieży, zasady prowadzenia warsztatów dla uczniów, nauczycieli i rodziców lub opiekunów, działania na rzecz popularyzacji wiedzy psychologicznej

Regulacje prawne dotyczące bhp w przedszkolu, szkole (podstawowej i ponadpodstawowej). Zasady bezpieczeństwa i rozpoznanie zagrożeń

podczas zajęć w szkole (w tym lekcji wychowania fizycznego), szkolnych grupowych wyjść uczniowskich, wycieczek szkolnych.

Wypadki i sytuacje zagrożenia bezpieczeństwa uczniów w szkole, procedury postępowania. Udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej w

sytuacjach nagłego zagrożenia zdrowotnego dzieci i młodzieży.

Nazwa zajęć: Podstawy dydaktyki ogólnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Ma podstawową wiedzę na temat historii szkolnictwa i dydaktyki
2. Zna zasady, metody, formy, środki i cele kształcenia
3. Potrafi scharakteryzować wybrane systemy dydaktyczne.

w zakresie umiejętności:

1. Umie opisać najważniejsze kontrowersje wokół systemu oświaty obowiązkowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Zna i rozumie możliwości i ograniczenia edukacji zdalnej i pozaszkolnej.

Treści programowe dla zajęć:

Geneza i rozwój szkolnictwa i dydaktyki.

Podstawowe pojęcia z obszaru dydaktyki i zakresy ich stosowania

Zasady procesu dydaktycznego: doboru treści, nauczania, uczenia się.

Metody, formy, środki, cele kształcenia

Struktura i zasady tworzenia konspektu zajęć

Szkoła i system szkolnictwa obowiązkowego – historia, współczesność i kontrowersje

Wybrane współczesne systemy dydaktyczne

Kształcenie zdalne - na przykładzie „The Open University”

Nazwa zajęć: Organizacja środowiska uczenia się a specyficzne problemy uczenia się 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi scharakteryzować prawne warunki systemu pomocy psychologicznej w systemie oświaty
2. Zna ogólne zasady projektowania metod usprawniania funkcji psychicznych
3. Zna i rozumie zasady organizacji przestrzeni w środowisku edukacyjnym

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi skonstruować indywidualny program usprawniania funkcji psychicznych we współpracy z innymi członkami zespołu
2. Potrafi we współpracy z innymi członkami zespołu dokonać analizy jakości dowolnego środowiska społecznego ze względu na stopień w jakim sprzyja ono uczeniu się jednostek
3. Potrafi we współpracy z innymi członkami zespołu dokonać analizy jakości organizacji przestrzeni fizycznej w dowolnym środowisku ze względu na stopień w jakim sprzyja ona uczeniu się jednostek
4. Potrafi we współpracy z innymi członkami zespołu zaprojektować zmiany w środowisku edukacyjnym, zwiększające stopień w jakim sprzyja ono uczeniu się jednostek
5. Potrafi posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umie współpracować w zespole projektującym zmiany w środowisku edukacyjnym

Treści programowe dla zajęć:

Projektowanie metod usprawniania funkcji
Prawne aspekty poradnictwa i orzecznictwa w systemie oświaty
Organizacja przestrzeni w środowisku edukacyjnym
Organizacja społecznego środowiska uczenia się
Organizacja fizycznego środowiska uczenia się
Zadanie a typ usprawnianych funkcji w metodzie terapeutycznej Instrumental Enrichment
Emisja głosu

Nazwa zajęć: Procesy poznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe pojęcia psychologii poznawczej
2. rozumie założenia teorii poznawczych oraz złożone zjawiska i procesy poznawcze
3. wie jak interpretować uzyskane wyniki w kategoriach mechanizmu ogólnego i różnic indywidualnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi koncepcyjne opracować i zaprojektować proste eksperymenty z dziedziny procesów przetwarzania informacji
2. posługuje się psychologią poznawczą do wyjaśniania szerokiego spektrum zjawisk, które zwykle nie są rozpatrywane w kontekście poznawczym (takich jak np. zjawiska społeczne, zaburzenia psychiczne, reklama)
3. potrafi korzystać z obiektywnych źródeł informacji naukowej oraz posługuje się zasadami krytycznego myślenia przy rozstrzyganiu problemów praktycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do stosowania i upowszechniania zasady ścisłego, opartego na danych empirycznych interpretowania zjawisk i procesów poznawczych w pracy badawczej i działaniach praktycznych
2. przejawia gotowość do stosowania znanych strategii zapamiętywania, wnioskowania, rozwiązywania problemów, podejmowania decyzji, twórczości
3. jest przygotowany do przestrzegania zasad etyki zawodowej ze szczególny naciskiem na postawę psychologa-badacza

Treści programowe dla zajęć:

Narodziny i rozwój psychologii poznawczej
Podstawowa charakterystyka procesów poznawczych
Paradygmat przetwarzania informacji
Metody badawcze psychologii poznawczej
Teorie i funkcje uwagi
Automatyzmy i kontrola poznawcza
Spostrzeganie i rozpoznawanie struktur
Percepcja jako proces kierowania zachowaniem
Charakterystyka wyobrażeń i mechanizmy wyobraźni
Istota i forma reprezentacji umysłowych
Schematy poznawcze jako elementy wiedzy
Język: struktura, funkcje, nabywanie
Mowa: konstrukcja wypowiedzi i rozumienie komunikatów werbalnych
Pamięć- niezbędny warunek przechowywania doświadczenia
Strukturalne modele pamięci
Pamięć dnia codziennego
Przebieg procesów pamięciowych i uczenia się
Zasady i błędy myślenia i rozumowania
Strategie podejmowania decyzji
Taksonomia problemów i sposobów ich rozwiązywania
Aktywatory i inhibitory twórczości
Pojęcia jako podstawowe struktury poznawcze
Ja jako „podmiot poznający“
Poznanie "ucieleśnione"

Nazwa zajęć: Psychologia społeczna 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna metodologiczne i etyczne problemy eksperymentalnych metod psychologii społecznej.
2. Zna podstawowe pojęcia i teorie z obszaru psychologii społecznej.
3. Posiada wiedzę na temat społecznych uwarunkowań zachowań człowieka.
4. Zna społeczne i jednostkowe wzorce konstruowania świata społecznego.

w zakresie umiejętności:

1. Trafnie posługuje się podstawowymi pojęciami i teoriami z obszaru psychologii społecznej, adekwatnie ujmując zachowania człowieka w kategoriach jego społecznych uwarunkowań, oraz potrafiąc zastosować teorie psychologii społecznej do analizy przypadków z życia codziennego.
2. Umie opisywać i analizować społeczne funkcjonowanie jednostek i grup.
3. Potrafi rozpoznawać społeczne i jednostkowe wzorce konstruowania świata społecznego.
4. Potrafi oceniać efekty eksperymentalnych badań społecznych z punktu widzenia zastosowanych narzędzi i metod badawczych, oraz planować badania w kategoriach celów i strategii badawczych psychologii społecznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest kompetentny/a w zakresie funkcjonowania w społeczeństwie oraz w środowisku zawodowym pracy psychologa społecznego.
2. Jest przygotowany/a do radzenia sobie z konfliktami w grupach społecznych oraz do stymulowania pozytywnych wzorców funkcjonowania grup.
3. Wykazuje się empatią w zakresie problemów związanych z funkcjonowaniem jednostki w ramach grup oraz konstruktywnego współistnienia różnych grup społecznych, w tym grup definiowanych na poziomie kulturowym.
4. Rozumie znaczenie komunikacji interpersonalnej oraz potrafi efektywnie się komunikować z innymi, będąc świadomym/ą wpływu swojego zachowania na innych.
5. Jest gotów/a do współpracy w grupie i potrafi być liderem oraz aktywnym uczestnikiem w procesie podejmowania decyzji grupowych.
6. Potrafi stosować wiedzę z psychologii społecznej w praktyce zawodowej, działając etycznie i odpowiedzialnie.

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia społeczna jako dziedzina wiedzy teoretycznej i praktycznej.

Kulturowe i jednostkowe tworzenie rzeczywistości społecznej.

Poznanie i spostrzeganie społeczne. Schematy, skrypty, stereotypy.

Kształtowanie i zmiana postaw.

Tożsamość i świadomość społeczna jednostki.

Strategie i metody badawcze psychologii społecznej.

Badania eksperymentalne w psychologii społecznej. Możliwości i ograniczenia metod eksperymentalnych w badaniach społecznych.

Nazwa zajęć: **Organizacja środowiska uczenia się a specyficzne problemy uczenia się 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie związki funkcjonowania układu nerwowego z rozwojem funkcji psychicznych w kontekście trudności szkolnych i zaburzeń neurorozwojowych
2. Potrafi opisać specyficzne dla jednostki w danym okresie życia potrzeby edukacyjne
3. Wskazuje zachowania jednostki w różnych okresach cyklu życia adekwatne do etapu kontaktu interpersonalnego

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeprowadzić analizę funkcjonalną dowolnego zadania edukacyjnego
2. Umie zidentyfikować potencjalne bliższe i dalsze skutki trudności szkolnych dla rozwoju ucznia na podstawie analizy wyników badań psychologicznych
3. Potrafi ocenić efektywność różnych sposobów pracy z uczniem na podstawie studium przypadku
4. Umie nawiązać kontakt z dzieckiem i krytycznie ocenić jego jakość

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umie współpracować w zespole oceniającym sytuację psychologiczną dziecka

Treści programowe dla zajęć:

Mózgowe podstawy rozwoju wyższych funkcji psychicznych, trudności szkolnych i zaburzeń neurorozwojowych

Neuropsychologiczna diagnoza specyficznych potrzeb edukacyjnych – analiza funkcjonalna

Specyficzne potrzeby i problemy edukacyjne

Rola samoregulacji w uczeniu się i nauczaniu

Ocena sprawności funkcjonalnej za pomocą różnych metod (np. Baterii Diagnozy Funkcji Poznawczych PU1)

Diagnozowanie dynamiczne na przykładzie Cognitive Abilities Profile

Kontakt interpersonalny z dzieckiem

Metoda eksperymentalna w praktyce psychologicznej

Nazwa zajęć: Prawo oświatowe - prawne aspekty zawodu nauczyciela

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i wyjaśnia podstawowe terminy dotyczące prawa, prawodawstwa oraz administracji
2. Dokonuje krytycznej oceny zapisów ustawy Prawo Oświatowe, ustawy Karta Nauczyciela oraz innych aktów prawnych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi odwołać się do podstawowych aktów prawnych dotyczących pozycji rodzica, ucznia i nauczyciela zarówno na poziomie krajowym jak i międzynarodowym
2. Dokonuje krytycznej analizy i oceny aktualnych propozycji zmian w prawie oświatowym oraz innych aktach prawnych odnoszących się do systemu oświaty

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów analizować i dyskutować podstawowe przepisy ustawy Prawo Oświatowe oraz ustawy Karta Nauczyciela

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie: prawo, państwo-społeczeństwo-władza państwowa; prawo jako zjawisko społeczne; źródła prawa; samorząd terytorialny i jego zadania

Reformy systemu oświaty: współczesne tendencje światowe, ich genezy. Reformowanie systemu oświaty w Polsce

System oświaty w Polsce: struktura i organizacja; podstawy prawne funkcjonowania systemu oświaty.

Prawne aspekty zawodu nauczyciela: najważniejsze zapisy KN; awans zawodowy nauczyciela; współczesne zagadnienia wokół sytuacji prawnej nauczycieli

Status prawny dyrektora placówki oświatowej: kwalifikacje; sposób wyboru; zakres obowiązków

Rodzaje odpowiedzialności prawnej w pracy nauczyciela dyscyplinarna, porządkowa, karna, cywilna, merytoryczna

Status prawny ucznia/wychowanka i jego rodziców/opiekunów prawnych: zagadnienia z zakresu prawa cywilnego oraz rodzinnego.

Organy szkoły. Szkoła samorządowa. Szkoła demokratyczna.

Nazwa zajęć: Doradztwo zawodowe - koncepcje i metody

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i wyjaśnia podstawowe terminy dotyczące doradztwa edukacyjno – zawodowego
2. Zna i odwołuje się do podstawowych aktów prawnych dotyczących zadań i obszaru doradztwa zawodowego
3. Zna i wykorzystuje narzędzia IT w zakresie doradztwa edukacyjno – zawodowego
4. Wie na czym polega koncepcja LLL

w zakresie umiejętności:

1. Świadomie i krytycznie potrafi wykorzystać metody w doradztwie zawodowym
2. Potrafi wykorzystać zasady prowadzenia rozmowy doradczej w zależności od sytuacji klienta
3. Potrafi tworzyć paletę zawodów oraz możliwych ścieżek edukacyjnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów analizować i dyskutować podstawowe narzędzia w doradztwie edukacyjno – zawodowym

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie: doradztwo edukacyjno – zawodowe, doradca, zawód, kwalifikacje kompetencje

Przepisy dotyczące doradztwa zawodowego na wszystkich poziomach kształcenia, zakres działań doradcy zawodowego

Metody w doradztwie zawodowym

Narzędzia w doradztwie zawodowym

Technologiczne wsparcie pracy doradcy zawodowego

Rozmowa doradcza

Paleta zawodów oraz ścieżki uzyskania kwalifikacji

Uczenie się przez całe życie

